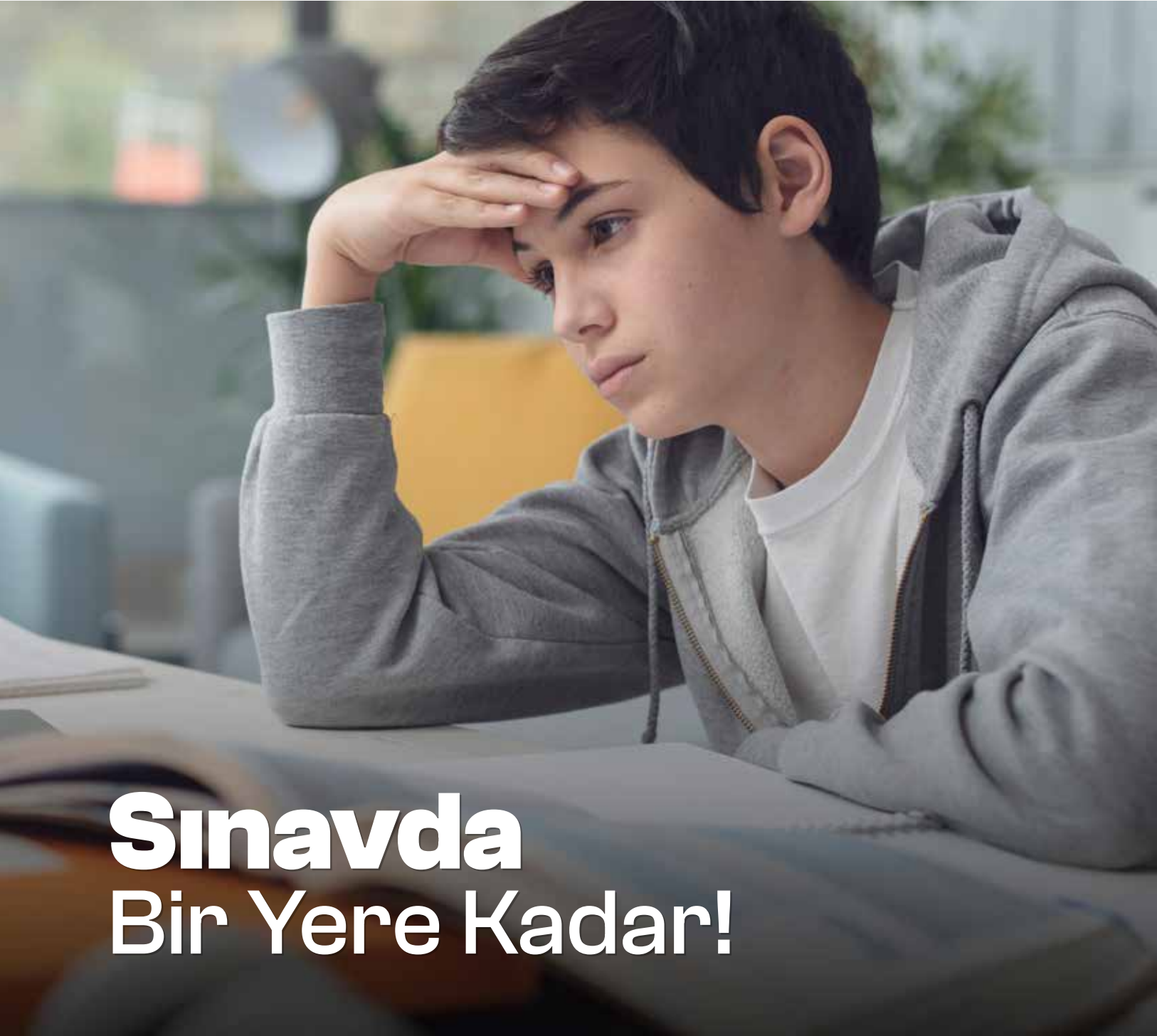

MİLLÎ ŞUUR

Yaratan Rabb'inin Adıyla Oku

3 Aylık Eğitim, İlim ve Araştırma Dergisi

Mayıs - 2023 / Şevval 1444 / Sayı 66

Sınavda Bir Yere Kadar!

ÖĞ-DER, Şuurlu Öğretmenler Demek Yayıncı Organıdır.

- » Dünya Hayatında Oyun, Spor ve İmtihan
- » Filistin Halkının Hukuki Statüsü
- » Bir Şuurlu Öğretmen İskilipli Atıf Hoca

ÖĞRETMENLER VAKFI

" Güven Kapısı "

Bir harf öğretmenin *
Dua eden bir elin *
Açık bir amel defterin *
Bir hayır kapın *
Sıkıntılı anlarında sığınacağın *
Yoksul ve kimsesiz çocuklara bir katkı *
Seni unutturmayacak bir eserin *
Geleceğin teminatı bir neslin *

Olsun İster misin?

Öğretmenler Vakfı
Nakdi Bağışlarınız İçin

Kurveyt Türk Balgat Şubesi
IBAN NO: TR 86 0020 5000
0087 8847 1000 01

Albaraka Balgat Şubesi
IBAN NO: TR 43 0020 3000
0014 8069 0000 01

Ziyabey Cad. 1420 Sk. No:2/1 Balgat / ANKARA
Tel: 0(312) 286 18 83 • Faks: 0(312) 287 61 80

SAHİBİ

Şuurlu Öğretmenler Derneği Adına
Hamdi SÜRÜCÜ

SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ
Hüseyin YAVUZ

YAYIN TÜRÜ

Yaygın 3 Aylık Süreli Yayın

GENEL YAYIN YÖNETMENİ

Abdurrahman ERBAŞ

EDİTÖR

Mustafa AYDIN

YAYIN KURULU

İsmail Hakkı AKKİRAZ

Nizamettin KARS

Mecit DÖNMEZBİLEK

İbrahim DEMİRKAN

Mustafa ALKAN

Hayrullah KOLAN

Erdal BİLİR

Tacettin ÇETİNKAYA

Kemal OKUMUŞ

TASHİH

Yusuf AYDIN

Recep TOPÇU

HUKUK DANIŞMANI

Prof. Dr. Mustafa KAMALAK

REKLAM

Mustafa DEMİR

505 403 15 15

reklam@ogder.org

DAĞITIM

ÖÇDER

GRAFİK TASARIM

Sisal Medya

Söğütözü Mahallesi 2177 Sokak
10/B Blok 135 Çankaya/Ankara

BASKI

Semih Ofset

Büyük Sanayi 1. Cadde No:74

İskitler - ANKARA / 06060

Telefon: (0312) 341 40 75

Fax: (0312) 341 98 98

BASIM TARİHİ

15 Mayıs 2023

YAYINCI

ÖÇ-DER Şuurlu Öğretmenler Derneği
İktisadi İşletmesi

YAYIN İDARE MERKEZİ

Ziyabey Cad. 1420 Sk. No: 2/1

BALGAT/ÇANKAYA/ANKARA

Tel: (0312) 286 18 83

Fax: (0312) 287 61 80

Web: www.millisuur.com

e-posta: millisuur@ogder.org

ÖÇ-DER; Şuurlu Öğretmenler Derneği yayınıdır. Yazı ve fotoğrafların tüm hakları Millî Şuur dergisine aittir. Kaynak gösterilmek suretiyle alıntı yapılabilir. Millî Şuur dergisi basın ve meslek ilkelerine uyar. Yayınlanan yazıların sorumluluğu yazarına aittir.

Editörden

Yeniden merhaba,

İnsan, seçen bir varlık ve hayat ise seçimler manzumesi.

Seçmesini bilen bir nesil yetiştiriyor muyuz? Belki de bu önemli soruyu atladığımız içindir başımıza gelenler!

Seçim derken sadece bu dünya ile sınırlı değil seçimlerimiz ve dahi seçim varacağımız yeri de belirler hem bu dünyada hem de ahirette. Seçimin öte boyutu maalesef MEB müfredatlarında yok. Her şey dünyada bitecekmış gibi kurgulanmış, birkaç Euro belasına ötelere habersiz veya yok sayılarak.

Anneler çocuklarını okula gönderirken dün dua ederlerken bugün kullandıkları kelime bizim dünyamızdan değil artık; “kendine iyi bak!” Yani büyüyünce beni düşünme, beni yaşlılar evine tıkarsın artık, der gibi bir eda ile uğurluyorlar çocuklarını kendilerini bekleyen sondan habersiz gibi. Bu da bir seçimdir elbette ve bizim seçimlerimizle bu hale geliyoruz, ellerimizin yaptıkları ile.

Seçmesini bilmeyenin şikâyet hakkı olabilir mi, hiç düşündük mü? Yanlışlardan bir yanlış seçmek midir doğru seçim? Doğruya en yakın yanlış ayırt edecek insanı yetiştirmek mi gerçek eğitim? Seçeneklerin dışında başka çözüm arayan ferasetli insan mı gerçek çözüm?

Seçmeli Kur'an dersleri seçmeyi öğretiyor mu çocuklarımıza?

Seçimlerde, birilerini memnun edecek basit kararların insanı mı yoksa her ne suretle olursa olsun hakkın yanında olabilecek erdemli insan mı gayemiz?

Gelin eğitimimiz rabbimizi razı edecek ameller işlemeyi tercih edecek insanı yetiştirmeye vesile olsun. Her daim seçimlerimiz Allah'ın iltifatına mazhar olsun.

“DÜNYA HAYATINDA OYUN SPOR VE İMTİHAN, EĞİTİMDE OYUNUN YERİ, HZ. MUHAMMED'İN (SAV) RUHANİYETİ İLE PEYGAMBERLİĞİ HAKKINDA BİR SÖYLEŞİ, AVUSTRALYA'NIN İSTANBUL BAŞKONSOLOSU JEFFIE KAINE İLE RÖPORTAJ, “EĞİTİM VE ÖĞRETİM” KAVRAMINI HARF HARF YİYEN SORUNLAR'A GENEL BİR BAKIŞ VE DEĞERLENDİRME, ROL MODELLER CANAVARLAŞIRSA, İYİ BİR YÖNETİCİ NASIL OLMALI (ÖNERİLER), DEPREM AHLÂK VE MANEVİYATI HATIRLATTI, İLKÖĞRETİMDEN ÜNİVERSİTEYE GENÇLİK NEREYE GİDİYOR? TEYO DURUMA NE DİYOR!.., ARAPÇA ÖĞRETİMİNİN YÖNTEM SORUNLARI VE ÇÖZÜMLERİ, DİN HİZMETLERİNDE SÖZÜN VE DİLİN GÜCÜ, FİLİSTİN HALKININ HUKUKİ STATÜSÜ, BİR ŞUURLU ÖĞRETMEN İSKİLİPLİ ATIF HOCA, SINAVLAR GENÇLERİ ZEHİRLİYOR, TEVHİDİ EĞİTİM MODELİ, ÖĞRETMEN SAHABELER GİBİ OLABİLMEK, ÖZEL OKULLAR VE EĞİTİMDEKİ YERİ”, yazıları ile elhamdülillah 15 yılı geride bıraktık sizlerin katkıları ve dualarıyla. Müteşekkirimiz.

Selam ve dualarımızla...

Mustafa AYDIN

4 Dünya Hayatında Oyun, Spor Ve İmtihan

Her haramın bir de helal, meşru cinsinden karşılığı vardır.

8 Eğitimde Oyunun Yeri

"Eğitim dört duvar arasına sıkıştırılmamalıdır."

10 Hz. Muhammed'in (Sav) Ruhaniyeti İle Peygamberliği Hakkında Bir Söyleşi

Demek ki Allah, kâinatı sadece sizin için yarattı. Siz var olduğunuz için, kâinat bir sır olmaktan çıktı.

14 Avustralya'nın Eğitim Anlayışı Üzerine

Üniversiteden başka gitmek istediğiniz diğer bir yol da mesleki eğitimidir.

18 "Eğitim Ve Öğretim" Kavramını Harf Harf Yiyen Sorunlar'a Genel Bir Bakış Ve Değerlendirme

Toplumun dönüşümü ve inşası; ancak bilgili, öz verili, sabırlı ve sevgili merkeze koyan inançlı, imanlı öğretmenlerin eliyle gerçekleşebilir.

20 Rol Modeller Canavarlaşırsa

"Gençler kendini tanımıyor; "eleştirel düşünce ahlâkı"ndan yoksun!"

22 İyi Bir Yönetici Nasıl Olmalı

Yöneticiler; yönetim alanındaki uygulamalarda kesinlikle hak, adalet ve eşitlikten ayrılmamalı, yönettiği personeli arasında asla ayrımcılık yapmamalıdır.

24 Deprem Ahlâk Ve Maneviyatı Hatırlattı

İnsanın en çaresiz zamanında basit de olsa istismar ve ihanete uğraması, derin yaralar açıyor.

26 Din Hizmetlerinde Sözün Ve Dilin Gücü

"Söz, ağız kutusunda kıymetli bir inci gibidir, Onu harcarken dikkatli ol ve acele etme."

32 Sınavlar Gençleri Zehirliyor

Halktan kopuk eğitimin halka verecek bir şeyi olmadığını görüyoruz. Gençlerimizin ortaokulda ve lisede en az ikişer yılı sınavlara hazırlıkla geçiyor.

4

8

14

20

22

34 Filistin Halkının Hukuki Statüsü

Filistinlilerle İsraililer arasındaki ilişki kolay kavranamayacak ve anlaşılamayacak bir noktadadır.

36 İlköğretimden Üniversiteye Gençlik Nereye Gidiyor Teşo Duruma Ne Diyor?

Üniversitelerimiz bilimi, bilimsel çalışmaları ve sonuçta elde edilen bilimsel unvan ve kariyerlere önem vermemelidir.

40 Arapça Öğretiminin Yöntem Sorunları ve Çözümleri - 1

İçeriğe dayalı dil öğretim; dili iletişim işlevli, diyaloga uygun içerikle kelime dağarcığı ve uygulamalı dilbilgisiyle kuralları öğreten bir metottur.

44 Bir Şuurlu Öğretmen İskilipli Atıf Hoca

Atıf Hoca'yı astıkları zaman kimsenin korkudan sesi çıkmadı. Diyanet işlerinde çok yakın arkadaşları vardı. Onlarda sustu.

48 Sesimi Duyan Var Mı

Bana acıyı tarif et deseler, göçük altındaki çocuklarını kutarmak için çırpınan anne derim.

50 Tevhidî Eğitim Modeli

Okuma yazma seferberliğini başlatan bir peygamberin ümmeti nasıl olur da ilim çalışmalarda öncülük etmez?

52 Gençlik Zirvesi

Hayata geçirdiğimiz projelerden dolayı da Allah'a şükredip mutlu olmalıyım.

54 Öğretmen Sahabeler Gibi Olabilmek

İhlâs ve samimiyyetin olmadığı bir iş ve mekânda az veya çok rıyakârlığın bulunduğu muhakkaktır.

56 İslam'da Belli Başlı Düşünce Akımları

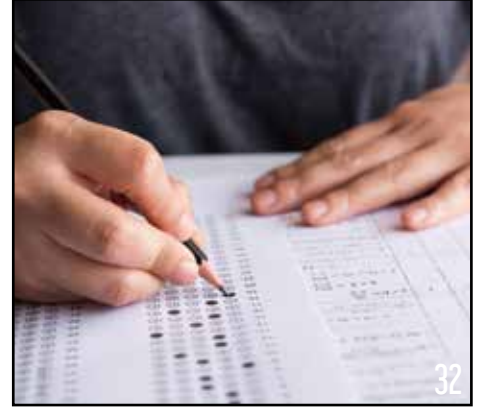
Raşid halifeler döneminde Mekke, Medine gibi İslam'ın ilk yapıldığı topraklarda da farklı ilimlere gerek duylmuyordu.

60 İncinmişsin Dedi

Yirmi yıllık süreçte erozyona uğrayan ahlaki değerler ve aile yapısı bu doğallaştırma ile daha da aşınacak gibi.

62 Özel Okullar Ve Eğitimdeki Yeri

Özel okullar içerisinde kurumsallaşma sürecini doğru tamamlayan, marka okul olabilen okullar var.

DÜNYA HAYATINDA OYUN, SPOR VE İMTİHAN

Rabbimiz bilmediklerimizi öğrenmeyi, öğrendiklerimizi de hayatımızda uygulamayı bizlere nasip etsin. İslam'ı gerek fert olarak gerek cemaat (toplum) olarak, gerekse düzen olarak yaşamayı bizlere nasip eylesin duası ile bu yazımızda hayatın vaz geçilmez oyun, spor ve imtihan üzerinde duracağız.

Dünya hayatı bir oyun ve eğlenceden başka bir şey değildir, 1 buyuran Rabbimizin hitabını anlamaya çalışacağız.

Oyun sadece çocukları ilgilendiren gereksiz bir şey değildir. Bilakis küçük büyük herkesin hayatını ilgilendiren önemli bir unsurdur.

Şeytanın ifsat unsurlarından biri olup, oldukça önemlidir. Oyun, Şeytanın insanı ifsatta kullandığı çok önemli bir araçtır. Anadolu'nun "oyuna gelmek" diye güzel bir sözü vardır. İşte oyunu bilmez, fark edemezsek oyuna gelir, aldanırız. Ayrıca malayani (boş, faydasız işler) ile uğraşmak gayeden uzaklaştıracağı da bilinen bir hakikattir. Gaye nedir? Müslüman olarak gayemiz dünya imtihanını kazanmaktır. İmtihani kazanmayı engelleyen her şey malayanidir, oyun işte bu malayaninin önemli bir unsurudur.

Bu dersimizde oyuna İslam'ın penceresinde bakmaya çalışacağız.

İslam her konuda, hayatın her alanında hükümlerini açık

bir şekilde ortaya koymuştur, oyun hakkında da. Oyunu hiçe sayarak oyuna gelmemeliyiz.

Müslümanlığın insana, hayata, dünyaya verdiği önem ile birlikte oyuna verdiği önemi de öğrenmeliyiz. Çünkü oyun imtihanın bir parçasıdır. Rabbimiz, insanoğlunu hiç sıkmadan oyunun içerisinde imtihana tabi tutuyor, unutmayalım.

Bakin Allah dünya hayatını, oyun ile ilişkisini nasıl tarif ediyor?

Bu dünya hayatı, yalnızca bir oyun ve (eğlence türünden) tutkulu bir oyalanmadır. Gerçekten ahiret yurdu ise, asıl hayat odur. Bir bilseleldi.2

Allah dünya hayatının tamamını oyun olarak tarif ederken oyunu hafife almak hayatı, dünya imtihanını hafife almak anlamına gelir. Bu hataya düşmeyelim. Peki ne yapalım? Oyunun dünya hayatında, imtihandaki yeri ve önemini kavrayalım, ona göre davranalım.

İnsan çocukluktan itibaren bu oyunun içerisinde. Yaşı ilerledikçe oyunları farklılaşır, oyunlarla ilgili durumu ve tutumu değişir. Buna bağlı olarak oyunların çeşidi, süre ve sınırları da farklılıklar göstermektedir.

Büyükler olarak düştüğümüz hatalardan biri ise oyunu sadece çocuklara mahsus olarak düşünmemizdir. Oysa

oyun her yaşın eğlencesidir, mesele meşru veya gayri meşru olmasındadır! Yani, oyunun helal olanı ve haram olanını bilmeliyiz!

Sporu da oyunun bir parçası olarak ele almak gerekir. Çünkü sporların önüne oyun (futbol oyunu vb.) kelimesini de ekliyorlar! Hatta zaman zaman spor için; “ne olacak bir oyun işte” cümlesi kullanılır.

Peki, oyunların çeşitleri nelerdir? Sanal oyunları nasıl anlamalıyız? Sporun bu oyunun içerisindeki yeri nedir? Meşru oyun ve sporun ölçüleri nelerdir? Oyun ve spora ne kadar süre ve hangi zamanı ayırmalıyız? Gibi sorular doğru cevaplanmalıdır ki hataya düşmeyelim, ölçüyü kaçırmayalım.

İnsan hayatının her meselesinde kendi ölçüsünü getiren dinimizin, oyun ve spor hakkında ölçüsü olmadığı düşünülemez. Üstelik kitabımızda dünya hayatının tamamını oyun ve eğlence olarak ifade etmiş olduğu bir hakikat iken.

Hükümlerin yeterince bilinmiyor olması, yok olduğu manasına gelmez. Bilinmemesinin birçok sosyal ve tarihi nedenleri vardır. Bu dersimizde inancımızın oyun ve spora bakışını kavramaya çalışıyoruz.

Şartlar ve imkanlar değişmiş olmakla beraber vasıtalar da değişmiştir. Günümüzün problemlerine günümüzün vasıtaları ile çözümleri İslam ortaya koymuştur. Bize düşen onları yerli yerince kavrayıp uygulamaktır.

Allah dünya hayatını oyun ve eğlence olarak tasvir ederken, “ben sizi bana kulluk edesiniz diye yarattım,” 3 diyor. Bu oyun ve eğlence içerisinde eşrefi mahlukat olarak insanın asıl görevini bize anlatıyor, emrediyor.

Tıpkı Hz. Peygamberin daha küçük bir çocuk iken Enes Bin Malik'i (ra.) görevlendirdiğinde oyuna dalıp gecikmesi üzerine, arkasından gelip mübarek elleriyle gözlerini kapatarak, * (adeta çocuklaşarak, onun ruhuna hitap edip ve korkmasını önleyip) görevini hatırlattığı gibi, rabbimiz de bizlere oyun ve eğlenceye dalmayalım diye vazifelerimizi ve emirlerini hatırlatıyor.

Yine Kur'an'ı Kerimde: Bilin ki dünya hayatı, bir oyun, bir eğlence, bir gösteriş, aranızda bir övünme, mal ve evlâtta bir çokluk yarışından ibarettir. Tıpkı bir yağmur gibi ki bitirdikleri çiftçileri imrendirir, sonra kurumaya yüz tutar, bir de bakarsın ki sararmıştır, ardından da çerçöp haline gelmiştir. Âhirette ise ya çetin bir azap yahut Allah'ın bağışlaması ve hoşnutluğu vardır. Dünya hayatı sadece aldatıcı bir yarar-

**Her haramın
bir de helal,
meşru cinsinden
karşılığı vardır.**

lanmadan başka bir şey değildir. 4

Onlar, dinlerini bir eğlence ve oyun (konusu) edinmişlerdi ve dünya hayatı onları aldatmıştı. Onlar, bu günleriyle karşılaşmayı unuttukları ve Bizim ayetlerimizi 'yok sayarak tanımadıkları' gibi, Biz de bugün onları unutacağız. 5

Allah oyun ve eğlenceyi yaratmış, oyun ve eğlence ihtiyacını da içimize koymuştur. İmtihan ile birlikte oyun ve eğlencenin bir arada anlatılmasının hikmeti ikisi arasındaki bağıdır, yani

oyun ve eğlence ile imtihan iç içedir. İmtihanın çeldiricilerinden (yanlış seçenekler) biri hatta önemli bir unsuru işte bu oyun ve eğlencedir.

Oyun ve eğlence olarak yaratılan bir dünya ve ayrıca imtihan için yaratılan başka bir dünya yoktur. İmtihan ve oyunun iç içe olduğu gerçeği ile dünyaya ve oyuna bakışımızı doğru anlamalıyız.

Bu nedenle oyunların tasnifi gereklidir.

Şöyle özetleyebiliriz: Her haramın bir de helal, meşru cinsinden karşılığı vardır. Zaten imtihan da bu şekilde olmaktadır. Öyle ise oyunların da helal, meşru olanı ile haram ve gayrimeşru olanı vardır.

Rabbimiz bahsedilen ayetlerde oyun ve imtihana dikkatimizi çekerken oyuna aldananların ahirette uğrayacağı kötü sonuçları da bizlere haber veriyor.

Yine oyunlarda dikkat çekilmesi gereken bir husus da oyuna (ayırduğumuz zaman) verilen süredir. Oyunları sınırlayamayanlar oyunun tutsağı haline dönüşür. Şeytan onu adeta yularsız esir alır.

Oysa onlar (kendilerini tümüyle Allah'a ve İslam'a teslim etmeyenler) bir ticaret ya da bir eğlence gördükleri zaman, (hemen) ona sükun ettiler ve seni ayakta bıraktılar. De ki: "Allah'ın Katında bulunan, eğlenceden ve ticaretten daha hayırlıdır. Allah, rızık verenlerin en hayırlısıdır." 6

Bu konuda İmam Şafi'nin satranç ile ilgili fetvası nazarı dikkate alınmalıdır. “Namaza manilik, oyunu haramlaştırır.” ** Demek ki ölçü, namaza yani ibadetlere engel teşkil etmeyecek meşru oyunları, meşru zaman içerisinde oynayabilmektir. Yoksa zaman denilen sermaye boşa harcanmış olur. Biliyoruz ki israf da haramdır!

Gelelim oyunların çeşitlerine. Oyunları genel olarak faydalı oyunlar, zararlı oyunlar ve zararsız oyunlar olarak tas-

nif edebiliriz. Bu tasnif ile beraber çocuk oyunları ve yetişkin oyunları da bir başka tasniftir. Yine ferdi oyunlar ve takım oyunları olarak da bir başka tasnif daha vardır. Günümüzde ise oyun karşımıza bir başka boyutu olarak da çıkmaktadır; sanal oyun!

Oyun, eğlence ve spor; sözlü ve zihinsel olarak, fiziki ve sanal oyunlar, ferdi ve takım oyunları gibi çeşitlilik göstermektedir. Mesela, sözlü oyun ve eğlencelere tiyatro, sinemayı dahil edebileceğimiz gibi televizyon ve internetteki eğlence ve oyunlarda da dikkatli olmalıyız. Rabbimiz:

İnsanlardan öyleleri vardır ki, bilgisizce Allah'ın yolundan saptırmak ve onu bir eğlence konusu edinmek için sözün 'boş ve amaçsız olanını' satın alırlar. İşte onlar için aşağılatıcı bir azap vardır. 7 Uyarısı ile boş ve isyan içeren sözlerle eğlencenin meşru olmadığını bize anlatırken, ahirette doğuracağı sonuçları da şimdiden haber veriyor. Gaflete düşmememizi istiyor.

Demek ki oyuna karşı çıkmak doğru olmadığı gibi oyun bilakis bir ihtiyaçtır ve bu ihtiyacın helal dairesinde giderilmesi de sevaptır. Aynı zamanda Peygamberimizin Hz. Aişe'yi (ra.) oyun oynayanları izlemeye götürmesi de bir delildir. Nitekim:

H. Aişe (ra.) anlatıyor: "Ben mescitte oynayan Habeşlileri seyrederken Rasulullah aleyhissalâtu vesselâm'ın beni ridası ile örttüğünü hatırlıyorum. Bu hal ben seyretmekten usanıncaya kadar devam etti. Benim gibi, genç yaşında bir kızın eğlenceye ne kadar düşkün olacağını varın siz takdir edin." 8

Şöyle bir özet yerinde olur. Oyun yasaklanması gerekmiyor. Helal oyunlar, sınırı aşmadan, başka günahları barındırmadan, başta çocuklar olmak üzere her yaşta pekâlâ oynanabilir. Bir şartla ki ibadetlere mâni olmamak şartı ile. Çünkü oyun ve eğlenceye dalarak imtihanı kaybetmek, dünyadaki yaratılış gayemize aykırı olduğu gibi ahirette azaba uğramamıza neden olur. Allah muhafaza buyursun.

İslam'ın hükümleri hayatın her alanında olduğu gibi oyun ve eğlencede de basit ve nettir: helal, meşru ve haddi aşmayacak şekilde oyun ve eğlence! Zararlı değil bilakis her yaşta bir ihtiyaçtır.

İslam'ın yasakladığı (haramlar) işlerden (fiiller) olmamak ve bir farzı ortadan kaldırmamak kaydı ile oyun ve spor meşrudur.

Oyun, zamanın akışı içerisinde çeşitlilik göstermektedir. Vasıtaların gelişmesi, değişmesi oyunlarda da değişiklikler göstermekle beraber ölçüler değişmeyecektir. Ölçü helal ve haddi aşmamaktır.

Haddi aşmamak ise yapılan işin başka bir vazifenin yapıl-

masını engellememesidir. Yani oyunda harcayacağımız süreye dikkat edeceğiz, kumara dönüşmesinden sakınacağız.

İslam'ın açık hükümlerine muhalif olan oyunlardan uzak duracağız.

Oyunlara dalarak namazın gecikmesine meydan verilmemelidir.

Oyunlar, kumara yol açacak şekilde para ve benzeri bir menfaat karşılığında oynanmamalı, yani kazanan ve kaybeden bir şey alma şartını koşmamalıdır.

Oyunlar esnasında kötü sözlerden yalan, gıybet ve küfürden sakınılmalıdır.

Oyunlardan vaz geçemeyecek kadar müptelâ (bağımlı) olunmamalıdır.

Bunların dışındaki oyunlar her yaşta insan için süresi ve sınırları içerisinde oynanabilir. Oyun ihtiyacı giderilebilir.

Aksi durumlar, özellikle çocukların meşru oyunlarının engellenmesi, insanın ilerleyen yaşlarında başka ruhsal sıkıntılara neden olabilmektedir. Her ihtiyaç zamanında ve yeterli miktarda giderilmezse zaman içerisinde başka mahzurlar doğurduğu da bilinen bir hakikattir.

Bizler bu konuyu ele alırken oyun ihtiyacının meşru olarak giderilmesi gereğini ortaya koymaya ve günümüzdeki değişen vasıtalarla nasıl çözülmesi konusuna açıklık getirmeye çalıştık. Allah isabet ettirsin. Âmin. Yardım Allah'tandır.

KAYNAKÇA:

- 1- En'âm Suresi - 32. Ayet
- 2- Ankebut Suresi, 64. Ayet
- 3- Zariyat Suresi, 56. Ayet
- 4- Hadid Suresi, 20. Ayet
- 5- Araf Suresi, 51. Ayet
- 6- Cum'a Suresi, 11. Ayet
- 7- Lokman Suresi, 6. Ayet
- 8- Buhârî, Salât 69, İydeyn 2,

3, 25, Cihâd 81, Menâkıb 15, Fezâilu'l-Ashab 46, Nikâh 82, 114; Müslim, İydeyn 18, (892); Nesâî, İydeyn 35, (3, 195).

* <https://www.siyerinebi.com/tr/prof-dr-m-yasar-kandemir/yavrucugum>

** İbn-i Abidin, Reddu'l Muhtar, c. 12, s. 521

TOPTAN FINDIK ALIM SATIM

•ORGANİK İÇ FINDIK •NATUREL İÇ FINDIK •KAVRULMUŞ İÇ FINDIK •NATUREL FINDIK
•KAVRULMUŞ KABUKLU FINDIK •KIYILMIŞ İÇ FINDIK •BEYAZLATILMIŞ İÇ FINDIK

GİRESUN ENTEGRE FINDIK

SAN. VE TİC. A.Ş

Adres: Dereli Yolu Küçükköy Andal Mevkii GİRESUN
Fabrika Tel: 0 (454) 225 79 59 - 225 6 860 | **Ofis Tel:** 0 (454) 216 76 86

EĞİTİMDE OYUNUN YERİ

Eğitim; arzu edilen davranışların insanda oluşturulma , davranış haline dönüştürme ve etkinlik şeklinde değerlendirilme sürecidir. Oyun; belirli, kesin zaman ve yer kuralları içinde özgürce kabul edilmiş, ancak kesinlikle bağlayıcı kurallara göre yürütülen, amacını kendi içinde taşıyan ve sıradan hayattan farklı olan, bilinçli ve gönüllü bir etkinliktir. Başka bir tanımla fiziksel ve zihinsel yeteneklerle sosyal uyum ve duygusal olgunluğu geliştirmek amacıyla, maddi bir çıkar sağlamayan, sınırlandırılmış yer ve zaman içinde süren gönüllü katılım yoluyla toplumsal grup oluşturan ve katılanların tümünü etkisi altında tutan eğlenceli bir etkinliktir.

İnsanoğlu; yaşamı süresince kazandığı veya kazandırılmak üzere planlanmış davranışlarla hayat döngüsü içinde yer almaktadır. Fıtraten getirdikleri ile yaşanan çevreden etkileşim yoluyla kazanır. Sünnetullahı uyması veya uymaması bakımından derecelendirilir. Esas olan bilinçli ve belli bir çaba sarf ederek elde ettiği davranışlardır ve bu noktada eğitim-öğretim devreye girmektedir. Asıl olan öğrenmeyi kolaylaştıracak metotlardır. Bu metotlar kişinin öğrenmesine kolaylık ve akılda kalıcı olmasını sağlamaktadır . Özellikle küçük yaşlarda oyunla eğitimin birçok faydasını sıralayabiliriz. Küçük yaşta oyunlar çocukların zihninde bilgiyi tamamlama şeklinde kendini gösterse de büyüklerde yaşanmışlıklar devreye girer.

Eğitim dört duvar arasına sıkıştırılmamalıdır. Duvarsız dershaneler oluşturulmalıdır. Dört duvara sıkışarak veri-

len eğitim bazen sıkıcıdır. Delikanlı dediğimiz gençlere şu kadar dakika oturarak eğitim vermek eğitimde amaca kısa ve etkili yanıt vermeyebilir.

Oyun dikkati yoğunlaştırır. Oyunla çocuklar pasif durumdan aktif duruma geçtikleri için dikkat, diğer öğrenme tekniklerinden daha fazla gelişir. Öğrenme daha kolay ve hızlı olur. Oyunun bir eğitim aracı olduğunu bilmemiz ve bu aracı her zaman kullanmamız gerekir. Öğretimin gerçekleşmesinde ve öğrenenin sergileyeceği tavrı ve katılımı olumlu yönde etkileyecektir. Ortaya bir muallim ve talebe ilişkisi çıkarmalıyız. Oyunda hareket, duyuşsal ve bilişsel beceriler ortaya çıkarır. Karar verme, akılda tutma, akıl yürütme, problem çözme oyunla daha verimli elde edilir. Tabanında problem çatısına oyunu yerleştirerek oyun temelli öğrenmeyi ortaya çıkartmak gerekir.

Oyun kurma ve uygulamaya koyma bağı kurulmalıdır. Bu konuda akıl yürütenler oyun için: "Bir uyumdur, bir pratiktir, gönüllü hareket ve faaliyet, serbest ama bağlayıcı kuralları olan etkinliktir." vb.gibi açıklamalar ve izahlar yapmıştır.

Oyun sayesinde bedenin bütün parçaları hareket halinde- dir. Oyun esnasında kalp atışları, kan dolaşımı, solunum , oksijen alımı vs. farklılaşır. Dokular bu sayede etkileşim içindedir. Ter ile zehirli atıklar dışarı atılır. Yani eğitim yapılırken tüm vücut organları organize ve ahenk içinde faaliyet içerisinde- dir. Bu da eğitimin kolaylaşmasını ve aynı

zamanda kalıcı halde olmasını sağlar.

Oyunun Zihinsel Gelişimine Olan Etkileri

Çocuk, kendisini ve çevresini oyun yoluyla tanır. Fitri olarak çevresindeki rolleri taklit eder oyunlaştırır, keşfeder, öğrenme ile birleştirir. Kavramları sıralar ve zihnine yerleştirir. Öğrenmek için sürekli sorular sorar. Bilgiler elde eder ve bilgilerini de çevresindekilere aktarır. Oyun nesnelerin söylenmesini, tanınmasını, isimlerin pekişmesini ve kaydın boş beyine yerleşmesini sağlar. İsimlendirmeyi, mantık yürütmeyi, seçim yapmayı, sebep sonuç ilişkisi kurmayı, düşünme- algılama, kıyaslama, analiz-sentez yapmayı sağlar. Yüz öğrenci üzerinde yapılan araştırmaya göre ders konusunun bir yarısına sözel olarak anlatımı yapıldı, yarısıyla da oyun yoluyla işlendi. Roller bu şekilde verildi. Zil ile teneffüse çıkmaları sağlandı. Dinleyenler hızlıca sınıfı terk ederken oyun ile ders işlenen sınıfta ise bilgi aktarımı ve oyun bitmeden sınıf terk edilmedi. Teneffüs esnasında da roller tartışılmaya, oynanmaya devam edildiği görüldü. Her iki gruba da bir sonraki derste konu hakkında kazanımlar soruldu. Oyunla ders işleyenlerin kazanımlarda daha başarılı olduğu görüldü.

Oyun ile eğitim; yorumlama, algılama, değerlendirme, karar verme, gibi yetenekleri geliştirir, Zihinsel gelişimi destekler.

Oyunun Dil Gelişimine Olan Etkileri

İletişimin en önemli sembollerinden biri olan dil; çocukta önce alıcı, sonra da ifade edici şekilde gelişir. Çocuk önce alıcıdır. Çevredeki sesleri dinler, tekrar ederek ifade etmeye çalışır. Dilinin döndüğü kadar söyler. Yanlışta olsa, tam çıkartmasa da zamanı tamamlaması beklenmelidir.

Oyunun bu bağlamda dil gelişiminde büyük katkısı olacaktır.

Oyunun Özellikleri

Eğitim için her durumda kullanılsa da oyunun genel özellikleri olarak bazı hususları sıralayabiliriz. Eğitimde tek metot her zaman geçerli olmadığı gibi oyunla eğitimde aynıdır.

- Açık uçlu öğrenmeyi içerir. Öğrenciler doğru cevaba yönlendirilmez.
- Seyircilerin beğenisi beklenir.
- Bilgi parçacıklarının ezberlenmesinden çok fikirler üretir.
- Oyunun sonu ile başının genel bakışı planlanır.
- Aktif olarak öğrenmeyi sağlar. Heyecan, tahmin yürütme, fikir paylaşımı vardır.
- İş birliği ve rekabet vardır.
- Dış destekle yön belirlenir.

• Deneyimler tekrarlanır, çevre taklit edilir ve yeni şeyler denenir.

- Roller özgürce ve kendiliğinden yapılır.
- Bilginin özetine ve sentezlenmesine yardım eder.
- Öğrenciler ve seyirciler arasında etkileşim sağlanır.
- Rollerin tekrarı hatırlamayı kolaylaştırır.
- Birbirinden öğrenmeyi sağlar.
- Oyun öğretmene eğitimde kolaylık sağlar.
- Öğrenmek için öğrencilerin katılımını sağlar.

Temel eğitimde genel kanaat çocuk düşünerek öğrenemez olsa da düşündürmek için sorular sorularak kendisine güven duygusu kazandırılmalıdır. Gerçek hayattaki örnekler gelecek davranışlarında ne yapmasını gerektiğini gösterir.

Oyun öncesi eğitimci çocukta tedirginliği atlatması için rahatlatması rollerinin gereğini yaptığında küçük düşürülmemesi için gerekli önlemleri almalıdır. Bu sayede projelere ve konu anlatımına katılımın artacağı gözlenecektir. Öğrenme sıkıcı olmaktan çıkacaktır.

Sonuç

Oyun çocuğun yaşadığı dünyayı, çevresini tanımasını sağlayan ve anlamlandırmasına yardımcı olan araçtır. Zira her kişinin dikkatini celp eden bir yön vardır. Çocuk için en cazip oyundur. Oyun ile eğitilmesi yararlı olacaktır. Her fert yaparak ve yaşayarak öğrenir. Bunu eğitimde kullanmamız bizi sonuca daha kolay ulaştırır. Bu tür eğitim kolay ve kalıcıdır. Eğitimde oyunun gücü göz ardı edilmemelidir. Bir eğitimci olarak bunu yaşayarak ve uygulayarak daha iyi fark ediyoruz. Bir eğitimci olarak anne baba da bu yöntemi zaman zaman kullanmalıdır. Özellikle teknoloji bağımlılığından uzaklaştırır ve hazır bilgidan ise yaşayarak bilgilenme oluşur.

Bugün çocuklarımız oyun deyince cep telefonu tablet vb. ile oyunlara bağımlı hale geldi. Sağlıklı beslenmeyi unuttuk. Geleneksel oyunlarımızı da burada dile getirmeliyiz. Okuma saatleri gibi geleneksel oyun saatleri zamanı ayırmalıyız. Geleneksel çocuk oyunlarımızdan çelik-çomak, körebe, ip atlama, topaç çevirme, deve-cüce, uçurtma, halat, nesi var, beştaş, dokuztaş, kabak, kulaktan kulağa, yumurta, mendil kapmaca, yakartop, istop vb. oyunlarımızı öğretmeliyiz. Dijital oyunların çocuklarımızı psikolojik olarak ne hallere sürüklediği verileri ortadadır. Sağlıklı nesil için çocuk oyunlarımızı zamana uyarlayarak yeniden gündem yapmalıyız. Bunun için yöneticilere, belediyelere ve STK' lara büyük iş düşmektedir. Fakültelerde teknoloji ile çocuk oyunlarını birleştirecek makaleler yayınlanmalı üniversitelerde bölümler oluşturulmalıdır.

HZ. MUHAMMED'İN (SAV) RUHANİYETİ İLE PEYGAMBERLİĞİ HAKKINDA BİR SÖYLEŞİ

Müslümanlar olarak bizler, peygamberimiz Hz. Muhammed'i (sav) hem seviyor, hem de onunla (sav) birlikte olma arzusunu her daim kalbimizde taşıyoruz. Sahabiler gibi onunla (sav) bilfiil olarak birlikte olamadık, sohbetlerine katılamadık ama onun (sav) ahir zaman ümmetinin fertleri olarak onunla (sav) birlikte olmanın manevî yollarını da öğrenmiş olduk. Hadis-i şeriflerini okuyarak, sanki onun (sav) manevî ikliminde olduğumuzu hissederiz. İşte, aşağıda Peygamberimizin (sav) ruhaniyetiyle yapmış olduğumuz sohbet de bir bilgi kaynağı olarak hadislerden derlenmiştir.

Peygamberimizin (sav) sorularımıza verdiği cevapların hemen hepsi, sahih kaynaklardan derlenmiş, tırnak içinde verilmiş ve dipnotlarla kaynaklar ayrıca belirlenmiştir. Tırnak içinde verilmeyen veya parantez içinde yer alan çok az sayıdaki söz, sohbet akışına uyum sağlaması maksadıyla ilave edilen ve ağırlıklı olarak hadis-i şerifleri tamamlayan ve(ya) açıklayan ifadelerdir. Allah, bizi hadis uydurmaktan korusun. Maksadımız, hadisler üzerinden tertiplenen söyleşi yöntemiyle Sünneti ihya etmek ve peygamberimizin (sav) yüceliğini bütün insanlığa tanıtmaktır.

Soru: Selamünaleyküm, Ya Resulallah!

Resulallah: Aleykümselam ve rahmetullah.

Soru: Ya Resulallah! Biz, sizi candan seviyor ve sizi daha yakinen tanımak istiyoruz. Siz, kendinizi nasıl tanıttırdınız?

Resulallah: “Ben ancak bir kulum, kullar gibi yer, kullar gibi içerim.”

Soru: Efendim. Bu çok mütevazı ve sıradan bir tanımlama olmadı mı?

Resulallah: “Ben ancak bir insanım. Göz (herkeste olduğu gibi bizde de) yaşarır, kalp ürperir. Fakat biz Rabbimizin hoşnut olmadığı bir şeyi söylemeyiz.”

Soru: Ama siz bir peygambersiniz. Bu özel-
liğinize neden vurgu yapmıyorsunuz?

Resulallah: “Ben sadece tebliğ ediciyim. Tebliğci olarak gönderildim, zorlaştırıcı olarak değil. Hidayet veren Allah’tır. Ben sadece taksim edenim, veren Allah’tır.”

Soru: Sizin peygamber olarak aslî göreviniz neydi? Tebliğinizin mahiyeti nedydi?

Resulallah: “Ben ancak güzel ahlâkı tamamlamak için gönderildim.”

Soru: Eyvallah. Ama yüce Allah, bunun ötesinde hakkınızda “Ve biz seni, ancak âlemlere rahmet olarak gönderdik.” diyor. Bu âyet hakkında ne dersiniz?

Resulallah: Doğrudur. “Ben size ihsan edilmiş bir rahmetim. Ben rahmet olarak gönderildim, azap olarak değil.” Bunun yanında “ben, insanların kalbini yarıp bakmakla ve göğüslerini açmakla emrolunmadım.”

Soru: Ya Resulallah. Siz gönderilmiş en son peygambersiniz. Bu gerçeği sizler, bizim için tekrar teyit edebilir misiniz?

Resulallah: “Ben peygamberim, bunda hiçbir yalan yok.” “Ben ümmî, doğru ve tertemiz peygamberim. Bütün esef

ve yazıklar beni yalanlayan ve benden yüz çevirine olsun. Hayır, beni barındıran, bana yardım eden, sözümü tasdik eden ve benimle beraber cihat eden kimselere olsun.”

Soru: Hangi peygamberler sizin geleceğinizden haberdar idi? Veya şöyle sorayım. Hangi peygamberler sizden bahsetti?

Resulallah: “Ben Hz. İbrahim’in duasıyım. Beni en son müjdeleyen Hz. İsa’dır.”

Soru: Atamız ve ilk peygamber Hz. Âdem hakkında ne dersiniz?

Resulallah: “Âdem, ruh ile ceset arasında iken ben peygamber idim.”

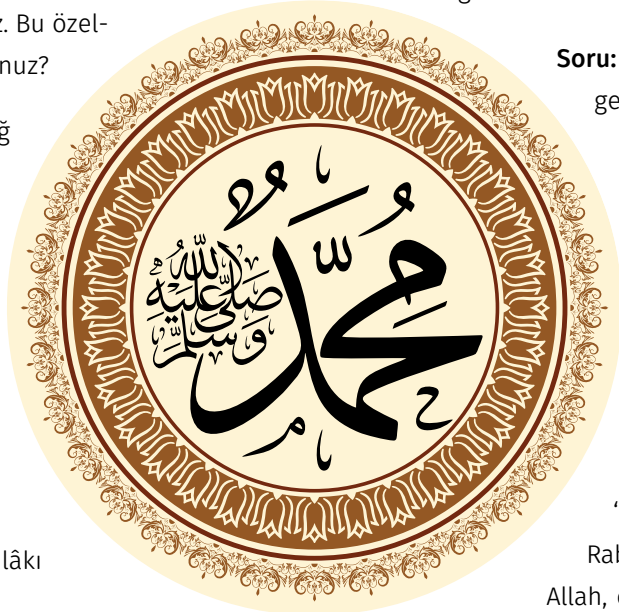
Soru: Bu nasıl olur? Bu ne anlama gelir? Bunu biraz açıklayabilir misiniz?

Resulallah: “Cenab-ı Hak, insanlığın babası Hz. Âdem’i yaratmıştı. Allah, kendisine ‘Ebu Muhammed’ künyesini ilham etmişti. Âdem bunun hikmetini sorunca da Allah: ‘Başını kaldır arşa bak.’ dedi. O da başını kaldırıp bakınca arşın sütunlarında ‘Muhammed’in nurunu gördü. ‘Ya Rabbi, bu nur nedir?’ diye sordu. Allah, cevap olarak ‘Bu senin zürriyetinden bir peygamberin nurudur ki, onun ismi

göklerde Ahmet ve yerlerde Muhammed’dir. Eğer, o olmasaydı, seni yaratmazdım!’ buyurdu.

Soru: Buna göre Hz. Âdem, insanların maddeten atası olmalı. Siz de son peygamber olduğunuz halde insanlığın manevî atasısınız. Çünkü Allah, bütün varlıkları yaratmadan önce ilk önce sizin nurunuzu yaratmıştır. Bu tespitler doğru mudur?

Resulallah: “Her şeyden önce Allah’ın ilk yarattığı şey, sizin peygamberinizin nurudur. O nur, Allah’ın kudretiyle onun dilediği yerlerde dolaşıp duruyordu. O vakit daha hiçbir şey yoktu. Ne Levh(-i mahfuz), ne kalem, ne cennet, ne ateş

(cehennem) vardı. Ne melek, ne gök, ne yer, ne güneş, ne ay, ne cin ve ne de insan vardı.”

Soru: Peki, bazı kaynaklar, ilk yaratılan şeyin kalem olduğunu yazar. Bu hususta bizi nasıl aydınlatabilirsiniz?

Resulallah: “Allah, mahlûkatı yaratmak istediği vakit, bu (benim) nuru dört parçaya ayırdı. Birinci parçasından kalemi, ikinci parçasından Levh’i (Levh-i mahfuz), üçüncü parçasından arşı yarattı. Dördüncü parçayı ayrıca dört parçaya böldü: Birinci parçadan Hamele-i Arşı (arşın taşıyıcılarını), ikinci parçadan Kürsi’yi, üçüncü parçadan diğer melekleri yarattı. Dördüncü kısmı tekrar dört parçaya böldü: Birinci parçadan gökleri, ikinci parçadan yerleri, üçüncü parçadan cennet ve cehennemi yarattı. Sonra dördüncü parçayı yine dörde böldü: Birinci parçadan müminlerin basiret nurunu/ iman şuurunu, ikinci parçadan -marifetullahtan ibaret olan- kalplerinin nurunu, üçüncü parçadan tevhitte ibaret olan ünsiyet nurunu (La ilahe illallah Muhammedu’rresulullah nurunu) yarattı.” Velhâsıl, “Allah, seni kendi nurumdan, diğer şeyleri de senin nurundan yarattım, buyurdu.” Kısacası Allah, benim hakkımda “Sen olmasaydın Ben kâinatı yaratmazdım” diyor.

Soru: Demek ki Allah, kâinatı sadece sizin için yarattı. Siz var olduğunuz için, kâinat bir sır olmaktan çıktı. Sizin sayenizde bizler Allah’ı tanıdık ve O’nu bulduk. Siz olmasaydınız varlık bilinmeyecek ve dolayısıyla Allah’ı da tanımayacaktık. Siz manen ilk peygamber ve fiilen de son peygambersiniz. Peki,

**Demek ki Allah,
kâinatı sadece
sizin için yarattı.
Siz var olduğunuz
için, kâinat bir sır
olmaktan çıktı.**

peygamberler arasındaki hukuk bağı veya münasebet nedir?

Resulallah: “Peygamberler, baba bir kardeşidir. Anaları ayrı, dinleri birdir.”

Soru: Allah’ın gönderdiği her peygamber mutlaka koyun gütmüştür. Siz de koyun güttünüz mü Ya Resulallah?

Resulallah: “Evet, Mekkelilerin koyunlarını Karârit denilen yerde güderim.”

Soru: Size özel olarak hangi kabiliyet verildi?

Resulallah: “Bana cevamiü’l-keîâm (yani az sözle çok mana ifade etme) kabiliyeti verildi.”

Soru: Allah size neyi sevdirdi?

Resulallah: “Bana, (dünyanızdan) koku ve (saliha) kadın sevdirdi. Gözümün nuru ise namazda kılındı.”

Soru: Siz şaka yapmayı da herhalde seviyorsunuz?

Resulallah: “Şüphesiz ben şaka yaparım. Ancak şaka yaparken, doğru olan- dan başkasını söylemem.”

Soru: Siz peygamber olduğunuz halde

her gün Allah’a sığınıyorsunuz, tövbe istiğfar ediyorsunuz ve çok dua ediyorsunuz. Neden?

Resulallah: “Şüphesiz ben günde yüz defa Rabbimden bağışlanmamı dilerim.” “Şu bir gerçek ki Allah, kendisinden bir şey istemeyene gazap eder.”

Soru: Ama siz Allah’ın en çok sevdiği en son Resulüsünüz. Geçmişte işlenmiş ve gelecekte işlenmesi muhtemel bulunan günahlarınız Allah Teâlâ tarafından bağışlandığı halde, niçin bu kadar çok ibadet ediyorsunuz?

Resulallah: Ey bu soruyu soran kişi. “Allah’a çok şükreden bir kul olmaya-yım mı?”

Soru: Anladım. Özür dilerim. O halde şöyle sorayım bu sefer. Diğer peygamberlerden sizin farkınız nedir?

Resulallah: “Bana benden önceki peygamberlere verilmeyen şu hususiyetler verildi: 1.) Düşmanların kalbine korku verilmekle bana yardım edildi. 2.) Fetihler nasip etmekle yerin anahtarları verildi. Yani benden önce hiç kimseye helal olmayan ganimetler, bana helal kılındı. 3.) (Allah’ı en çok öven ve övülmeye en çok layık olan manasına gelen) Ahmet ismi ile anıldım. 4.) Yeryüzü bana temiz ve her taraf mes-cit kılındı. Öyle ise namaz vakti geldiğinde ümmetimden biri (bulunduğu yerde) namazını kılsın. 5.) Ümmetim de ümmetlerin en hayırlısı kılındı. 6.) Kıyamet Günü bana şefaate verme izni verildi. 7.) Önceden gönderilen peygamberlerden biri sadece kendi kavmine gönderilirken, ben bütün insanlığa gönderildim.”

Soru: Başka size ne verildi?

Resulallah: “Bana Arşın altındaki hazineneden benden önce hiçbir peygambere verilmeyen Bakara Suresinin son âyetleri (Âmenerresulü) verildi.”

Soru: Buna benzer farklı âyetler de size indirildi mi?

Resulallah: “Bana benzeri asla görülmemiş bazı âyetler indirildi. Bunlar Felâk ve Nâs sureleridir.”

Soru: Başka ne gibi hususiyetlere sahipsiniz?

Resulallah: Bana (ayrıca) şu üç haslet verildi: 1.) Saflar halinde cemaatle namaz kılmak. 2.) Cennet ehline mahsus olan selamlaşmak. 3.) Harun’dan başkasına verilmeyen ‘Amin’ kelimesi. Hz. Musa, dua ettiğinde Harun (a.s.), ‘Amin’ derdi.”

Soru: Sizler ümmetinize çok önem veriyorsunuz. Dünyada iken bizlere ne gibi güvence veriyorsunuz?

Resulallah: “Allah, ümmetim için bana iki güvence verdi: Biri ‘Sen içlerinde olduğun halde Allah, onlara azap edecek değildir.’ Diğeri, ‘Onlar, Allah’tan bağışlama diledikleri halde Allah onlara azap verecek değildir (Enfal: 32) cümleleridir. Ben vefat ettiğimde aralarında Kıyamete kadar ikinci güvence olan istiğfarı bıraktım.”

Soru: Kıyamet koptuğunda, yani yenisinden diriliş başladığında peygamber olarak sizler ahirette ümmetinize ne gibi faydanız olacak?

Resulallah: “İnsanlar diriltilecek-

leri zaman en evvel ben kabrimden çıkacağım. Rablerinin huzuruna geldiklerinde sözcüleri ben olacağım. Ümitlerini kestiklerinde müjdeleri ben olacağım. O gün hamd sancağı benim elimde olacaktır. Ben Rabbim katında Âdemoğullarının en değerlisiyim. Üstelik bunları ben övünmek için söylemiyorum.”

Soru: Demek o gün Allah katında Âdemoğullarının en kıymetlisi, en efendisi siz olacaksınız ve hamd sancağı da sizin elinizde olacak. Bu hamd sancağı altında kimler olacak?

Resulallah: “Ne Âdem, ne de onun dışındaki peygamber yoktur ki, sancağımın altında olmasın. İlk şefaate edecek ve şefaati ilk kabul edilecek olan benim. Bunda hiçbir övünme yoktur.”

Soru: Bizim için en son olarak duada bulunabilir misiniz?

Resulallah: “Allah’ım! Ümmetimi mağfiret eyle! Allah’ım! Ümmetimi mağfiret eyle!”

**“Allah’ım!
Ümmetimi
mağfiret eyle!
Allah’ım!
Ümmetimi
mağfiret eyle!”**

AVUSTRALYA'NIN EĞİTİM ANLAYIŞI ÜZERİNE

Jeffie Kaine (Avustralya'nın İstanbul Başkonsolosu) ile yaptığımız bu röportaj serimizi Şuurlu Öğretmenler Derneği youtube kanalımızda izlemek isteyenler bu QR Kodu okutarak ya da youtube'da Şuurlu Öğretmenler Derneği yazarak kanalımıza gidip izleyebilirler.

MŞ: Sayın Jeffie her şeyden önce bizi buraya davet edip misafiriniz olarak kabul ettiğiniz için teşekkür ederiz.

JK: Ben de çok memnun oldum. Hoş geldiniz.

MŞ: Ülkenizdeki eğitim sistemi ile ilgili size sorularımız olacak. İsterseniz anaokulu eğitimiyle başlayalım. Türkiye'de anaokulu eğitimi yasal olarak zorunludur. Ancak etkin olarak uygulanmamaktadır. Avustralya'da da zorunlu mudur?

JK: İsterseniz anaokulundan neyi kastettiğimizi tarif ederek başlayalım. Avustralya'da zorunlu eğitim 13 yıldır. Bizim anaokulu dediğimiz 5-6 yaşlarındaki eğitimidir. Zorunlu eğitim buradan başlar ve 12. Sınıfa kadar devam eder, bu da 17-18 yaşlarıdır.

- Bundan önce okulöncesi eğitim vardır. Ancak bu zorunlu değildir. Bu yüzden federal hükümet bizdeki eyaletlere ve bölgelere okul öncesi eğitim kurmaları için yardımcı olur. Ancak velilerin çocuklarını bu okullara gönderip, göndermemeleri kendi tercihlerine kalmış. Aynı zamanda çoğu eyalette ve bölgede bu eğitim ücretsiz değildir. Ancak ilginç olan şudur ki, bu eğitim zorunlu olmamasına rağmen dört yaşındaki öğrencilerin yaklaşık %86'ı okul öncesi eğitim almaktadır.

MŞ: Peki bu okullara bakımevleri demek mümkün mü?

JK: Biz bunlara okulöncesi diyoruz. Bazıları bunlara hazırlık sınıfı diyebilir, bazı eyaletlerde buna hazırlık öncesi denilmektedir.

MŞ: Türkiye'de eğitim 4+4+4 şeklindedir. Bu durum Avustralya'da nasıldır?

JK: Bunun cevabı farklı eyalet ve bölgelere göre değişiklik göstermektedir. Hükümetin eğitim sistemini işleyiş biçimi, eğitim ve onun verilmiş biçimi, anaokulundan 12. Sınıfa kadar olan süre o eyaletin ya da bölgenin sorumluluğundadır.

- Federal hükümet, yani ulusal hükümet, eyalet ve bölgelere danışarak ulusal bir müfredat temin etmeye yardımcı olur. Her bir eyalet ve bölge bunu biraz farklı biçimde yorumlayabilir. Genellikle başlangıçtan, bitişe kadar zorunlu eğitim genelde 13 yıldır. Bunun ayrımı eyalet ve bölgelere bağlıdır. Ancak benim eğitim gördüğüm Avustralya'nın başkenti bölgesinde, ben beş yaşındayken anaokuluna başladım. 12 yaşında ilkokulu bitirdim. 13 yaşından 16 yaşına kadar 4 yıl Ortaokula devam ettim. Okulun son iki yılı 11. Ve 12. Sınıflar ise ortaöğretim üstüdür.

MŞ: Yani lise eğitimi.

JK: Evet. Eğitimin taksimi bu şekildedir.

MŞ: Anladım. Türkiye'de ortaokuldan sonra bir liseye yerleştirme sınavı bulunmaktadır. Bu sınavı geçenler üst düzey liselere kaydolmaktadır. Biz bunlara Fen Liseleri diyoruz. Sizin ülkenizde de böyle bir sınav var mı?

JK: Yine bulunduğunuz yere göre değişiklik gösteren bir durum. Ancak genel olarak Avustralya'daki her öğrenci herhangi bir sınava girmeden kamu okullarında eğitim alabilirler. Ancak yine bir takım seçkin kamu okulları bulunmaktadır. Bu okullar devlet tarafından fonlanmaktadır. Buralara üstün zekalı ve çok zeki çocuklar gidebilirler. Bu okullar için sınava girmeniz ve bu sınavda çok iyi puan almak zorundasınız.

niz. Ancak herhangi bir eğitim düzeyi için standart bir giriş sınavı bulunmamaktadır.

MŞ: Yani ücretsiz.

JK: Evet, devlet tarafından karşılanmayan okul kıyafeti, kitaplar ve bunun gibi bir takım maliyetler olmasına rağmen, eğitimin kendisi ücretsizdir. Ancak yine özel okullar var. Bazıları dini okullar, mezhebe bağlı olamayan okullar var, örneğin montessori okulları ve fen tabanlı okullar gibi. Bunlara giriş biçimleri birazcıkta olsa farklı. Bunlar için insanlar ödeme yaparlar ve biraz da pahalı olan okullardır.

MŞ: Size üniversite giriş sınavıyla ilgili benzer bir soru sormama müsaade edin. Ülkenizdeki öğrenciler üniversitelere sınavla mı alınıyor? Avustralya'daki yüksek öğretim ile ilgili bilgi verir misiniz?

JK: Avustralya'da üniversiteye girmenin çok farklı yolları vardır. İstedığınız üniversiteye bu şekilde girebilirsiniz. Avustralya'da 43 üniversite var.

MŞ: Tekrar söyler misiniz?

JK: 43 üniversite var, Avustralya'da. Bunlardan 40 tanesi devletin fonladığı kamu kuruluşlarıdır. Bu üniversitelere girebilmek için, bütün eğitiminizi tamamlamış olmanız ve bununla ilgili 12 belgenizi almanız gerekir. Sizin 12 nihai puanınızı oluşturmada eyalet ya da bölgelere göre farklılık gösterebilmektedir. Ancak ülke çapında standartlaştırılmış bir sınav, bir puanlama sistemi de bulunmaktadır. Bu 12 yılın sonunda size Avustralya Üçüncül Kabul Derecesi (ATAR) puanı verilir. Bu sizin aldığınız standart bir derecedir. Her üniversite ve üniversitenin her bölümü sizin ulaşmanız gereken minimum bir puana sahiptir. Tabi genel olarak en popüler, en prestijli ve yüksek düzeyli üniversiteler için çok daha yüksek puana sahip olmanız gerekir. Hukuk, tıp, mühendislik gibi bir alanda okumak istiyorsanız, bölgesel bir üniversitede okumak istiyorsanız, genel olarak biraz daha düşük bir giriş puanına ihtiyacınız vardır.

MŞ: Avustralya'da hangi bölümler daha popülerdir?

JK: Tabi bu yıldan yıla değişiklik gösteriyor. Ben üniversitedeyken, tıp, hukuk ve mühendislik daha yüksek olanlardı.

MŞ: Tıpkı Türkiye'deki gibi. Bizde de bu alanlar daha popüler olan alanlar. Peki, bizde meslek liseleri var. Sizde de liselerde bu şekilde bir ayrım var mı?

JK: Üniversiteden başka gitmek istediğiniz diğer bir yol da mesleki eğitimidir. Bir marangoz, sıhhi tesisatçı gibi bir zanaatkar olmak istiyorsanız, mesleki eğitim kurumuna gitmelisiniz. Burada çıraklık yapabilirsiniz ve kurumsal ticaret yapan bir

**Üniversiteden
başka gitmek
istediğiniz diğer
bir yol da mesleki
eğitimidir.**

kişinin yanında derslerle birlikte işbaşı eğitim yapabilirsiniz. Bu yolda ilerlemek ve bu sisteme girmek için lise düzeyinde eğitim göreceğiniz okul türünü seçebilirsiniz. Bu yüzden mesleki alanda eğitime devam etmek istiyorsanız, çoğu mesleki okul size takip etmek için seçeceğiniz farklı dersler önerecek ve sizin bu alanda hazırlanmanıza yardımcı olacaktır. Farklı eyaletlerde ilave seçenekler de bulunmaktadır. Örneğin New South Wales eyaletinde, dört adet tarım lisesi bulunmaktadır. Bu okullar tarım alanındadır.

MŞ: Erkek ve kız öğrenciler arasında bir ayrım var mı?

JK: Hayır. Hiç yok.

MŞ: Yani karma eğitim var.

JK: Yani bu okula bağlı. Bu yüzden çoğu kamu okulu, yani devlet okulu karma eğitim yürütmekte. Bazen özel okullar, sadece erkekler için ya da sadece kızlar için olabilir. Ya da karışık olabilir. Ben karma bir özel okula gittim. Ancak ben öğrenciyken çevremden de biliyorum. Tamamı kız ya da tamamı erkek olan okullara devam ediyorlardı. Aslında bu çocuğa uygun olan şeyle ilgilidir. Bazen çocuklar karma eğitimde çok başarılı olurlar, bazen de tek cinsiyet okullarında daha iyi olurlar. Bunun kararı ailelere ve çocuklara bağlı bir şeydir.

MŞ: Bizde açık liseler var. Öğrenciler bu okullarda uzaktan eğitim alırlar. Sizde de bunun gibi bir sistem var mı?

JK: Evet var. 5-6 yaş ile 17-18 yaşlar arası devam zorunludur. Bitirme yaşları eyaletlere bağlıdır. Bazı eyaletler sizin 16-17 yaşında bitirmenize imkan verir. Ancak asgari eğitim dönemi tamamlamanız gerekiyor. Avustralya'nın coğrafi olarak ne kadar geniş olduğunu düşündüğünüzde bu biraz zor olabiliyor. Çocukların okullardan çok uzun mesafelerde yaşadığı çiftçi aileler için, açık öğretim okulları düzenlemeleri bulunmaktadır. Bunlara "Schools of the Air" (Hava okulu) diyoruz. Bunun nedeni internet yokken bunlar telsizlerle yürütülüyordu.

MŞ: Radyo tarzı. Evet ben de duymuştum.

JK: Bunların en büyüğü, tabi şimdi internet kullanıyorlar. Örneğin bunların en büyüklerinden biri Avustralya'nın ortasında bulunan Alice Springs hava okuludur. Bunların 125 öğrencisi vardır. Bunlar Türkiye'nin 1.5 katı büyüklüğünde bir coğrafi bölgeye dağılmış vaziyettedir.

MŞ: Zannedersem Brisbane diye bir şehriniz var ve böyle bir şey uygulanmış. Ben bir makalede okumuştum.

JK: Evet. Hala mevcuttur. Hala uzak bölgelerdeki çiftçi toplu-

luklarda çocuklar bulunmakta ve bunlar online bir şekilde bu derslere bağlanabilmektedir. Bunlara birbiriyle ve öğretmenlerle etkileşim imkanı sunulmaktadır.

MŞ: Peki devam edelim. Öğretmen olma konusuna gelelim. Türkiye’de eğitim fakültesi mezunları öğretmen olur. Sizin ülkenizde, Avustralya’da öğretmen olmanın şartları nelerdir?

JK: Tıpkı her yerde, Türkiye’de olduğu gibi, biz de gelecek genç nesillerin zihinlerine şekil vermek için öğretme yeteneğine sahip kişilere sahip olmak istiyoruz. Bu nedenle Avustralya’da ya üçüncü düzeyde eğitim alarak buna devam edebilirsiniz, ya da başka bir alanda lisans eğitimi alarak ilerleyebilirsiniz. Daha sonra ilave eğitim çalışması yaparsınız. Farklı bölgelerde farklı isimleri vardır. Bu eğitim size lisede eğitim imkanı sağlar.

MŞ: Öğretmenlik belgesi yani.

JK: Evet. Daha sonra eğer siz denizaşırı bir ülkedenseniz, öğretmenlik niteliklerinizin hükümet tarafından denklik olarak tanınması gerekir. Her eyalet veya bölge kendi eyaletindeki ya da bölgesindeki öğretmenleri kaydını tutar ve bunları kabul eder. Eğer bu eğitim bölgesinde eğitim aldım ve New South Wales eyaletine taşındıysam buraya kaydolmam ve onların istediği şartları yerine getirmek gerekir. Ancak genellikle 3 yıllık bir lisans eğitimi gerektirir.

MŞ: Öğretmen olmak için Avustralya’da zor bir süreçten mi geçmek gerekir?

JK: Aslında diğer üçüncü düzey alanları kadar zordur. İstenen bütün birimleri okuyup bunları geçmeniz gerekir. Üçüncü düzey yani üniversite düzeyinde.

MŞ: Avustralya’da devlet görevinde çalışmak isteyenler sınava girmek zorunda mıdır, yoksa kurumlar kadro vermek için müracaat edenler arasından kendileri mi seçim yaparlar?

JK: Yani belli bir kadro için nasıl müracaat edersiniz?

MŞ: Evet. Devlet memuru olmak için.

JK: Her bir devlet okulu, devletin işlettiği okul her eyalette veya bölgede bu okulları kendileri fonladığı ve işlettiği için farklı işe alma işlemi yapmaktadır. Genç öğretmenler, örneğin benim yeğenim yeni öğretmen oldu. Victoria eyaletinde bu eyaletin işe alma sürecini takip ederek devlet okulu kadrosu için müracaat etti. Ancak özel bir okulda çalışmak amacıyla müracaat etmek istiyorsanız, doğrudan bu okula başvurmanız gerekiyor. Bunlar ilana ayrı bir şekilde çıkıyorlar ve ayrı bir şekilde istihdam ediyorlar. Ancak hangisi olursa olsun, öğretmen olmak için asgari şartları karşılamamız gerekiyor.

MŞ: Peki memur olarak çalışmak istiyorum, örneğin bir mühendis olarak devlette çalışmak istiyorum.

JK: Ha devlet memuru olmak için. Anladım. Her bir kamu hizmeti kuruluşu, kurumu ya da bakanlığı ayrı ilana çıkar. Her birinin farklı şartları vardır. Genellikle, Avustralya’da ulusal, federal devlet memuru olmak için, benim gibi, Avustralya vatandaşı olmanız gerekir, genel olarak üçüncü düzey eğitimi tamamlamış olmanız gerekir, her ne kadar işe bağlı olsa da, bu kadro için güvenlik soruşturması şartlarını da sağlamanız gerekmektedir.

MŞ: Çoğunlukla Türkiye’de de aynı prosedür var.

JK: Artık merkezi sınav yoktur. Benim ebeveynlerimin memur olduğu dönemde bir zamanlar bu tür sınavlar varmış artık yok.

MŞ: Sorun şu ki, sizin ülkenizle karşılaştırıldığında bizde çok fazla müracaat var, biliyorsunuz.

JK: Benim için iyi örnek oldu. Dış işleri ve ticaret bölümüne başvurmuştum. Size ne kadar önce olduğunu söylemeyeceğim. Çok uzun zaman önceydi. Mezun olunca bu bölüme girmek için hemen başvurdum. Bu temel şartları karşılamak zorundaydım. Önce yazılı bir müracaat yapmak zorundaydım. Ciddi sınavlardan geçmek zorundaydım. Yine psikolojik sınav. Diğer bir çok müracaatçı ile birlikte grup değerlendirmesi. Burada bir takım çalışmalar yaptık, problem çözme çalışmalarına katıldık, raporlar yazdık.

MŞ: Bunların ne kadar sürdüğünü sormayayım?

JK: Başlangıçtan bitişe 9 ay sürdü. En sonunda üç panelciyle bir panel mülakatına katıldım. Ve sonra kadroyu aldım. O yıl 40 kadro için zannederseniz 5000 müracaat vardı.

MŞ: Yine Türkiye’de de aynı şekilde oluyor. Peki, size ülkenizdeki özel okullar hakkında bir soru sormak istiyorum. Avustralya’da devlet okulunun dışında özel okullar bulunuyor mu?

JK: Elbette var. 2010 yılına ait en son rakamlara göre kabaca söylemek gerekirse, Avustralya’daki ilk ve orta derece düzeyindeki öğrencilerin % 60’ı devlet okullarına gitmektedir. Yine %40 civarı öğrenci de özel okula gitmektedir. Özel okullar dini okullar olabilir, Katolik, Protestan, İslami ya da Yahudi okullar olabilir. Ya da Montessori, Steiner gibi laik temelli okullar olabilir ve genellikle bunlar yüksek ücretlidir. Bu yüzden maliyet burada biraz fazladır. Bu okullar bütün temel müfredat standartlarını karşılamak ve bu müfredatı takip etmek zorundadır. Diğer birimlerde biraz esneklik bulunmaktadır. Mesela bir Katolik okulunda din dersleri bulunabilmekte, mesela bir Steiner okulunda daha farklı bir öğretim tekniği uygulanabilmektedir. Ancak asgari müfredatı takip etmek zorundadırlar.

MŞ: O zaman, size Türkler ve Osmanlı İmparatorluğuyla ilgili bir soru sorayım. Türkler ve Osmanlı İmparatorluğu ile ilgili Avustralya’daki okullarda ne gibi bilgiler verilmektedir?

JK: Şimdi, ilginçtir, bununla ilgili biraz bakayım dedim. Tarih müfredatının bir kısmı olarak, eğer müfredat milli bir müfredatsa, bu müfredatta farklı türlerde programlar bulunmaktadır. Bunlardan birisi de Tarih programıdır. Lise eğitiminde şöyle bir şey var, öğrenciler kendileri modern dönemlerde çok sayıda farklı imparatorluklar ve medeniyetler arasından seçim yapabilirler. Osmanlı da bu imparatorluklardan birisidir.

MŞ: Bunlar seçmeli dersler mi?

JK: Bu düzeyde seçmeli ders olabilir, tam emin değilim ancak öğrenciler bunları kendileri tasarlayabilirler. Eğer Osmanlı İmparatorluğunu okumak için seçim yaptıysanız, kuruluşundan, modern çağa kadar, zannederseniz 19. Yüzyılın başında bitiyor, öğreneceğiniz şeyler onun tarihi, kültürü, önemli olaylar, önemli kişiler, sanat, mimari ve bu imparatorluğu kuran önemli kişilerdir. Gerçekten ilginç geliyor bana.

MŞ: Sizin ülkenizde Türkiye'den en popüler olan kişiler kimlerdir?

JK: İnsanların Türkiye deyince asıl anladıkları daha çok deneyim dünya çapında bilinme gibi şeylerdir ve Avustralya'da çoğu insan Atatürk'ü bilecektir. Modern Türkiye Cumhuriyetinin kuruluşu özellikle önemlidir ve onun tanınması için yeterlidir ve ayrıca bu dönemdeki Gelibolu savaşları da onun tanınması için yeterlidir. Bence modern kültür açısından, zannederseniz çoğu insan sizin futbol takımlarınızı da hatırlayacaktır. Galatasaray, Beşiktaş özellikle ve tabii ki Fenerbahçe.

MŞ: Peki, Avustralya'da derslerde, İslam ile ilgili bilgi veriliyor mu?

JK: Evet. Avustralyalı öğrencilerin çok kültürlü bir toplum oluşturmaları için dinlerin mukayeseli öğrenilmesi gibi bir konu var. Avustralya öncelikle olarak diğer ülkelerden ve diğer kültürlerden gelen göçmenlerden oluşmaktadır. Bizim için eğitim sisteminin önemli bölümlerinden biri de öğrencilerin bu çeşitliliğe değer vermeyi öğrenmesi ve ülkemizi oluşturan bütün kültürleri anlamasıdır. Bu yüzden genel anlamda öğrencilerin diğer dinleri, kültürleri ve tarihleri öğrendiği bir sosyal çalışmalar ve beşeri bilimler müfredatı bulunmaktadır. Bu dersin bir parçası da odur.

MŞ: Avustralyalılar, Yeni Zelandalılar olarak biz Çanakkale'yi hatırlıyoruz. Bununla ilgili bir şeyler söylemek ister misiniz?

JK: Bu konuda ilginç olan şey şudur ki, Avustralya, Yeni Zelanda ve Türk kuvvetleri birbiriyle karşılaşmasına rağmen, çok güçlü bir dostluk oluşturmuşlardır. Bence bu sıra dışı bir şeydir. Bu, o dönemde hem Avustralya, hem de Türk milli kimliğinin oluşması için önemliydi. Bizler çok kısa sürede kendi milliyetimizi, kendi vatanperverliğimizi geliştirmeye çalışan iki genç, gelişmekte olan ülkeydik. Ben bu oldukça önemli bir olaydı.

MŞ: Peki. Son sorumu sorayım. Avustralya ve Türkiye'deki eğitim sistemiyle ilgili başka ne söylemek istersiniz. Ekleme istediğiniz başka bir şey var mı?

JK: Eğitim sistemi açısından Avustralya için önemli olan şeylerden birisi de şudur ki, biz eğitimi çeşitliliğe değer veren müreffeh, demokratik bir ülke olarak gelişmek için önemli bir unsur olarak görüyoruz ve bu müfredat geliştirmede önemli bir kısımdır. Topluma katkı saylayacak bir birey olarak iyi eğitilmiş çocuklar yetiştirmek, ülkemizde çeşitliliğe, laik demokrasiye inanan çocuklar ve bu da muhtemelen Türk sisteminin amaçları için de aynısıdır. Ancak şurası ilginçtir ki, özellikle üçüncü düzey ve mesleki eğitimde, Avustralya uluslararası öğrenciler için büyük bir hedeftir. Bu yüzden bizim eğitimimizin kalitesi bütün düzeylerde Avustralya'da eğitim almak için gelen yılda yaklaşık 680.000 öğrenci tarafından bilinmektedir. Bu da bizim ekonomimizin önemli bir parçasıdır. Bu en büyük üçüncü ihracatımız. Bu ülke ekonomisi için yaklaşık yılda 32 milyar dolar yapıyor. Biz bu öğrencilere gerçek değer veriyoruz. Avustralya'da yaşayarak kaliteli bir eğitim alacaklarına ve aynı zamanda harika bir deneyim yaşayacakları güvencesini vermek istiyoruz. Bu da bizim gerçek bir önceliğimizdir. Bu yüzden daha fazla Türk öğrencinin buraya gelmesini ve eğitim görmesini, karşılıklı değişim yapılmasını ümit ediyoruz.

MŞ: Öğretmenlerin maaşları bir doktor ya da bir mühendis ile karşılaştırıldığında, Avustralya'da bunların ekonomik durumları nasıldır?

JK: Bakın bu zor bir iştir. Çünkü biz kesinlikle en zeki kimselerin öğretmen olmalarını istiyoruz. Bir öğretmenin ortalama maaşını karşılaştırdığımızda, ben ne olduğunu bilmiyorum ve benim bundan anladığım, ortalama öğretmen maaşı bir doktorunki, bir mühendisinki bir avukatinki kadar yüksek değil. Ortalama olarak. Ancak öğretmenlerin daha farklı kazançları var. Okul tatilleri var, bu dönemde okula gitmezler ve gelecek yılın müfredatını hazırlarlar. Özellikle de devlet okulundaysanız, iyi bir durumunuz vardır, annelik izniniz, yıllık izniniz olur. Evet, bunun zor bir iş olduğunu düşünüyorum. Çünkü biz en iyi ve en zeki olanların öğretmen olmasını istiyoruz. Şundan emin olmanız gerekir ki, bunlara adil bir şekilde yeterli ödeme yapılmalıdır. Bu şekilde becerikli olanı cezbetmek gerekir. Kesinlikle.

MŞ: Eğitim sisteminiz hakkında yaptığınız samimi açıklamalarınız ve nazik misafirperverliğiniz için teşekkür ediyoruz. Bizi kabul ettiniz. Teşekkür ediyoruz.

JK: Benim için bir zevkti. Umarım bizim eğitim sistemimiz anlamanızda size yardımcı olmuşumdur. Ben de Türkiye hakkında biraz daha fazla şeyler öğrenmeyi çok istiyorum.

MŞ: Bize vakit ayırdığınız için teşekkür ederiz.

JK: Ben teşekkür ederim.

“EĞİTİM VE ÖĞRETİM” KAVRAMINI HARF HARF YİYEN SORUNLAR’A GENEL BİR BAKIŞ VE DEĞERLENDİRME

Öğretmen, anne baba gibi şefkatli, merhametli, dikkatli, öz verili ve sabırlı olmak zorundadır. Fazladan işin eğitimini almış bir kimse olarak öğretmen, bilimsel çabalar göstermelidir. Başka bir öğretmen kendi çocuğuna nasıl bir eğitim versin istiyorsa, kendisi de empati yaparak başkasının çocuğuna o duyarlılığı ve fedakarlığı göstermek zorundadır. Sevgi, ilgi ve bilgi olmadan öğretmenlik yapılamaz. Sabır ister, iyi bir iletişim ister, sevilme ve güvenilir olmak ister, yenilenmek

ister. Öğretmen malzemesi insan olan bir mesleği icra ediyor . Bu görev, “ Ben bir muallim olarak gönderildim.”- diyen bir Peygamber’in mesleğidir. Bu görev, ibadet niyetiyle yapılması gereken çok ulvi bir görevdir. Bu özellikleri ve daha fazlasını taşımayan, bu mesleği aşk ve sevdâ olarak görmeyen kişiler, bu işi hakkıyla yapamazlar, hakkını veremezler.

Toplumun dönüşümü ve inşası; ancak bilgili, öz verili, sabırlı ve sevgiyi merkeze koyan inançlı, imanlı öğretmenlerin eliyle gerçekleşebilir. Ailenin

eksikliklerini, müfredatın noksanlıklarını ancak iyi niyetli, fedakar ve işine vâkıf öğretmenler tamamlayabilir. Öğretmen, gönüllülük esasıyla çalışmalı ve davasının delisi olmalıdır. Öğretmenin elinden geçmeyen hiç kimse yoktur. Toplumun bütün bireyleri öğretmenin rahle-i tedrisatından geçer. Cumhurbaşkanı’ndan en alt düzeye kadar herkes öğretmenin öğrencisidir, makamı ve mesleği ne olursa olsun bir öğretmenin talim ve terbiyesinden geçer. Bu yüzden diyoruz ki öğretmen ve öğretmen-

lik mesleği, bütün toplumu olumlu yada olumsuz etkiler, hatta idealist bir öğretmen; aileyi, ebeveyni de etkiler. Evleri ziyaret eder, eksikliklerini, sıkıntı ve problemlerini, başarı ve güzelliklerini yerinde görür. Aile eğitimini bile programlayabilir, bir program dahilinde aile eğitimi verir/ vermelidir. Ailenin her konuda desteğini alır. Hepsini birlikte çocuğu, genci iyi bir geleceğe hazırlar. Öğretmen çok iyi bir organizatör olabilir .

İdealist bir öğretmen, elinin altındaki çocuğu, öğrenciyi her yönüyle tanır, istidat ve kabiliyetlerini keşfeder. Notlar tutup hakkında dosyalar oluşturur. Hangi mesleği icra edebileceğini tesbit edip ailesiyle ve kendisiyle paylaşır. Zevkle yapacağı, eğlenerek yerine getireceği iş ve mesleklere sevk eder, yönlendirir. Bölümünden, üniversitesinden ayrılıp başka bölüm ve üniversitelere gitmemesi için tedbir alır, zaman ve emek israfını önler. Yapılan araştırmalara göre, beğenmediği halde ailesinin baskısı veya başka saiklerle kayıt yaptırıp bir süre sonra bölümünü değiştirenlerin oranı yüzde otuz beş düzeyindedir. Bu da büyük bir kayıptır, emek ve zaman israfıdır. Herkes sevdiği, ilgi duyduğu alanda eğitim görmeli ve zevkle çalışacağı alanlarda istihdam edilmelidir. Bu durum iş huzurunu ve kalkınmayı da beraberinde getirir. Bu konu, yani kabiliyetleri keşfetmek ve o alanlara yönlendirmek eğitimin en önemli konusu, öğretmenin de en önemli görevidir. Bu yüzden diyoruz ki, bir ülkenin en zeki, en çalışkan, en ahlaklı, en vicdanlı gençlerini öğretmenliğe yönlendirmek gerekir. Bu mesleği seyerek ve isteyerek yapacak olanları bu alanda çalıştırmak gerekir. Ayrıca Öğretmenin itibarına büyük özen gösterilmeli, özlük hakları da üst düzeyde olmalıdır. Öğretmen, bütün gayretini gençliğin eğitimine,

toplumun dönüşümüne harcamalıdır. Çocuklara ve gençliğe pek çok değer kazandırmalıdır: Okumak, günlük tutmak, düşünmek, üretmek, dürüstlük, samimiyet, temizlik, saygı ve sevgi, paylaşım, yardımseverlik vb. gibi. Bu değerlere ulaşmak, hedef, program, ciddiyet ve disiplin gerektirir. Hedefsiz ve programsız olmaz, ciddiyetsiz olmaz, devletin desteği olmadan da olmaz. Bu değerleri kazandırmak, toplumu topyekün ihya etmeye çalışmak, büyük bir cehd ve gayret gerektirir. Bu çok ciddi bir iş olup, tam manasıyla ancak bir devlet politikasıyla uzun vadede gerçekleşebilir. Aile eğitiminin, okul öncesi eğitimden başlayarak yüksek lisans ve doktora eğitimine kadar, bütün aşamalarıyla bir bütün olarak eğitim sistemi masaya yatırıl-

malı, öğretmen yetiştiren bütün fakülteler topyekün derin bir analize tabi tutulmalı, öğrencilere ve dolayısıyla topluma şekil verecek eğitim kadrolarının mükemmel bir şekilde yetiştirilmesi konusu çok zorda olsa bir an önce çözülmelidir. Gerekirse yerli ve milli olan, dini ve ahlaki normlara ters düşmeyen bir eğitim seferberliği ilan edilmeli, çok büyük bütçeler ayrılmalı, hepsinden önemlisi bu ciddi mesele hakkında devletin iradesi olmalıdır. Başarının birinci ilkesi İNANÇ ise ikinci ilkesi de İNSAN KAYNAĞI dır. Moral ve motivasyonu yüksek, ehliyetli ve liyakatlı öğretmenlerin eliyle çok şey değişir. Toplum dönüşür, SEVGİ ve SAYGI hakim olur, birlik ve dayanışma artar, ÜRETİM coşar , israfın her tür-lüsü can çekişir, maddi ve manevi kalkınma başlar. Yeterki böyle bir irade olsun. Rabbimden niyazım bir Nebevi metodla talim ve terbiyenin hayat bulması ve salih nesillerin salih kadrolar eliyle yetiştirilmesidir. Sözlerime, Hz Ebubekir (ra.) ın rivayet ettiği Peygamber Efendimizin şu Hadisi şerifiyle son veriyorum:” Ya alim ol, ya müteallim (öğrenen) ol, ya dinleyen ol veya seven ol. Beşincisi olma helak olursun.” Kalın sağlıcakla.

Toplumun dönüşümü ve inşası; ancak bilgili, öz verili, sabırlı ve sevgiyi merkeze koyan inançlı, imanlı öğretmenlerin eliyle gerçekleşebilir.

ROL MODELLER CANAVARLAŞIRSA

Başlığa bakarak yazımızda eğitimcilerin rol modelliğinden bahsedildiği sanılmasın lütfen. Çünkü bu yazımızda dikkat çekmek istediğimiz nokta, rol modellik algısının eğitilenler yani çocuklar ve gençler üzerinde artık değişmiş olması durumu. Reel durum pek iç açıcı görünmüyor çünkü. Rol modellik denince her ne kadar okul çocukları akla gelse dahi günümüzde öyle faktörler öyle canlı cansız aktörler toplum hayatımızda devreye girdi ki artık yetiştiğini düşünen yetişkinlerin bile rol model kavramı içinde etkilenenler sınıfında değerlendirilmesi gerekiyor. Rol modellerin türü ve etki kesimleri hakkında uzun uzadıya kafa yormak gerekiyor.

Neyden bahsediyoruz, daha spesifik örnekler üzerinden açıklığa kavuşturalım: Dijital dünyada dönen oyun ve tehlikelerden bahsedip, eğitimcileri hatta ebeveynlerin bizatihi kendilerini uyarıya çalışanlara şahit olmuşsunuzdur. Çocukları (nesli) koruma derdi çekmenin kutsal bir hissiyat olduğunda şüphe yok. Zira Allah, Kur'an'ında neslin korunmasından bahseder, "Bozguncu ruha sahip olanların, ayrılıp gittiklerinde yahut iş

başına geldiklerinde ekini ve nesli bozduklarından" (Bakara Suresi 205.Ayet) bahseder. Bu nedenle Allah'ın bu görevlendirmeyi Müslüman'ım diyene yapmış olduğunda da şüphe yok.

Yani neyden bahsediyoruz? Dijital dünyanın gelişmesi, sanal platform ve sosyal medyaların günlük hayata yalın kılıç hamle etmesi tabiri caizse "çökmesi" sonucu büyük küçük hemen hemen her kesim insanının bozguncular elinde oyuncak olmasından, rol model diye önlerine atılan sanal-reel birbirinden sapkın karakterlerden bahsediyoruz. Artık ne eğitilmesi gereken çocuk ve gençlerimiz ne onlara sahip çıkıp yol göstermesi gereken ebeveynlerimiz hatta ne de her iki kesime yön vermesi gereken eğitimcilerimiz güvende değil. Fark etmedikleri, fark edilemeyecek kadar sinsi bir düşmanın, sinsi bir canavarın dişlerinde çiğnendiklerinin ayırtında değil. Peki, bunu nereden biliyoruz?

Hem ayet kapsamında olan neslin korunması emrini uygulama gayreti ile uzun yıllardır yaptığımız konu hakkındaki araştırmalarımızdan hem göz-

lemci olarak şahit olduğumuz veya okuduğumuz örneklerden hem de bu derdin derdini çekenlerin uyarı amaçlı verdiği örneklerden bilebiliyoruz. Aslına bakarsanız özel bir çabaya bile gerek kalmadan yürek paralayan örnekler, adli vakalara yansıyanlar, basın ve medyaya düşüp gözümüze girecek hale çoktan geldi bile. Yeter ki algıda seçicilik ile bu örnekleri fark edelim. Bu nedenle şayet "Gözleri var görmez, kulakları var işitmez, kalpleri var idrak edip hissetmezler" ayetinin kapsamına girmiyorsa kişi; yani aklını kullanan, ibret nazarıyla bakan, vicdan sahibiyse şayet görmemesi mümkün değil, dert edinmemesi olası değil.

İşte bu derdi çeken, tehlikelere karşı uyarıp güç birliği yapmaya çalışanların başında gelenlerden biri "Dijital Baba" lakaplı Orhan Toker... Bu alanda çok fazla kişiyle muhatap olduğu, kendisine yansıyan örnek ve durum sayısı oldukça çok olduğu için Orhan Bey'in verdiği örnekler, tıpkı gözümüze girenler (sokulanlar) gibi gerçekten oldukça çarpıcı. Bana en çarpıcı ve yaralayıcı geleni sizinle paylaşmak isterim.

Diyor ki Sn. Toker; “Artık ana sınıfına giden öğrenciler aile resmi çizmiyor. Kaç kez bu yaş grubunun resim sergisine gittim, kaç eğitimciden benzer veriler edindim, kaç ebeveynden dert dinledim bilmiyorum ama bu yaş grubu artık anne baba elini tutan, bacası tüten güvenli evleri olan aile resimleri çizmiyor. Yerine, seyrettiği çizgi filmlerdeki canavarları çiziyor. Seyretmesine öyle ya da böyle gerekçeyle izin verilen, mesela “Suquid Game” gibi film ve oyunlardaki kahraman diye sunulan karakterlerin eli kanlı halini resmediyor çocuk.” diyor. “Tehlikenin büyüklüğünü, durumun vahametini görüyor muyuz?” diye soruyor.

Bilindiği gibi, öğrenme en geniş anlamda; eğitim, öğretim ve deneyimler sonucunda davranışlarda meydana gelen uzun süreli kalıcı değişiklikler olarak tanımlanıyor. Bilişsel, sosyal, psikolojik, dil ve düşünce, algı ve bellek, dikkat ve güdülenme gibi pek çok değişkenin etkileşimi sonucunda öğrenme gerçekleşiyor.

Bu alanın önemli isimlerinden “Sosyal Öğrenme Kuramının” sahibi Albert Bandura, öğrenmede temel kavramları; taklit, gözlem ve model alma olarak sıralıyor. Bireyin, başkalarının davranışlarını gözlemleyerek ve bunlardan bir sonuç çıkararak öğrenmesinin, sosyal öğrenme teorisinin temelini oluşturduğunu söylüyor.

İşte bunun için “Rol model”, insanların müspet ya da menfi anlamda değişimleri söz konusu olduğunda ya da toplum önünde örneklik teşkil edecek olan şahsiyetler üzerine yapılan değerlendirmelerde sıklıkla karşımıza çıkan kavram oluyor.

Kapitalist ve özellikle materyalist ideolojinin hâkim olduğu dijital alanda kişiliğini henüz oluşturamamış genç- çocuk-kadın- erkek fark etmeksizin kişinin; etrafındakileri gözlem yapmaya, taklit etmeye ve model almaya açık olduğu uzmanlarınca dile getiriliyor. Özellikle

ilköğretim çağındaki çocuklara; birçok bilişsel, duyuşsal, sosyal ve psikomotor davranışlar; beğenilen, heves edilen ve saygı duyulan yetişkinlerin model olmaları yolu ile kolayca ve yüksek oranla öğretilbildiği ifade ediliyor.

İşte bundan dolayı küresel ifsat güçleri, başta TikTok olmak üzere sosyal platformlardan, çeşitli platformlardaki dizilerden/filmlerden veya dijital oyunlardan gelecek nesle o nesli doğurup harmanlayacak kadınlara saldırı yapıyor. İşini şansa bırakmadığı gibi, iyice sağlama almak için erkek ve yaşlıları, mesleği ne olursa olsun yetişkinleri de olaya dahil edip bulaşıcılığı yüksek numaralar çekiyor.

Daha önce defaatle birçok platformda yazdım söyledim, bir kez daha dillendirmek isterim. Biz niye Çin’in tahribat ve zihin işgal aracı TikTok’a gençlerimizi, çocuklarımızı emanet ediyoruz? Kadınlarımızı, erkeklerimizi hatta yaşlılarımızı bu canavarın dişlerine kurban veriyoruz?

Mucidi olmasına rağmen neden kendi ülkesinde TikTok’u değil adına “Douyin” dediği bambaşka, küçükler açısından korunaklı, ahlaki değer ağırlıklı sosyal platformunu zorunlu tutuyor? Bizdeki denetimsizliğin aksine nesillerini korumak adına 14 yaşına kadar olan kullarımlarını yasaklıyor, o yaştan da günlük sadece 2 saatlik kullanmasına izin veriyor? Hiç biri sebepsiz değil, değil mi?

Niye özellikle bu bahis konusu sosyal platform içine yerleştirdiği çok takipçili özel fenomenler aracılığıyla bulaşıcılığı yüksek “viralchallenge’lar” düzenliyor. Sosyal medya dilenciliği rezaletini, şaka gibi ama asla şaka değil; pedofilik eylemleri, fuhuş sektörüne bulaştıracak yöntemleri, maneviyattan yoksun ahlakın katledildiği hareketleri normalleştiriyor?

Bu yöntemlerle rahatça para kazanılacağını, lüks içinde yaşayacaklarını küçücük beyinlere yahut yetişkin dahi olsa gelişmemiş idraklere empoze ediyor?

Ergenliğe ulaşmamış çocukların o platformdan para kazanabilmek için strip-tiz yapmasına sonra o fotoğraflarla yapılan şantaj sonucu, ölüm ile psikolojik travma arasına sıkışmasına kapı açıyor. Çocuğun veya reşit dahi olmayan gencin, soyunarak kazandığı parayı vermek için sadece, yanında ebeveyni olması şartını koyuyor. Bu durum annelik, ana-oğul birlikte bu rezalete bulaşmalarını getiriyor. Yani fuhuş sektörü sosyal platformlarda ağzından salyalar akan canavarlar şeklinde cirit atıyor. İşin acısı, bu yapılanın zararını fark edemeyecek kadar kişileri aptallaştırıp toplumdan güruha çeviriyor.

Üstelik sosyal medya fenomeni olma furyasına kapılan bazı öğretmenler dahi kendilerine emanet edilen sabırların fotoğraflarını, çektikleri videoları düşüncesizce paylaşarak, günlük resim indirip “çocuk porno sektörü” için katalogladıkları bilinen pedofili mafyasının önüne servis ediyor. Doğal olarak çocuklar da ya öğretmenlerini ya da özel hayat-mahremiyet paylaşım çılgınlığındaki ebeveynlerini örnek alıp bu çarkın bir dişlisi oluyor.

Sosyal platformlarda Uzak Doğu’nun özel tasarım cinsiyetsiz, tırnak içinde “K-Pop ilahları!” bizzat defaatle şahit olduğumuz şekilde bizim mütedeyyin ailelerimizin dahi evlatlarına kadar rol model olarak sirayet ettiriliyor. Bu K-Pop grupları, aklımıza bile getiremeyeceğimiz usullerle cinsiyetsiz-dinsiz-kılıksız-şekilsiz.. neslimizin üzerine salınıyor? Geleceğimiz yavrularımız var olma, kabul görme duygularını bu rol modelleri taklit ederek ortaya koyuyor.

Masum sınıfındaki dijital oyunların içlerinde inanılmaz cinsel içerikli bilinç altına direkt empoze mesaj yüklü reklamları bombardıman ediyor.

Bu yapılanların hiçbirisi tabii ki masum sebeplere dayanmıyor.

Konu ve yara çok uzun ve derin bu yüzden sadece, dikkat çekmekle yetineceğim.

İYİ BİR YÖNETİCİ NASIL OLMALI

Giriş

İnsanlar, tarihin ilk dönemlerinden beri çeşitli idari sistemler ve örgütler kurmuşlar ve bunları yönetmişlerdir. Toplumun en küçük birimi olan aile, yönetim bilgi ve tecrübelerinin kazanıldığı kurumların başında gelir. Yönetimle ilgili bilgi ve beceriler ilkin ailede edinilir ve sonra sosyalleşme süreci içerisinde okul, işyeri, dernek ve vakıf gibi toplumun çeşitli kurumlarında geliştirilir.

Bu bakımdan yönetim, insanlık tarihi ile birlikte ortaya çıkmış bir beşeri ilişkiler olayıdır ve sosyal bir ihtiyaçtır. Yönetimin sosyal bir ihtiyaç olması, insanların birlikte yaşamalarının doğal bir sonucudur. Çünkü insan sosyal bir varlıktır. Tek başına hayatını sürdüremez; mutlaka başka insanlarla mal, hizmet, bilgi ve benzeri konularda karşılıklı ilişkiler içinde olması gerekir.

Eğitim kurumları da birer sosyal kurum olarak eğitici ve öğretici faaliyetlerini yerine getirirken, yönetim süreç ve özelliklerinden yararlanmak, kurumun ve iş görenlerin amaçları doğrultusunda gerçekleştirmek zorundadır.

Eğitim sürecinde yol göstericilik ve geliştiricilik gibi önemli bir rol oynayan yöneticiler ise; çeşitli guruplardan ve çeşitli gereksinimleri, ilgileri ve beklentileri olan bireylerden oluşan toplumsal bir ortamda bulunmakta ve çalışmaktadırlar. Görevleri; çeşitli güçleri, bireylerin ve grupların eylemlerini, olanaklar ölçüsünde ortak bir hedef doğrultusunda bütünleştirmektir. Bu kısa girişten sonra asıl konumuza geçelim.

Çok samimi bir dostum üst düzey eğitim yöneticisi kadrosuna atandı. Atanır atanmaz benim görüşlerimi çok önemsedğini ve bu yüzden benimle istişare etmek istediğini belirtti. Ben de kendisine -kırılmamak kaydıyla- bazı önerilerde bulunacağımı ve şayet bu önerileri uygularsa, inşallah başarıyı yakalayabileceğini belirttim. 27 yıllık eğitimci (öğretmen-okul yöneticisi-millî eğitim şube müdürü ve aynı zamanda 3 öğrenci velisi), farklı alanlarda okuyan, fırsat buldukça yazan ve kendisini eğitim-yönetim-bilim-kültür vb. alanlarda geliştirmeye çalışan birisi olarak samimi dostuma şu önerilerde bulundum...

1. Önerim: Yöneticilik ve Diğer Alanlarda Kendisini Sürekli Geliştirme: İyi bir yönetici olunmak isteniliyorsa; öncelikle kendisini yönetim ve yönetim kuramları, yönetim süreçleri, çağdaş yönetim yaklaşımları, yönetimde insan ilişkileri, iletişim becerileri, çağdaş liderlik anlayışları, okul kültürü, mesleki etik, çağdaş denetim ve rehberlik konusunda iyice yetiştirmelidir. Mesleki, yönetsel, örgütsel ve kişisel etik ilkelerini de çok iyi bilmelidirler. Yönetici, söz konusu bu konularında kendisini sürekli geliştirmelidir. Aynı zamanda iyi bir mevzuat bilgisine de sahip olmalıdır.

2. Önerim: Bilimsel ve Akademik Alanda Kendisini Geliştirme: Üst düzey yöneticilik görevi yapacaklardan; mutlaka eğitim yönetimi, denetimi, ekonomisi ve planlanması (EYDEP) ya da eğitim bilimleri ve eğitim programları alanında tezli yüksek lisans ve ya doktora şartı aranmalıdır. Bilimsel ve akademik çalışmalar, projeler yapılmalı, sürekli bu alanlarda kendilerini mutlaka geliştirmelidirler.

3. Önerim: Takım (Ekip) Çalışması Yapma: 27 yıllık mesleki deneyimim sonucunda şunu gördüm. Yöneticilerin bir kısmı genellikle az kişi ile işi götürmeye çalışıp, diğer yöneticileri ve çalışanları bazen dikkate almamaktadırlar. Hâlbuki bu durum takım (ekip) çalışmasının ruhuna aykırı olup, çalışma barışını zedelemekte ve başarılı olmanın yönündeki en büyük engellerden birisidir. Başarılı olunmak isteniyorsa, takım (ekip) çalışmasına önem verilmeli, kurumda tüm çalışanların görüşlerine değer verilmeli ve ortak hareket edilmelidir.

4. Önerim: Her Şeyi Ben Bilirim Anlayışından Vazgeçme: Yöneticilerin bir kısmının ve bazı insanların düştüğü en büyük tuzakların başında, her şeyi ben bilirim-her şeyin iyisini ancak ben yaparım anlayışıdır. Oysaki bir yönetici-bir insan tek başına her şeyi bilemez, her şeyi yapamayabilir. İyi bir yönetici, mutlaka başkalarından- çalışanlarından yardım alarak, işbirliği-yardımlaşma ve dayanışma içerisinde birlikte başarıya ulaşabilir.

5. Önerim: Uygulamalarında Haktan, Hukuktan, Adaletten, Liyakatten ve Eşitlikten Ayrılmama: İyi bir yönetici uygulamalarında; haktan, hukuktan, adaletten, liyakatten, eşitlikten ve doğruluktan asla ayrılmamalıdır. Bu kavramlardan ayrıldığında çalışanları üzerinde olumsuz etki bırakmakta, çalışanlarının kendisi hakkında sürekli dedikodu yapmasına fırsat vermekte ve çalışma ortamını-kültürünü kendi eliyle yok etmektedir. Dolayısıyla iyi bir yönetici bu konuda çok hassas davranmalı ve bu kavramları içselleştirmelidir.

6. Önerim: Herkesin Yeteneğine Göre Görev Dağılımını Yapma: Herkesin yeteneği farklıdır ve başarılı olduğu alanlar mutlaka vardır. Görev dağılımı yapılırken, her yöneticinin ve çalışanın yeteneğine uygun görev verilmesi hem çalışanları güdüler, hem de beraberinde başarıyı getirir. Aksi takdirde kişinin yeteneğine uygun olarak verilmeyen görevler de başarı beklemek doğru bir yaklaşım değildir.

7. Önerim: İyi Bir Kitap Okuyucusu Olma: İyi bir yönetici daha doğrusu herkes çok iyi bir kitap okuyucusu olmalıdır. Çünkü sürekli okumak insanı geliştirir, insanı olgunlaştırır, çevresinde olup bitene dar kalıplarda değil de daha farklı pencerelerden bakabilmeyi kazandırır. Kısacası iyi bir yönetici her alanda özellikle de kendisini ilgilendiren konularda sürekli okumalı ve kendisini geliştirmelidir.

8. Önerim: Ulaşılabilir Olma ve İletişime Daima Açık Olma: İyi bir yöneticiye, hem mahiyetindekiler hem de vatandaşlarca kolayca ulaşabilmelidir. Kendisine sürekli ulaşamayan, karşılıklı iletişime açık olmayan, ulaşılmaz ve iletişime kapalı olan yöneticilerin başarılı olma şansları çok azdır.

9. Önerim: Alçak Gönüllü-Mütevazı Olma, Gururlu-Kibirli Olmama, İnsanlara ve Mahiyetindekilere Değer Verme ve Onlara Güvenme: İyi bir yönetici; öncelikle kibirli ve gururlu olmamalı, alçak gönüllü ve mütevazı olmalıdır. İnsanlara ve

mahiyetinde çalışanlara değer vermeli, onlara güvenmeli, her konuda çalışanları desteklemeli, onları düşüncelerinden dolayı asla yadırgamamalı, görüşlerine değer vermeli ve onları yeri gelince korumalıdır.

10. Önerim: Çalışanı Ödüllendirme, Çalışmayanı Uyarma: İyi bir yönetici; çalışanı ödüllendirmeli, çalışmayan ya da az çalışanı uygun şekilde uyarmalıdır. Uyarı yaparken de azarlamamalı ve kırıcı bir dil kullanmamalıdır. Birkaç defa uyarılmasına rağmen çalışılmıyorsa, işler yapılmıyorsa gerekli yaptırımları da yapmalıdır.

11. Önerim: Makam-Mevkilerin Geçici Olduğunu Bilme: İyi bir yönetici; bugün bulunduğu makam-mevkiin geçici olduğunu mutlaka bilmeli, sahip olduğu makam ve mevkii kendisine ve çevresindekilere kazanç ve itibar sağlamak için asla kullanmamalıdır. Asıl amacının sahip olduğu makam-mevkide bulunduğu sürece, topluma-millete-ülkeye-insanlığa hizmet olduğunu bilmeli, ona göre davranmalıdır.

Sonuç Ya da Kısacası

Yöneticiler; yönetim alanındaki uygulamalarda kesinlikle hak, adalet ve eşitlikten ayrılmamalı, yönettiği personeli arasında asla ayrımcılık yapmamalıdır. Öte yandan, insan ilişkilerinde saygı, sevgi ve güvenin önemini bilmeli ve bu öğelere dayalı bir ortam oluşturmalıdır. Kurumundaki kişilerin her şeyden önce insan olduğu için çok üstün değer taşıdığını, onurlu, erdemli, bilinçli ve saygıdeğer olduğunu unutmamalıdır. İnsan değeri ile onurunun insan ilişkilerinde mihenk taşı olduğunu kavramalıdır. İnsanların farklı törelere, farklı düşüncelere ve farklı değer yargılarına sahip olduğunu unutmamalı ve bu farklılıkları ayrıştırıcı, parçalayıcı değil de, bütünleştirici, zenginleştirici ve birleştirici olarak görmelidir.

Yine kurumla ilgili işlerde mutlaka personelinin görüşlerini almalı, onların görüş ve düşüncelerine değer vermeli ve gerekirse bu görüş ve düşünceleri rapor edip ilgili makamlara bildirmelidir. Ben yöneticiyim-amirim her şeyi ben bilirim, her şeyin iyisini ben yaparım, ben ne yaparsam doğrudur anlayışına kesinlikle sahip olmamalı ve bu anlayışın yönetim biliminde çok sakat ve olumsuz sonuçlar doğuracak bir anlayış olduğunu, başarının ve sağlıklı bir kurum kültürünün ekip çalışmasına bağlı olduğunu asla unutmamalıdır...

KAYNAKLAR

- Aydın, İnyet Pehlivan, Mesleki Yönetmel ve Örgütsel Etik. Ankara, PegemA Yayıncılık, 2002.
- Aydın, Mustafa. Eğitim Yönetimi Ankara, Hatipoğlu Yayınları, 2000.
- Bursalioğlu, Ziya. Okul Yönetiminde Yeni Yapı ve Davranış. Anadolu Üniversitesi Yayınları, 1979.
- Eryılmaz, Bilal. Kamu Yönetimi, İstanbul, 4. Baskı, Erkam Matbaacılık, 1998.
- Kağıtçıbaşı, Çiğdem. İnsan Aile Kültür, Remzi Kitapevi, İstanbul, 1990.
- Tozlu, Necmettin. İnsandan Devlete Eğitim Ders Notları. Van, 2003.

DEPREM AHLÂK VE MANEVİYATI HATIRLATTI

Bismillâhirrahmanirrahîm;

TÜRKİYE nefesini tutmuş İstanbul ve Marmara depremini bekliyordu. Çünkü bütün deprem uzmanlarının araştırma ve uyarıları bu yönde idi. Çoğu, İstanbul depreminin vaktinin geldiğini söylüyordu. Bu, onların hesabı idi; ancak sonuçta Allah'ın dediği olurdu.

Türkiye dünyada deprem bölgesi olarak biliniyordu. Fakat bu sefer pek tahmin edilmeyen yerden acı haber geldi. Doğu ve Güneydoğu Anadolu bölgesinden! Depremin merkez üssü Kahramanmaraş'tı. Bu ilimize bağlı Pazarcık ilçesi 6 Şubat 2023 günü saat 04.17'de 7.7 şiddetindeki depremle sarsılırken; 7-8 saat sonra da aynı ildeki Elbistan merkezli 7.6 şiddetinde bir deprem daha yaşandı.

6 Şubat depremi diğerlerinden farklıydı. Hem 10 ilimiz, 27 ilçemiz ve Suriye'yi de etkileyen 500 kilometre-

den fazla bir coğrafyayı kapsıyor hem de sarsıntının şiddeti ile yürekler ağza geliyordu. Depremi yaşayanlar "kıyamet sarsıntısı" sandılar. Binalar kibrit kutusu gibi yerinden oynuyor, insanlar sağa sola yalpa yapıyordu. Duvarlar birbiri ile bitişti, birinci kattaki eşyalar dördüncü katta bulundu, diyenler var. Tarifi mümkün olmayan acılar yaşandı.

İNSAN NE KADAR ACİZ

DEPREM insanları uykunun en tatlı saatinde yakaladı. O dönemde yılın en soğuk, karlı ve buzlu günleri yaşıyordu. İnsan ne kadar aciz ve zayıf bir varlık değil mi? Bir gün önce yardım edecek durumda olanlar, depremden itibaren yardıma muhtaç duruma geldiler. Bir dilim ekmeğe, bir yudum suya muhtaç oldular. Tuvalet bile bulamadılar.

Adana'dan Diyarbakır'a, Şanlıurfa'dan Kilis'e, Malatya'dan Hatay'a, Gaziantep'ten

Osmaniye'ye, Kahramanmaraş'tan Adıyaman'a kadar ulaşan deprem tam anlamıyla bir can pazarının yaşanmasına yol açtı. Yüz binlerce insan enkaz altında kaldı hem de günlerce... Kızı olmayıp 4 oğlu olan bir baba, "Ne olur, hiç değilse 1 tanesini kurtarın!" diye yalvarırken; bir anne ve kızın arama kurtarma ekiplerine can havli ile "Önce beni kurtarın" feryatları yankılandı.

"Tüm yeryüzünde böyle bir deprem görülmedi" diyen deprem uzmanları vardı. Kolu kesilmesin, diye sütünü kesmek için 20 saat uğraş verildikten sonra sağ çıkarılan 24 yaşındaki kızımızın 3 saat sonra vefatı hepimizi üzdü. Kısaca, yaşananlara can dayanacak gibi değildi.

AHLÂK ZAAFI

DEPREM sonrası istenmeyen nice olaylar yaşandı. Bazı şehirlerimizde yağmalanmayan market, dükkân, kuruye-

mişçi, gıda maddeleri satıcısı kalmadı. İmar Affı'na uğrayan, İmar Yasası'na aykırı yapılan nice binalar yıkıldı. Binaların demir, çimento ve diğer malzemelerinden çalarak depreme dayanaksız binalar yapan müteahhitler ortaya çıktı. Onlar binaların dışını süslüyor; yapıların asıl ve taşıyıcı kısmını dayanaksız yapıyorlardı.

Binaların depreme karşı sağlam yapılmayıp, çıkar için denetim ve kontrollerin yetersiz kalışı, yıkılan bazı evlerin yağmalanması, bazı ev sahiplerinin fırsatçılık yaparak ev kiralarnı kat kat artırması gibi olaylar eğitimdeki ahlâk ve maneviyat eksikliğini ortaya çıkardı. Tabiatı yağmalayanlar fay hattı üzerindeki arsalarla imar izni vermişlerdi. Ahlâk, vicdan, insaf sahibi bir insan bunları yapabilir miydi?

Çok geniş bir alana yayılmış bir deprem yaşadık. Bundan ders ve ibret almak gerekmez miydi? Toplumun büyük ekseriyeti birbiri ile kenetlendi. Depremzedelerin manevi ve maddi yardımına koştu. "Birimizin derdi, hepimizin derdi" diyerek yaraları sarmaya çalıştı. Araçlar üzerinde kurulan seyyar sıcak çorba ikramları için seferber oldu. Depremzedelere lojistik destek sağladı. Bunlar milletimizin güzel meziyetleri idi.

SORUMLU DAVRANMALIYIZ

İNSANIN en çaresiz zamanında basit de olsa istismar ve ihanete uğraması, derin yaralar açıyor. Fırsatçılık anlayışı, ahlâk zaafı ve maneviyat eksikliğinden ileri geliyor. Eğitimi ciddiye alan önemli eğitim kurumlarımızdan ÖĞDER'in Genel Başkanı Hamdi Sürücü, eğitimimizin dürüst, ahlâklı, Allah korkusu olan bireyler yetiştiremediğini söyleyerek, "Eğitim sisteminizin enkaz altında kaldığını" özetle şu sözlerle anlattı:

"Hayatın merkezine çok kazanmayı, lüks yaşamayı koydular. Her yolu

İnsanın en çaresiz zamanında basit de olsa istismar ve ihanete uğraması, derin yaralar açıyor.

mubah sayan bireyler yetişince, enkaz haline gelen binaları gerçek mânâda deprem yıkmadı. Doğru yetiştiremediğimiz, görevini hakkıyla yapmayan, çok kazanmak hırsıyla dürüst olamayanlar; kontrolünü yapmayan mühendisler; oraya ruhsat veren belediyeler; bunları kontrol ettirmeyen valiler yıktı."

Sayın Sürücü, sorumluluklarımızı gözden geçirelim, yüzyılın afeti diyerek tedbiri elden bırakmayalım, diyerek şu uyarıyı yaptı: "Türkiye'de deprem dün de vardı; bugün de var. Yarın da olacak. Sağlam zemine sağlam binalar yapıramıyorsak, sorumlu bizleriz." (Millî Gazete, 7. 3. 2023)

KARDEŞLİK GELİŞMELİ

DEPREM vesilesiyle bazı eksikliklerimizi fark ettik. Hayatlarını kaybeden binlerce kardeşimizin kimliği bile belirlenemedi. "Kimsesizler mezarlıkları" oluşturuldu. Mezar taşlarına isimleri bile yazılamadı. Kendilerine sadece bir numara verildi. Vefat edenlerin sayısı o kadar çoktu ki, bazı yerlerde müstakil mezar bile kazılamadı. Cenazeler kazılan geniş çukurlara defnedildi.

Depremzedeler içinde sağında, solunda, altında ve üstünde oturan komşularını tanımayan pek çok kişinin olduğunu öğrendik. Bu, bizim büyük bir eksikliğimizdi. Müslüman bir ülkenin insanları arasında bu kadar büyük eksiklik olmamalıydı. İslâm dininde insan, insana ema-

netti. Hepimizin birbirine ihtiyacı olduğu öylesine açıkça görüldü ki! Akrafa ve komşuluk ilişkileri, hocalarımız ve İslâm'ı bilenler tarafından çok işlenmelidir.

Rabbimiz, "Allah'a ibadet edin! O'na hiçbir şeyi şirk koşmayın!" buyurduktan sonra, ihsanda bulunmamızı istediği kişiler olarak şu 9 sınıfı sayar:

1. Anne, baba, 2. Akrabalar, 3. Yetimler, 4. Yoksullar, 5. Yakın komşular, 6. Uzak komşular, 7. Yakın arkadaşlar, 8. Yolcular, 9. Elimizin altında çalıştırdığımız kişiler!" (Nisa, 36)

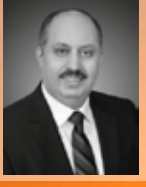
Hepimiz, bu 9 sınıf insana karşı görevimizi yapsak, sahipsiz bir tek insan kalmaz.

DEPREM TEDBİRLERİ

Bu kadar yüksek can ve mal zayıyatına yol açan, ruh sağlığımızı alt üst eden depremden ders ve ibret almamak akıl kârı değildir. Prof. Dr. Sadettin Ökten, "Dağlar arza çakılmış çivilerdir. Ovalara yerleşmeyiniz" der. Önce, binalar mutlaka sert zeminler üzerine kurulmalıdır. Bu yapılmadıktan sonra "zemin etüdü" yaptırmanın ne anlamı kalır? İmar konusunda Jeoloji mühendislerinin görüşü mutlaka alınmalıdır.

Yapılar İmar Yasası'na uygun olarak yapılmalıdır. "İmar Affı" kavramı bir skandaldır. "İmar Affı" vatandaşa tabut göndermekten farksızdır. Böyle bir ciddiyetsizlik dünyanın hiçbir yerinde yoktur. Devlet, şefkat elini uzatır ve vatandaşın can emniyetini teminat altına alır.

İmar ruhsatı verilirken yasa titizlikle uygulanmalıdır. Bu konudaki denetim ve kontroller ciddiyetle yapılmalıdır. Belediyeler ve valilikler İmar Yasası'na uymakta tavizsiz davranmalıdır. Kurallara uymayanlar ağır cezalara çarptırılmalıdır. Can ve mal emniyetini sağlamakta ihmalkâr davranmak cinayet işlemekten farksızdır.

(فَقُولَا لَهُ قَوْلًا لَّيِّنًا لَّعَلَّهُ يَتَذَكَّرُ أَوْ يَخْشَىٰ)

Ona yumuşak söz söyleyin, belki öğüt dinler veya korkar.

Tâhâ / 44

DİN HİZMETLERİNDE SÖZÜN VE DİLİN GÜCÜ

İnsanoğlu, birçok özelliğiyle diğer canlılardan farklı ve üstün yaratılmıştır. Bu farklı özelliklerden birisi de insana özel olarak bağışlanan sözü ve dili kullanabilme yeteneğidir. Diğer insanlarla iletişim kurmak, konuşmak, yazılamak, işaretleşmek gibi öğelerin tümü dil kavramını oluşturur. İnsanı özgül olarak niteleyen üstün ve ayırıcı özelliklerden birisi de konuşabilen bir varlık olmasıdır. Dinin tebliği ve hayata aktarılması noktasında sözün ve dilin gücü ayrı bir değer taşımaktadır. Bilindiği üzere, din hizmetlerini yürüten din gönülleri, bireysel ve toplumsal iletişimlerde daha çok sözün ve dilin gücünü kullanırlar. Bu bakımdan dilin incelikli ve ustalıkli kullanımı, din hizmetlerinin niteliğini yükseltmede son derece büyük bir önem arz etmektedir. Nitekim tatlı, yumuşak ve güzel sözlerin kalpleri etkileyip yumuşattığı bilinen bir gerçektir.

Yüce kitabımız Kur'ân-ı Kerim'de 'İnsanlara, güzel söz söyleyin' (Bakara Sûresi: 83) buyurulmaktadır. Çünkü en seçkin varlık olan insanoğlu, en güzel sözlere layıktır. Sözün güzeli doğru, hoş, latif, zarif, gönül okşayıcı, ferahlatıcı, umut verici, şevklendirici, seçkin ve yumuşak olmalıdır. Nitekim daha birçok ayette 'Gönül alıcı sözler söyleyin' (Nisa Sûresi: 8), 'Sözün doğrusunu söyleyin' (Ahzab Sûresi :70) bu yönde uyarı ve öneriler vardır. Mısır kralı Firavun (II. Ramses) tanrılık iddiasında bulunarak Mısır halkını toplamış ve onlara seslenmişti: 'Ben sizin en yüce rabbinizim.' Bunun üzerine Cenabı Hak, Hz. Musa ile Hz. Harun'a tebliğ görevi verir ve emreder: 'Firavun'a gidin. O iyice azdı. Ona yumuşak söz söyleyin, olur ki sizi dinler yahut Allah'tan korkar' (Nâziât Sûresi :24) diye uyarıda bulunur.

Peygamber Efendimiz (SAV), Uhud Savaşı öncesi sahabele-

riyle istişare etmiş, onların fikrini almış, ortak karar sonucu düşmanla Medine'nin dışında Uhud Dağı eteğinde karşılaşmıştı. Savaş öncesi ve sonrası dava arkadaşları olan sahabelerle yaptığı görüşme ve konuşmalarda Peygamberimiz (SAV) devamlı tatlı dilli, güler yüzlü ve yumuşak sözlü davrandığı için Kur'ân bu davranışını övüyor. Bu şekilde davranmasının da Allah'ın bir lütfu ve ikramı sonucu olduğunu ifade ediyor: 'Allah'ın bir rahmet eseridir ki, sen onlara yumuşak davrandın. Eğer sen huysuz, katı kalpli birisi olsaydın muhakkak onlar senin etrafından dağılıp giderlerdi.' (Âl-i İmran Sûresi :159.)

Dini öğretiler kendi kural ve önerilerini kitaplar veya elçiler aracılığıyla insanlığa ulaştırmışlardır. Bu bağlamda kitapların ve her biri model bir insan olan elçilerin söz, üslûp, davranış ve uygulamaları özellikle önem arz etmektedir. Hz. Muhammed, dinimizin elçisi olarak “tebliğci” ve “yaşayıcı” vasıflarıyla temayüz etmiştir. Bilinen klasik anlayışlarda tasvir edildiği gibi O, Firavunî, despot, vahşi ve zalim bir insan değildir. Hz.Muhammed, nefesine ve kendine hâkim olan, kendini keşfeden, basiretli (öngörüsü yüksek), iradeli, liyakatli, adil, merhametli, gayretli, sabırlı, ilkeli, kararlı, idealist, dürüst, çalışkan, meşverete önem veren... kısacası erdemli bir insandır. Tarihte, sayılan bu özellikleri taşıyan çok sayıda lider/önder yaşamıştır. Ancak, bu özelliklerin birçoğuna sahip insan sayısı azdır. Son yıllarda yapılan objektif araştırmalar, Hz.Muhammed’i, gelmiş geçmiş bütün zamanlar için en büyük yenilikçi, en büyük önder ve tüm insanlık tarihinde en başta gelen lider olarak göstermektedir. Nitekim, Goethe ve Bismark gibi Batılı büyük düşünür ve sanatçıların bu yönde güzel tespit ve sözleri de vardır.

Alemlere rahmet olarak tüm insanlık için aydınlatıcı ve yol gösterici bir elçi olan Hz.Muhammed, ilim ve hilim sahibi bir insandır. İki cihanın güneşi olan kutlu önderimiz Hz.Muhammed, “Hic şüphe yok ki sözde sihirleyen müessir olan bir kudret vardır.” (el-Buhârî, en-Nikâh: 47/, VI/137) buyurmuşlardır.

Gerek Kur'ân-ı Kerîm'deki tavsiyeler, gerekse Peygamberimizin örnek hayatına bakıldığında, kullanılan dil ve üslûbun tatlı ve ılımlı olduğu görülecektir. Bizim için en temel iletişim örneği de bu iki kaynaktır. Her türlü ile-

tişimde kullanılacak dil; buyurgan değil, özendirici; korkutan değil, sevdirci olmalıdır. Esas olan; doğruyu ve gerçeği, güzel ve estetik söylemektir. Bütün bunlar, tüm insanlığı huzura götürecek adımlardır.

Gönül Dili

İletişimde başarının gerçek sırrı çok ve boş sözde değil, özdeki uygulamada yatmaktadır. İletişimde en geniş ve en kapsamlı basamak gönül dilidir. Gönlümüzü açmadan, gönüllere girmeden kurulacak iletişim sığ, yetersiz ve geçici bir etki oluşturmaktadır. Gazalî, Farabî, Firdavsî, Ferüdüddin Attar ve Mevlana gibi birçok düşünür gönülden söz söyle-

meyi ve hikmetli sözü öne çıkarmışlardır. Çünkü iletişimde doğru tutum ve davranış, her aklımıza geleni söylemek yerine, daha fazla tefekkür edip sözün hikmetlisini söylemek ve az sözle çok tesir oluşturmaktır. Gönül dili; yeri geldiğinde bilgece konuşmak, yeri geldiğinde ise, içimize doğru seyahat ederek susabilmektir. Büyük mütefekkir ve irfan ehli Sadi-i Şirazi, gönül dilinin muazzam ölçüsünü koymuştur: “İki şey insanın ruhunu karartır: Konuşacakken susmak, susacakken konuşmak”.

Gönüller Sultanı Mevlana'yı çağlar ötesine taşıyan sır, gönül dilinde gizlidir. Mevlana, çok düşünüp derinden hikmetli sözler söylemiştir. Sözler, onun gönlünden çıkıp karşıdaki gönüllere tıpkı yer altı sularının gökyüzüne fışkırması gibi serapa yayılmıştır. Çünkü, en başta Mevlana olmak üzere o gönül insanları, gönül diliyle iletişim kurmuş ve sözleri gönülden söylemişlerdir:

“Ey can, kimseyi kırma. Sözden ağırı yoktur.

Beden çok yükü kaldırır ama gönül her sözü kaldıramaz...”

“Söküklerini dik sözlerinin, dilini kalbine yanaştır; dilinle söylediğini kalbinle de söyle. Kalbinden geçmeyen diline değdirme.”

“Söz, ağız kutusunda kıymetli bir inci gibidir. onu harcarken dikkatli ol ve acele etme.”

Gönül dili, duyguların sessiz dilidir. Duyguların anlaşamadığı, uzlaşmadığı bir ortamda konuşma dilinin pek etkisi olmaz. Nitekim; gönül severse, duygular harekete geçer ve söze hacet kalmaz. Gönül sevmezse, Dünya'nın kelimasını da sarf etseniz, sadece yormuş ve yorulmuş olursunuz.

“Söz, ağız kutusunda kıymetli bir inci gibidir, Onu harcarken dikkatli ol ve acele etme.”

Öyleyse, her şeyden önce, irfan dünyamızın dili olan sessiz ve sözsüz gönül dilini keşfetmeli ve iletişimimize bu dille başlamalıyız. Konuşmak veya susmanın temelinde düşünceler yatar. Düşünceler ise, kalpteki duygulardan kaynaklanır. O sebeple insanlar, kalplerine aldıkları düşüncelere dikkat etmelidirler.

Her türlü iletişimde başarının gerçek sırrı çok sözde değil özdeki uygulamada yatmaktadır. Sözlerimiz, kalbimizin en derin kıvrımlarından çıkıp geliyorsa, yüreğimizi ortaya koyarak iletişim kuruyorsak, bütün bunları en başta yüzümüz ve gözlerimiz olmak üzere bedenimize doğru yansıtabiliyorsak, işte o zaman etki alanımız karşı tarafın kulağından yüreğine kadar uzanıyor. Böylelikle iletişim gerçekleşmiş oluyor. İletişimde en geniş ve en kapsamlı basamak “gönül dili”dir. Gönülden gönüle uzayıp giden o incecik, o kıvrım kıvrımlı yollar sayesinde iletişim dağlarının sarp yolları, yalçın kayalıkları rahatlıkla aşılabılır. İnsanlar arası iletişimin ve insanca yaşayabilmenin gerçek yolu; ne cilalı sözler söylemektir ne de rol yapmaktır! İletişimin gerçek boyutu, “hâl dili”yle örnek ve model olmakta gizlidir.

Hikmetli Söz Söyleme Geleneği

Hikmet, her şeyin en doğrusunu ve en isabetli olanını tespit edebilme yeteneğidir. Hikmet sahibi olan bir insanın, konuşması, aldığı kararlar, hatta tüm tavırları olabilecek en akılcı ve en isabetli sonucu yansıtır. Hikmet sahibi bir kimse, bir konuyu en doğru, en özlü, en akılcı şekilde anlatabilir, bir olaya, kişiye ya da tavra en doğru teşhisi koyabilir. Olaylar karşısında en akılcı tepkiyi verir ve en güzel tavrı gösterebilir. Dolayısıyla da hikmet sahibi olan insanlar, aynı zamanda da yüksek bir akla sahip kimselerdir. Hikmet, Rabbimizin en güzel armağanlarından olan akı, doğru ve yerinde kullanmaktır. Hikmet ehli olmak için, hakkıyla Rabbimize kulluk etmek, O’nu razı etmek gerekir. Burada püf noktası insan ilmiyle amel etmedikçe, hikmet makamına ulaşamaz. Bilmek yetmez, yaşamak gerek; o da yetmez, faydalı olmak gerek.

Hikmete ulaşabilmek için düşünme ve muhakeme etme kabiliyetlerine sahip olmak gerekir. Nitekim, bir insanın hikmet sahibi olabilmesi ise kişinin ancak Allah’a iman etmesi ve Kur’an’a ve Peygamber Efendimiz (SAV)’in sünnetine uymasıyla mümkün olur. Çünkü; olayların doğrusunu, tavrın, düşüncenin, konuşmanın güzel ve akılcı olanını insanlara öğreten Kur’an ve Hadis-i Şeriflerdir. Allah Kendisine yönelen samimi kullarına bir nimet olarak katın-

dan bir hikmet de verir. Kur’an’da Allah’ın bu nimeti kullarından dilediğine vereceğine şöyle dikkat çekilmiştir: “Kime dilerse hikmeti ona verir; şüphesiz kendisine hikmet verilene büyük bir hayır da verilmiştir. Temiz akıl sahiplerinden başkası öğüt alıp-düşünmez.” (Bakara Suresi, 269)

Klasik Şark kültüründe sözün değeri ve hikmeti eskiden beri yüksek idi. Hintliler, Araplar ve Farmlar arasında hikmetli söz söylemek bir hayli makbul bir sanat kabul edilmekteydi. Bilhassa, Araplar arasında çok eski çağlardan beri güzel söze ve şiire ayrı bir ehemmiyet verilmiştir. Güzel şiir söyleyen şairlerin şiirlerini çok eski dönemlerde Kâbe duvarlarına astıkları bilinmektedir.

Türkler, diğer milletlere nispetle daha geniş sahalara yayılmışlardır. Bu hayat tarzı zorunlu olarak onları şifahi kültüre sevk etmiştir. Türkler arasında yaygın olan halk söyleyişleri, atışmalar, âşıklık geleneği, Ahmed Yesevî’nin hikmetleri, ata sözleri, deyim ve tekerlemelerin sayıcı çokluğu bunların delilidir. (Güvahi: Pend-nâme) Türkistan sahası Türklerde Özbek, Kazak, Kırgız, Uygur, Türkmen...) hikmetli söz söyleme becerisi, hâlen büyük bir sanat kabul edilmektedir. Anadolu ve diğer Türk yurtlarında da hikmetli söz söylemek çok muteberdir.

Toplulukları Etkilemek İçin...

Dini tebliğle görevli olan din gönüllüleri, bu hizmetlerini daha çok söz ve dili kullanarak gerçekleştiriyorlar. Bu bağlamda sözün ve dilin gücünü kullanmaları gerekiyor. Karşımızdaki kişi ve toplulukları etkileyebilmek için işe ruh güzelliğine ulaşmak gerekiyor. Ruh güzelliğine ulaşmak için ise, işe kendi yüreğimizi temizlemekle başlamak gerekir. Hatipler, zihniyet itibarıyla hazır hâle geldiğinde ve iç huzur sağlandığı zaman çok daha güçlü ve pozitif davranışlara girebiliyor. Yüreğinizde küllenmiş hâlde bulunan sevgi ön plana çıkıyor, ısıltılı bir insan olunabiliyor. İnsanların hepsine karşı, “katıksız sevgi, sonsuz saygı, herkese değer verme, ön yargısız bir yaklaşım ve saygıyla hizmet etme” ilkelerini düşünce planından çıkartıp uygulamaya koymamız gerekiyor.

Duygusal Arınma ve Duygusal Beslenme

Toplumla etkili bir iletişim için ön yargısız bir bakış açısı, mutlu ve huzurlu yaşama azmi, başarılı olma gayreti ilk adım olabilir. İkinci adım olarak yüreğimizi güzel duygularla beslemek gerekir. Bunu başarabilen sağduyulu ve soğuk-

kanlılık âbidesi insanlar öylesine güzel bir uyum ve denge içinde yaşarlar ki bizler onları âdeta kanatsız birer melek gibi görürüz. İnsanlara her zaman pozitif duygular yansıtır ve büyük bir huzur ve mutluluk içinde aramızda yaşarlar. Böylesi meleksi insanların yürekleri gerçekten de olumsuz duygu ve düşüncelerden arınmıştır. Onlar kötü duygu, düşünce ve davranışlardan çok uzaklarda yaşarlar. Gönül ehli olan bu insanların yüreklerindeki karşılıksız sevgi ve depolanmış pozitif enerji, hem kendilerini aydınlatır hem de karşılarındaki insanlara güneş misali ısı, ışık ve aydınlık sağlar. Bakış açıları mükemmel ve geniştir. Dünyaya açılan ayrı ve kocaman bir pencereleri vardır. Bu pencere çok geniş bir bakış açısına sahiptir ve yüreklerinden dışarıya büyük bir sevgi seli akar durur. Onlar; birer huzur çeşmesi gibi gönülden gönle akıp dururlar...

Din hizmetlerinde kürsü, minber veya açık alan konuşmalarının etkili olabilmesi her şeyden önce hatibin kendi şahsiyeti ile ilgilidir. Hatip, muhataptan daha temiz, samimi, ihlaslı, sevilen ve sayılan bir şahsiyet olmalıdır. Din gönüllüsü yalnızca ibadet alanlarında değil, hayatın her karesinde temsil kabiliyeti yüksek muteber bir şahsiyet olmalıdır ki sözleri toplulukların yüreklerine sirayet etsin. Çağın özel şartları sebebiyle, sadece kürsü ve minberdeki ateşli konuşmaların toplumu etkilemede yetersiz kaldığı anlaşılmaktadır. Toplum önderi olarak düşünülen din gönüllüsünün toplumla her türlü ilişkisinde öncü, önder ve örnek olma zarureti vardır. Sözün özü, tebliğ kadar temsile de değer vermek gerekiyor. Öte yandan topluma ulaşmada çağın getirdiği yeni yol ve yöntemleri kullanmak da şarttır.

Din hizmetlerinde bu hizmetle görevli olan imam, müezzin, vaiz, Kur'an kursu öğrencileri vb. toplumla sağlıklı iletişim kurmak, bu hususta etkili olmak istiyorlarsa, mutlaka "güvenilir" bir insan özelliğini kazanmak durumundadırlar. Bu husus iki açıdan önemlidir. Birincisi peygamber varisi din gönüllülerimiz tıpkı O'nun gibi "emin" sıfatını taşımak zorundadırlar. İkinci olarak da bireysel ve toplumsal iletişimde sözü ve dili etkili kılan ana unsurlardan birisi de konuşan kişinin dinleyen(ler)ce güvenilir bulunmasıdır. Toplum sizleri güvenilir insan olarak kabul ediyor ve gönünde taşıyorsa, her söylediğiniz söze itibar edilecektir.

Din hizmetlerinde sözün ve dilin gücünü daha etkin kullanmak ve toplumla doğru ve sağlıklı iletişim kurmak noktasında görüş ve önerilerimiz aşağıdaki şekilde özetlenebilir:

✓ Müslümanca hissetmek! (Samimi niyet ve samimiyet)

✓ Müslümanca düşünmek! (Tefekkür)

✓ Müslümanca yaşamak! (Güzel ahlak)

✓ Hâl dilini ve gönül dilini kullanmak

✓ İmrenilen, örnek ve önder bir şahsiyet olmak

✓ Bildiğini, inandığını ve yaşadığını anlatmak

✓ Kısa, özlü ve vurucu ifadeler kullanmak

✓ Edebi bir üslup ve bolca edebi örnekler vermek

✓ Kelam-ı kibarı sıkça zikretmek

✓ İletişim kadar etkileşime de değer vermek

✓ Metin okumak yerine göz ve gönül iletişimi ile konuşmak

✓ Sorularla düşünmeye teşvik etmek

✓ Gerektiğinde görsel sunumlar yapmak

✓ Cami dışında da iletişimi sürdürmek

✓ Mütebessim, vakarlı ve izzetli davranmak...

Sonuç olarak din gönüllüsünün topluluklardan önce, kendi yüreğine yönelmesi, istenen temizlik ve etkiyi öncelikle kendi yüreğinde yaşaması gerekir. Yalnızca söyleyen, buyuran ve korkutan bir hatibin etkisi uzun süreli olmaz. Oysa samimiyeti yüreğinden taşıp karşıdaki yürekleri kuşatan, gönül tellerini titreten, özü sözü bir olan hatiplerin konuşması camilerle sınırlı kalmayıp hayatın tümüne yansıcaktır. Söz yürekten çıkarsa, karşı tarafın yüreğine taht kurar; söz ağızdan çıkarsa, karşı tarafın kulağını yorar! Din gönüllülerimiz bu çağın yorgun, dalgın ve bıkkın insanların bağırp çağırarak, çok konuşmakla değil, ancak örnek ve önder bir insan olmakla etkileyebilirler! Kısacası çok konuşmak yerine güzel yaşamak evladdır!..

BURSA TOBB ANADOLU İMAM HATİP LİSESİ KIZ HAFIZLIK PROJE OKULU

ÖRGÜN EĞİTİM +
HAFIZLIK

KIZ HAFIZLIK EĞİTİMİ BAŞLIYOR

<https://hafiziho.meb.gov.tr/>

Başvurular: 01 NİSAN 2023 - 02 Haziran 2023

OSMANGAZİ İLÇE MİLLİ EĞİTİM MÜDÜRLÜĞÜ, OSMANGAZİ MÜFTÜLÜĞÜ İŞBİRLİĞİYLE

İLETİŞİME GEÇİN!

<http://bursatobbaihl.meb.k12.tr>

0 224 216 00 61 - 0535 264 61 16

@bursatobbaihl

*Telefondan bilgi almak için 09:00 - 17:00 mesai saatlerinde bize ulaşabilirsiniz

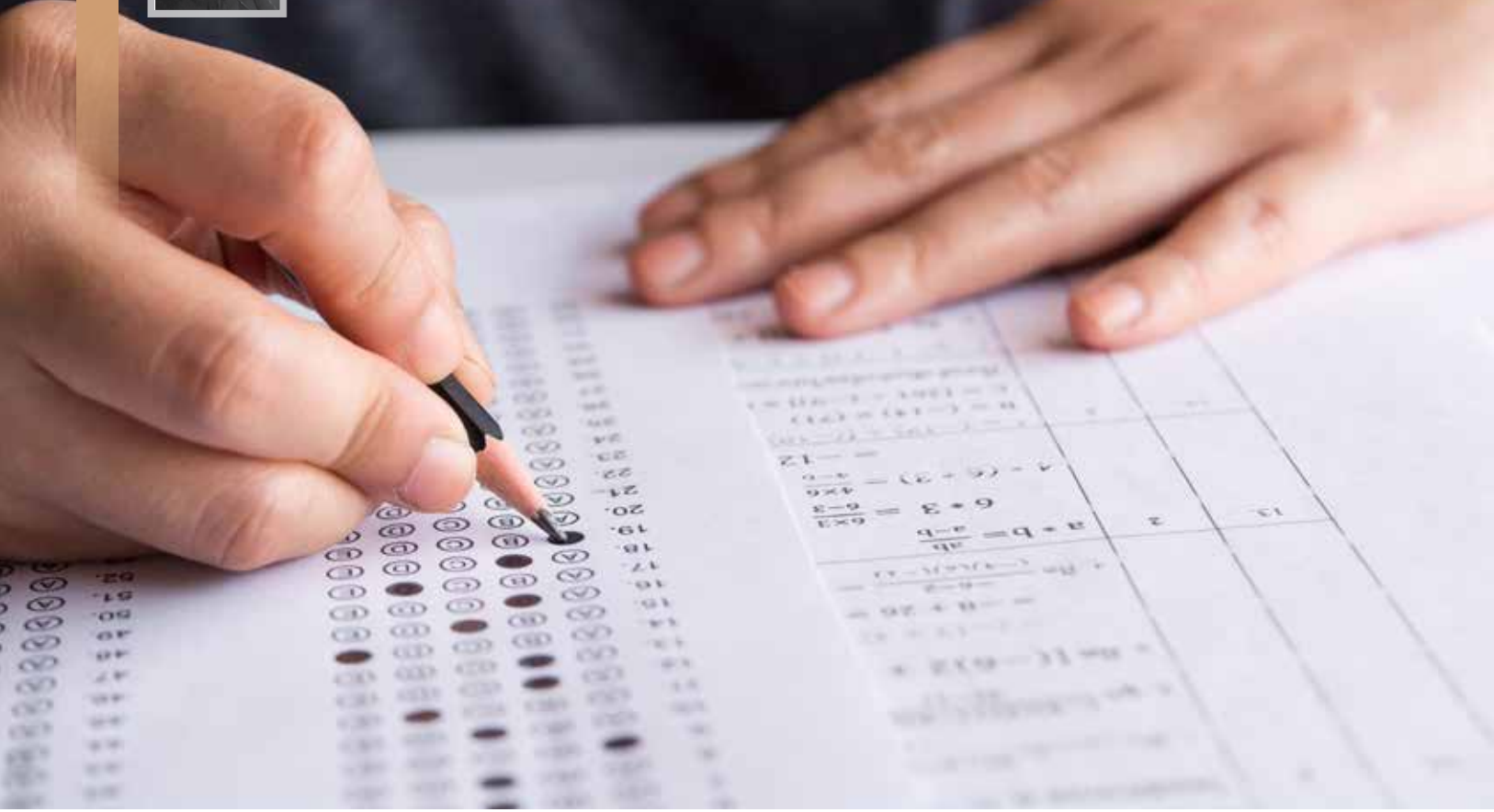
Hayat Suyu

“Allâh’ın evlerinden birinde, Allâh’ın kitâbını okumak ve aralarında müzâkere etmek için toplanan bir cemaatin üzerine mutlakâ sekînet iner, onları rahmet kaplar ve melekler onları kuşatır. Allâh onları kendi yanındakiler arasında zikreder.”

(Ebû Dâvûd, Vitr, 14; İbn-i Mâce, Mukaddime, 17)

“İyi arkadaşla kötü arkadaşın misâli, misk taşıyanla körük çeken insanlar gibidir. Misk sâhibi ya sana kokusundan ikrâm eder veya sen ondan satın alırsın. Körük çekene gelince, o, ya senin elbiseni yakar, yahut da onun pis kokusu sana sirâyet eder.”

(Buhârî, Buyû, 38)

SINAVLAR GENÇLERİ ZEHİRLİYOR

Nurettin Topçu'nun "Felsefesi Olmayan Milletin Mektebi Olamaz" sözünü okulların girişine asma önerisi ciddi düşünülmesi gereken bir konu. Ben filozof değilim ancak okuyan ve düşünen bir insan olarak felsefenin önemini belirtememe hiç gerek yok.

Eğitimin önemi konusunda herkes hemfikir ancak nasıl bir eğitim söz konusu olduğunda farklı fikirler ortaya çıkıyor. 20. Yüzyılın başında geçirdiğimiz ve geçirmek zorunda kaldığımız değişim ve dönüşüm olmasa bugün eğitim konusunda

birbirinden oldukça kopuk fikirler görmezdik. İşin ilginç yanı, eğitimle ilgili görüşlerin genel geçer yönü onların politik olmasından öteye gitmemesidir.

Günümüzde ciddi anlamda eğitim konusunda fikirlerin uçuştuğunu görmek mümkün değil. Hiçbir şey tamamen konuşulmadan, tartışılmadan, bir oldu-bittiyle yapılmış gibi görünüyor. Hele eğitimin felsefesi neredeyse hiç yapılmıyor.

Hiçbir şeyin felsefesi yapılmıyor. Aslında ortak akıl dediğimiz

güçlü bağlara sahibiz toplum olarak. Memleketin her köşesindeki insanlar genel geçer kurallarda, değerlerde anlaşıyorlar ancak iş felsefi temellerden yoksun halde yürüyüp gidiyor.

Ülkemizde İmam Hatip düşmanlığının düşünsel geri planını az-çok herkes biliyor. Ancak ülkemizde eğitim sistemi üzerinde hangi düşünsel gücün etkin olduğu konusunda çok az kişi bilgi sahibi.

Eğitimle ilgili sorunlarımızı çözmek için belki kamu personel anlayışını değiştirmemiz gerekecek. Çünkü bir türlü bitmeyen öğretmen açığı, bir türlü yükselmeyen eğitim kalitesi, bir türlü giderilemeyen yetişmiş beyin ihtiyacı hala önümüzde sorun olarak duruyor.

Nurettin Topçu'nun Türkiye'nin Maarif Davası adlı kitabında "Millet ruhunu yapan maariftir. Maarifin düşmesi millet ruhunu yerlere serer... Bizde ecdad ruhunu yaşatıcı tarih şuurunu besleyen ve canlı tutan maarif olduğu gibi, onu yıkan ve çürüten de maariftir... Bugünkü maarif kaba teknolojinin peşinde..." derken eğitimin durumu neyse, bugün hala aynı sorunlarla uğraşıyor ve debeleniyoruz.

Bizler günümüzde eğitimle nasıl bir insan yetiştiriyor olduğumuz konusunda tartışmalar yapmalıydık. Artık eskisi gibi şairler çıkmıyor, eskisi gibi büyük sanatçılar ve edebiyatçılar da çok az. Nüfusumuz 13 milyonken, okur-yazar oranı % 10'ken yetiştirdiğimiz insan sayısı, nüfusumuzun 80 milyonu aştığı, okur-yazarlığın % 90'lara ulaştığı günümüzdeki insan sayısının en az 10 katı.

Halkın içinden çıkmış ve yetişmiş, halk kültürü ile büyümüş sade vatandaşlar; okumuş, yüksek eğitim almış insanlardan daha erdemli sözler ediyorsa eğitimde bir şeylerin yanlış gittiğini söylemenin anlamı yok.

Halktan kopuk eğitimin halka verecek bir şeyi olmadığını görüyoruz. Gençlerimizin ortaokulda ve lisede en az ikişer yılı sınavlara hazırlıkla geçiyor. Ebeveynler, öğretmenler çoktan seçmeli sorularla çocuklarımızı bir üst basamak-taki okula hazırlıyor. En zeki çocuklarımızın hayatlarının en verimli dört yılı (ikisi ortaokul, ikisi lise'de) sınavlara hazırlıkla geçiyor.

Harley Davidsons'ın motorlarının ilk üreticilerinden William Harley daha üniversiteye girmeden yani lise çağını, o zamanlarda yaygın olan bisikletlere motor takma çalışmalarıyla geçiyor. Zeki Müren ortaokuldayken müzik eğitimine başlıyor ve lisede bunu devam ettiriyor.

Necip Fazıl Kısakürek, ilk şiir dergisini elle yazıyor ve haftada bir yayınlıyor, hem de lisede. Gençlerimiz lisede ellerinde

Halktan kopuk eğitimin halka verecek bir şeyi olmadığını görüyoruz. Gençlerimizin ortaokulda ve lisede en az ikişer yılı sınavlara hazırlıkla geçiyor.

test kitaplarıyla ya soru çözüyorlar ya da hiç ders çalışmıyorlar. Üniversite hazırlık için iki yıl harcayan gençlerimizin bu iki yılda zamanımızın büyük sorunlarına kafa yorduklarını bir düşünün. Böyle bir şey olduğunda ülke olarak 10 yılda nereye geliriz hiç düşündünüz mü?

Türkiye'de gençlerimizi en çok zehirleyen şey sınav sistemi-dir. Üniversite mezunları kariyer peşinde koşmak yerine yıllarca KPSS kurslarında dirsek çürütüp memur olma peşinde koşuyor. 3,5 milyonluk iş kesiminde boşalacak birkaç binlik kadro için milyonlarca gencimiz sıra bekliyor. Hâlbuki pek çoğu daha iyi ücret veren özel sektörde kamunun açığının en az iki katı personel ihtiyacı var ve kimse mecbur kalmadıkça bunlara tenezzül etmiyor. Bunun sebepleri de ayrı irdelenmeli.

Vecihi Hürkuş, 20 yaşında pilot oluyor, 27 yaşında kendi uçağını yapıyor. Bugün 27 yaşında hala KPSS peşinde koşan gençlerimizi gördükçe gerçekten üzülüyorum.

Mühendislik mezunu gençlerimiz bile devlet kapısında iş bekliyor. 100 yıl önce kendi makinesini, kendi icadını yapan gençler yok oldu sanki.

Sonuç olarak yerli ve milli teknoloji geliştirdiğimiz gibi yerli ve milli eğitim sistemini de kurmalıyız. John Dewey'le başlayan Fulbright ile devam eden eğitim sistemini ülkemizden def edip, milli kültür ve milli değer merkezli yeni eğitim sistemini kurmalıyız. Yoksa yukarıda uzun uzun ele aldığımız şikâyetlerimiz bir yüzyıl daha devam eder, gelecek nesiller de sınavlar ve devlet memurluğu peşinde perişan olur.

FİLİSTİN HALKININ HUKUKİ STATÜSÜ

İşgalci İsrail kendi mevzuatında Filistin halkını dört ayrı statüde tanımlamıştır. Esasen bir milletin kendi vatanında vatandaş olarak dört farklı gruba ayrılması kabul edilir bir şey değildir. Bu tasnif Filistinli Müslümanları vatandaşlık bilincinden soğutma, Filistin'i parçalayarak bitirme amacı gütmektedir.

Yapılan sınıflandırma şu şekildedir:

1-Kudüs'te ikamet eden Halk :

Burada yaşayan halkın vatandaşlığı bulunmamakta olup, pasaporta da sahip değildirler. Seyahatlerini kendilerine verilen bir kart ile sağlamaktadırlar. 1980 yılında yapılan bir anlaşma ile seçme-seçilme dışında toplumsal hayattaki tüm haklara sahip oldukları kabul edilmiş ise de bu haklar İsrail tarafından sürekli ve keyfi olarak sınırlandı-

rılmaktadır.

2-Batı Şeria Halkı :

1994 yılında Arafat ile Rabin'in, Clinton liderliğinde imzaladığı Oslo Anlaşması gereği Filistin kimlik kartı veriliyor. Kudüs'e giremiyorlar. Duvarla çevrili alanda yaşıyorlar.(Ramallah, El Halil, Beytül Lahim,Eriha)

3- 1948 Halkı :

1948 yılındaki işgal ile evleri ve köyleri yıkıldığı için İsrail tarafından mecburen İsrail vatandaşlığı ve pasaportu verilen kişilerdir. 1.5 milyon civarındadır. Yaklaşık 1.2 milyon Müslüman, 300 bin Dürzi Hristiyan bulunmaktadır. Bunlar Kuzey Filistin, Yafa, Hayfa ve En Nasra civarında yaşamaktadırlar.

4- Gazze Halkı :

En fazla baskı Gazze halkına yapılıyor. Gazzeye ambargo uygulanmaktadır. Gazzeye, Hamas hakim. İsrail, Gazze'ye hiçbir Filistinlinin girip çıkmasına müsaade etmiyor. Sadece sınırlı zamanlarda Mısır tarafında bulunan Refah Sınır Kapısı'ndan giriş/çıkışa izin veriliyor.

Her dört statüde olanlar içinde, Ürdün'den alınan Filistin Kanunu uygulanıyor. Filistin toprağı şu an 27.000 km²ve 6 milyon Filistinli yaşıyor.

Filistinlilerle İsraililer arasındaki ilişki kolay kavranamayacak ve anlaşılamayacak bir noktadadır. Ortada sosyo psikolojik bir durum var . Siyasal olarak baktığınızda ise durum daha da karmaşılaşıyor. Bu ortamda hukuki değerlendirmek özellikle insan haklarını masaya yatırmak daha da zorlaşıyor.

Tanınan ve gücü elinde bulunduran bir İsrail Devleti var. Bu devletinse sınırları belli değil. Özel bir statüsü olan Kudüs konusunda ise bu statüye İsrail riayet etmemekte. Ancak bununla ilgili olarak İsrail'e uyması gereken kuralları hatırlatan BM kınamaları ve bazı ülke liderlerinin bireysel çıkışları dışında herhangi ciddi bir uyarı yok. Bunun vermiş olduğu rahatlıkla İsraili yetkililer amaçları doğrultusunda uzun vadeli planlamalarla nihai hedeflerine ulaşmak için hukuku hiçe saymaktan çekinmiyorlar. Zira denetim mekanizmasının olmaması, gücün İsrail'in elinde olması, kamuoyunu çok kolay yönlendirebiliyor olmaları, bölgeye giriş çıkışlarda güvenlik gerekçesi ile istedikleri her şeyi yapıyor ve bundan dolayı da hiç kimseye hesap vermiyor olmaları

**Filistinlilerle
İsraililer arasındaki
ilişki kolay
kavranamayacak ve
anlaşılamayacak bir
noktadadır.**

adeta her şeyi yapabiliriz anlayışını geliştirmiş.

İsrail bir şeriat devletidir. Siyasi hedeflerini Yahudi inancı ile harmanlamış bir devlet. İsrail'in nihai amacı Kudüs'ü Filistinlilerden temizlemektir. Bunun içinde her yolu denemeyi "inancına" dayandırıyor. İnançlarını uluslar arası hukukun üzerinde tutuyor bu nedenle de hukuken kendilerini sınırlayan hiç bir kuralı tanımıyor. İsrail ihtiyaçlarına ve de yapmak istediği ne ise ona göre kuralları kendisi belirliyor.

Kudüs'te yaşayan İsraililer devletler ve geliştirdikleri siyasi/ dini yaklaşımla paralel bir yaşam sürüyorlar. Kudüs'ün değişik mahallelerindeki işgal ettikleri ya da satın aldıkları evlerin İsrail bayrakları ile çevrilmesi askeri korumanın sağlanması ve de o bölgenin belediye hizmetlerinin hemen farklılaşması ile devlet vatandaş birlikteliğini görüyoruz. Kudüs'teki durum sadece devlet ya da İsraililerin değil devlet ile vatandaşların beraberce belirleyip uyguladıkları fiili bir durum.

Olayın bir de Filistin tarafı var. Kudüs'te Filistin devleti ya da Filistinlilerin herhangi bir etkisi bulunmamaktadır. Filistin'e ait yetki kullandığını hissettiğiniz tek görevli, Mescidi Aksa'ya girişte bazı kişilerin Müslüman olup olmadığını anlamak için "Fatiha Suresini" bilip bilmediğini soran asker kıyafetli görevlilerdir. Kudüs'te, Filistin devleti ya da yetkilisi diye bir kavram ya da uygulama bulunmamaktadır.

Mescidi Aksa'nın tekrar fethi dileğiyle.

İLKÖĞRETİMDEN ÜNİVERSİTEYE GENÇLİK NEREYE GİDİYOR TEYO DURUMA NE DİYOR?

Çok aziz ve muhterem dostlar, hepinizi en derin sevgi ve muhabbetlerimle selamlıyorum. Cenabı Allah nimet olarak verdiği azalardan etmesin. Özellikle akıl, izan ve şuur nimetlerini noksan etmeyip daim eylesin. Sevgili dostlar, maalesef içerisinde yaşadığımız her şeyiyle kritik dönemin en çarpıcı ve temel sorununun akıl, izan ve şuur tutulması olduğu açıktır. Bilindiği gibi insan akli sahibinin gözlerini ve kulaklarını kullanarak veri toplar ve o verileri işleyerek çalışır. Eğer en son ölen uzvunuz olan kulağınız hep çirkinlikleri, kötülükleri duyuyorsa, kolay kolay görülemeyen ve hissedilemeyen, zaman ve mekân boyutlarını aşan teknolojilerle sizi imha etmeye çalışan tasarımcıların tezgâhlarından çıkan tıkırtıları duymuyorsanız, akıl nimetinizin doğru çıkarımlar yapmasını beklemeyin.

O kirliliğe tezgâhlarda dokunan albenisi yüksek kumaşların parlak boya ve desenlerine odaklaşan gözleriniz varsa ve tüm gördükleriniz o duyduklarınızın somutlaşan şekilleri ise, yapacak fazla bir şeyiniz yok demektir. Hayatta kalmak için tek seçeneğinizin şeytanı temsil eden irade ve kuvvete teslimiyet olduğu sanal gerçekliği ile karşı karşıya kalırsınız. Görsel ve yazılı medyayı derinlemesine ve tüm boyutlarıyla kullananlar, ellerindeki tüm imkânları bu yola seferber etmişlerdir. Artık toplum olarak yakın ve uzak çevremizi bunlar oluşturmuşlardır. Ünlü eğitimci Vigotsky' nin "The proximal Zone of Development" Yakın Öğrenme Çevresi dediği ve özellikle çocukların iç dinamiklerinin ortaya çıkarılmasında kendisinden yaş itibarıyla biraz daha büyük olanlarla iletişimi-

min önemine vurgu yaptığı sosyal yapılandırmacılıkta, biraz önce değindiğim duruma ışık tutmaktadır. Yeni kuşakların değerler sistemi ve bu değerler sisteminin yönetip yönlendirdiği tutum ve davranışların temelinde de sanal olarak yaratılan bu algılar bulunmaktadır.

İnsanlık tarihinin hiçbir döneminde yanlış girilen yolların insanlığı aydınlık ufuklara ulaştırdığı gibi bir gerçeklik yaşanmamıştır. Ancak o anda sahip oldukları akıl nimetine doğru çalışmasını sağlayacak verileri sağlayabilenler, zarardan geri dönüş yoluna geçilebilmiştir. Geçemeyip devam edenler ise tarihin karanlık dehlizlerinde yok olup gitmişlerdir. Bu durum bire bir yaşanan somut olaylardan yola çıkılarak ulaşılan genellemelerdir. Maalesef böyle bir tuzağa düşürülüp kapana sıkıştırılan ilk, orta ve yüksek öğretim gençliğinin en azından istihbarata karşı koyma teknikleri çerçevesinde yakından takip edilmesi ve her türlü tehlikelere karşı çok daha donanımlı olarak yetiştirilmesi gerekmektedir.

Bu bir eğitim meselesidir, temel taşıyıcısı da tarih bilinci ve şuurudur. Günümüzün küresel dünyasında oyun kurucu olan küresel aktörlerin ortak akıllarının arka plânında muazzam bir tarih bilinci ve şuurunun olduğu açıkça ortadadır. Küresel aktörlerin tezgâh ve çırıklarına malzeme olmaktan kurtulamayan toplumlar ise, işte o tarih bilincini kaybeden toplumlardır. Bu konuda çok acil gereken tedbirler alınmalıdır. Son dönemlerde hemen hemen her alanda yetişen tarihçilerimizin bu konuda da daha fazla zaman harcamaları hayati bir

değer taşımaktadır. Diğer yandan çocuklarımızın öğrenmelerini engelleyen tüm olumsuz değişkenlerin ortamdaki uzaklaştırılması üzerine odaklaşılmalıdır.

Bilindiği gibi, eğitim açık bir sistem olma özelliğine sahiptir. Bu açık sistemin kullandığı girdileri ve hammaddeleri vardır. Bu ham maddelerin birbirlerini etkileyerek işleme tabi tutulduğu bir bilgi işlem boyutu ve sürekli alınan dönütü olan ve sonuçta da elde edilmesi gereken bir ürünü vardır. Bu sistemin devamlılık ilkesi önemlidir. Hedef, elde edilen ürünle amaçlanan ürünün örtüşmesi ve aynı özelliklere sahip olmasıdır. Eğer bu örtüşme gerçekleşmez ise, aradaki fark eğitim sorunlarına işaret edecektir. Bu sorunların kaynağı, ya defolu girdiler ya da bilgi işlem boyutunun doğru çalıştırılmaması ile ilgilidir. Bir eğitim açık sisteminin temel girdileri, sürece katkı yapan en küçüğünden en büyüğüne kadar canlı, cansız her şeydir. Öğretmen, öğrenci, yönetim, coğrafi koşullar, ekonomik, sosyal imkân ve fırsatlar gibi faktörler vurgulamaya çalıştığım temel girdilerdendir. Bu girdiler olmaları gereken girdiler değil ve defolu ise, elde edilen üründe hedeflenen ideal ürün olmayacaktır. Aynı şekilde bilgi işlem boyutu da sağlıklı yönetilemiyorsa, yine sorun ürüne yansımaktadır. Aynı şekilde sistemde ortaya çıkacak küçük bir soruna anında müdahale edilerek sistemin tamamını kuşatmasına engel olarak devamlılığını sağlamak için geri beslenmenin de en az o kadar önemli olduğu unutulmamalıdır.

Sürece girdiler açısından bakıldığında, öğretmen yetiştirme, okul-aile işbirliği, teknoloji kullanımı, daha fazla sosyal, kültürel ve sportif etkinlikler gibi alanlarda etkili çalışmaların daha yoğun bir şekilde yapılması gereği kendini göstermektedir. Kısacası öğrenciler öğrenmeye ve kendilerini geliştirmeye yönlendirilmelidir. Öğretmenlerimiz daha fazla çaba sarf ederek örtük programları çerçevesinde öğrencilerine daha zengin öğrenme fırsatları yaratmalıdırlar. Öğrenciler performanslarına dönük olarak değerlendirilmeli ve gelecekleri ile ilgili kararlar da buna göre verilmelidir. Sadece geçmişlerine bakarak yapılan değerlendirmeler yanında gelecekte neler yapabilecekleri ile ilgili olarak da değerlendirilmelidirler. Asıl karar mekanizmaları bu değerlendirmeler üzerine inşa edilmelidir.

Kalabalık sınıflardan acilen vazgeçilmeli ve dünya standartlarına ulaşılmalıdır. Öğrenciler yeni bilgi teknolojileriyle sürekli desteklenmeli ve öğretmenler de ekonomik olarak daha anlamlı bir şekilde güçlendirilmelidir. Ancak bundan sonra sıkı bir denetim uygulanabilir. Kesinlikle hedef, öğrencilerin öğrenme ve kendilerini gerçekleştirme başarıları olmalıdır. Tutturulamayan hedeflerle ilgili olarak; il Milli Eğitim yöneticileri, okul yönetimleri ve öğretmenler sorgulanmalıdır ve gerçek öğrenme başarısını olumsuz etkileyen faktörler tespit edilerek ortamdaki uzaklaştırılmalıdır.

Başarılı ve başarısız öğretmen ve idareciler birbirlerinden ayırt edilmelidir. Okul-Aile birliklerine çok daha fazla etkinlik kazandırılmalıdır.

Dershane çılgınlığının önüne geçilmeli ve bu ihtiyaç alınacak tedbirlerle ortadan kaldırılmalıdır. Kalabalık sınıflar öğrencilerin öğrencilik formatlarını olumsuz etkilemekte ve adeta kargaşa ve kaos yaratmaktadır. Çünkü bu tür sınıfların kontrolü oldukça güçtür. Sürecin üniversite boyutu çok daha yoğun sorunlara sahiptir ve sistemi temelinden sarsmaktadır. Eğitim fakültelerimiz ve öğretmen yetiştirme sorunlarımızın acilen masaya yatırılması gerekir. Gelişmiş toplumlarda üniversitelerin her farklı fakültesinin kantininde o alanın eğitimi ile ilgili konuşma ve tartışmalara şahit olursunuz. Örneğin, tıp fakültesinin kantininde ve sosyal paylaşım alanlarında tıp ve sağlıkla ilgili şeyler duyarsınız. Diğerleri de aynı şekildedir. İlegal yaklaşımlara pek rastlayamazsınız. Bunun sebebi; eğitimdeki ciddiyet, bilim ahlak ve felsefesinin dikkate alınmasıdır. Çünkü öğrencilerin başka istenmeyen alanlara yönelmelerinin önü kesilmiştir. Öğretim elemanlarının sadece profesyonel uzmanı oldukları alan derslerinin yürütülmesinden sorumlu olmaları, öğrencilerin farklı temayüllerinin önünü kesmektedir. Çünkü öğrenci istese de istemese de kendisini dersin dışında tutmamaktadır. Öğretim elemanı kendi uzmanlık alanı olan dersinde öğrencilerinin tüm motivasyonlarını ve dikkatlerini derse vermelerini sağlayabilmektedir. Onlarda değil herkesin her derse girmesi, derse giren ve araştırma yapan öğretim elemanları bile ayrıdır. Derse giren öğretim elemanları diploma ve diploma ekleriyle sabit, kendi uzmanlık alanları derslerine girerler ve o dersin bilimsel anlamda sınıftaki mutlak otoritesidirler. Öğrenciyi çok rahat bir şekilde yönlendirilmesi gereken alana yönlendirebilmektedirler. Uzmanı olduğu alan dersine giren öğretim elemanı öğrenci nezdinde yeterli ve donanımlı bir konumdadır ve öğrencilerin böyle bir öğretim elemanına tabi oluşları önünde hiçbir engel oluşamaz. Bu sayede eğitim ve öğretim etkinlikleri de olumsuz etkilerden uzak kalmaktadır. Kısacası öğrenci başka uğraşı alanlarına yönelmemektedir. Çünkü öğretim elemanı kendi yetiştirildiği uzmanlık alanı dersinin öğretimini iyi yönettiği için öğrencinin dikkatinin dağılmasına ve istenmeyen alanlara yönelmesine fırsat vermemektedir.

Ancak bunun tersine ve maalesef bizim ülkemizdeki çoğu üniversitelerimizde yapıldığı gibi, öğretim elemanının kendi uzmanlık alanı olan derslere kesinlikle araştırılması gereken sebeplerden dolayı girmeyip veya giremeyip, başka alanların derslerini yürütmeye talip oldukları ibretle izlenmektedir. Bu davranış hangi gerekçelere dayandırılırsa dayandırılсын, tek kelimeyle bilimi ve kendi yeterliğini inkârdır. Bilim ahlakına aykırıdır. Bu tür yanlış uygulamalar yüzünden, maalesef öğretim elemanlarına emanet edilen ve ülkemizin geleceği olan öğrencilerimiz iki kere mağdur edilmektedirler.

1- Öğretim elemanı kendi uzmanlık alanı olan derslere girmediği ve o dersi ilişkisiz öğretim elemanlarının yürüttüğü sanılan ancak esasta hiç gereği gibi yürütülemediği için mağdur olmaktadır. Halbuki öğretim elemanı kendi asıl uzmanlık alanı olan derslere girmiş olsa, öğrencilere çok daha faydalı olacak ve sınıfını rahatlıkla kontrol edecektir. Bir öğretim elemanının alanı dışında olan derse girmesi öğrenci üzerindeki hakimiyetini de ortadan kaldıracığından, öğrencilerin enerjilerini harcamak için yanlış ve hatta illegal birtakım oluşumlara yönelmelerine zemin hazırlamaktadır. Kısacası bu durum terörü beslemektedir.

2- Öğretim elemanının kendi alanı dışında derse girmesi, o dersin asıl profesyonel uzmanları tarafından verilmesinin engellenmesi, öğrencilerin ikinci bir mağduriyet yaşamalarına sebep olmaktadır. Bu yüzden dersler ihmal edilmekte ve öğrenciler başıboş bırakılmaktadır. Bu durum yine aynı şekilde illegal faaliyetleri doğurmaktadır. Kendilerinin bu manada mağdur edildiklerini düşünen öğrenciler, tepkilerini farklı şekillerde ortaya koymaktadırlar. Bu konuda öğrencilerin geneline uygulanacak anketlerle gerçek veriler ortaya çok net olarak çıkarılabilir. Bir öğretim elemanı alanı olmayan derse girdiği zaman, doğal olarak o dersin konu alanını eğitim verebilecek şekilde bilme şansı olamayacağı için kafasına göre içerik anlatmaya başlamaktadır. Bu ve benzeri gülünç durumlar maalesef çok sık yaşanmaktadır. Hele bir fakültede her hangi bir alanla ilgili devletin verdiği en üst unvanlara sahip öğretim elemanları varken, o alanla ilgili temel bir dersin bir öğretim görevlisi veya okutmana tahsis edilmesi asla izahı mümkün olmayan bir bilim katliamıdır. Diğer yandan çoğu üniversitemizde yürütülen Pedagojik Formasyon Eğitimi Sertifika Programı uygulamalarında yaşanan sorunlar artık bu programların yürütülmesinden vazgeçilmesi gereğini ortaya koymuştur. Halbuki bu program, üniversitelerin kendi öğrencilerine ayırdıkları kontenjanlarla kendi mezun öğrencilerine önemli bir fırsat sunmakla beraber, yeni öğrenci tercihlerinde etkili olmaktadır. Diğer yandan üniversite, yürütücü fakülte ve yerleşim bütçelerine de önemli katkılar sağlamaktadır. Böyle bir imkân ve fırsatın akıl ve bilim dışı uygulamalara kurban edilmesi kabul edilebilir bir durum değildir.

Asıl tehlike ise, öğretim elemanlarının uzmanlık ve yeterlik alanlarında körelmeleri, kendilerini yenileyememeleri ve öğretim elemanlarının uzmanlık alanları itibarıyla adeta çoraklaşmalarıdır. Bu durum üniversitemiz için çok önemli bir sorundur. Günümüzde bilimin geldiği bu noktada böyle bir sorunla yüzleşmek ilkel ve etik ihlaldir. Geleceğin üniversiteleri olarak insanlığa hizmet üreterek, küresel dünyada yerini almak isteyen üniversitelerin, acilen bu sorunu çözmeleri gereği açıktır. Bizim ülkemizdeki üniversite öğrencilerimizde kendi kantinlerinde eğitimini aldıkları alanla ilgili konuşup, kubaşık (İşbirliğine Dayalı) öğrenme ve etkile-

şimi gerçekleştiren öğrenciler olmalıdırlar. Başlangıçta bizim üniversitemizin de böyle uygun hedef kitlelere sahip oldukları ancak daha sonra gerçekleşen yanlış uygulamalar sonucu durumun tam tersine döndüğü gözlenmektedir.

Üniversitemiz bilimi, bilimsel çalışmaları ve sonuçta elde edilen bilimsel unvan ve kariyerlere önem vermelidir. Profesörün olduğu yerde Doçente, Doçentin olduğu yerde Yrd. Doçente ve Yrd. Doçentin olduğu yerde öğretim görevlisi veya okutmana daha fazla yetki ve sorumluluk verilmemelidir. Aksi halde büyüme ve gelişmeden bahsedilemez. Dünyanın hiçbir yerinde bu ve benzeri uygulamalar görülemez. Bu tür yönetim anlayışlarında kurumsal kültürün gelişmesi asla gerçekleşemez. Doçentin Profesöre, Yrd. Doçentin ne Profesöre ve ne de Doçente, Öğretim Görevlisi ve Okutmanın da hiçbirisine en azında sevgi ve saygısı kalmayacaktır. Bu yüzden üniversitemizdeki ayrışmalar had safhadadır. Bu durumda öğrencilerin terör örgütlerinin ve kötü niyetlilerin tuzağına düşmelerinin engellenmesinden bahsedilemez.

Evet çok aziz dostlar bizler bu ve benzeri sanal sorunlarla yüzleşmeye devam ederken, yine ilk kıblemiz Mescidi Aksa basılıyor, Kur'an-ı Kerim'i elinden alınarak yerlerde çiğnenen bir kızımızın acı feryadı kulaklarımızı çınlatıyor, Yüce Peygamberimizin Miraca yükseldiği yere bomba atılıyor, ortalık yakılıyor ve yıkılıyor. Bizler birbirimizi daha da ötekileştirirken, onlar ha bire can damarlarımızı kesmeye devam ediyorlar. Artık kendileri de yaptıkları zulümlerden yoruldukları için bu görevi yetiştirdikleri azılı köpeklerine vermeye başladılar. Yetiştirdikleri köpeklerin hedefinde ağzından "Allahuekber" nidası çıkan Filistinli gençlerdir. Onlar atlarını, itlerini, sineklerini ve böceklerini bile Yahudileştirirken, bizler birbirimizi ötekileştirerek yine onların kucağına atmaya devam ediyoruz. Bu yolun ve gidişatın sonu uçurumdur ve bu yola giren herkesin sonu o uçurumun dibidir. Bizler yeni dalkavuklar ve soytarılar yaratırken, onlar kendi krallarına bile çıplak diyebilecek birlik ve beraberliğe ulaşıyorlar. Şapkamızı önümüze alıp düşünmek zorundayız!.. Doğu Türkistan, Irak, Suriye, Libya, Afganistan, Kuzey Kıbrıs ve Mavi vatan aynı bakış açılarıyla değerlendirilmelidir.

Kur'an'dan

Ey iman edenler! Allah'ın emirlerine uygun yaşayın/aykırı davranmaktan sakının ve doğru (sâdık) olanlarla beraber olun.

(Tevbe 119)

“Ey Rabbim! Bana hikmet (ve olgunluk) ver ve beni iyiler (zümresin)e kat.”

(Şu'arâ Suresi 83)

العربية

ARAPÇA ÖĞRETİMİNİN YÖNTEM SORUNLARI VE ÇÖZÜMLERİ - 1

Metot veya tasarım da denilen yöntem; düşünce esaslarını, plan tasarımlarını ve bilimsel ilkelerini bir teoriden alan, belli bir konunun öğrenim ve öğretimine en uygun teknik ve taktiklerin seçimiyle oluşan planlardır. Yöntem öğretim ve öğrenimi kolaylaştırmak ve başarıyı artırmak için organize edilen, düzenli, sistematik ve iyi planlanmış protokollerdir. Öğretim uygulama eylemlerini koordine eden, hedefe erdirmeye başaranı sınanmış, doğruluk ve uygunluğu denenmiş iş tutma tarzı, öğretmen ile öğrenci etkinliklerini koordine eden, beklenen hedef davranışları kazandıran en kısa ve emin prosedürlerdir. Öğrencilerin bireysel farklılık ve ihtiyaçlarına uygun yeteneklerinin pedagojik gelişimini kolaylaştırır, emek ve zaman tasarrufu sağlar. Öğretme-

öğrenme sürecini tasarlar ve programa dönüştürerek uygular, işlemleri hedefe uygun desenler, planlar, çıktıları ölçer, konforlu öğrenme tekniklerini belirler.

Yöntemler, en iyi öğretim biçimini bulma çabalarının ürünü olarak ortaya çıkmıştır. En iyi öğretim yöntemi ise uygulanan sınıf, öğrenci, araç-gereçler, anadil, öğretmen gibi pek çok değişkenin bileşimine uygun olandır. Birçok yöntem türünden pek çok değişikene endeksli olan arasında en uygun olanı seçme, öğretmenin çok iyi yöntem bilgisini gerektirir. Öğretmen, sınıf şartlarını ve öğrencileri iyi tahlil ederek yöntemler arasında en uygun olanı seçer ve seçtiği yöntemi bilgisi oranında başarılı olur. Uygunsuz veya hep aynı yöntem, öğretim kalitesini düşürür hem öğrencileri

hem de öğretmeni başarısız yapar. Çünkü iyi yöntem yoktur, iyi öğretmen vardır, her ders veya etkinlik için en iyi yöntem, en iyi teknikleri belirler, yöntemler arası geçişler yapar, öğretmenin stilini zaman ve etkinliklere uyarlar.

Yöntem bilgisi, uygulama becerisi yetersiz öğretmen, sadece öğrencileri meşgul eder, anlamsız şeylerle yorar, hedefe ulaştıracak yeni, ilginç ve heyecan verici yollar bulamaz. Bunun için öğretmeni başarılı yapacak, hatalardan koruyacak ve donanımı için zorunlu olan ve sık kullanılan bazı yöntemler, kısaca tanıtarak nitelikli öğretim araçlarını keşfetmesine yardımcı olmaya çalışılacaktır.

1. Yapısal Yöntemler

Yapısal yöntemler; Arapça öğreti-

mini kelimelerle düzgün bir cümle modeli oluşturma sistemiyle yapan öğretim planlarıdır. Bunların bilimsel mihengi davranışçı teorilerdir, öğretimde Arapça yapı sistemi ile anlamı ilişkilendirir, dilin yapı sistemini açıklayarak öğreten şu türlere ayrılır:

1.1. Dilbilgisi-Çeviri Yöntemi

Dilbilgisi-çeviri yöntemi; Arapça kelime biçim, çekim listeleri ve dilbilgisi kurallarını Türkçe açıklayarak öğreten, halen kullanılan en eski yapısalcı bir yöntemdir. Öğretime kelime çekim ve ezberleriyle başlar, harfi tercüme ve içeriğine çok az dikkat edilen edebi metinleri okuma ve yapısal analizlerle öğretir. Seslerin öğretimini önemsemez, bağlamından kopuk cümlelerle çeviri, ölçme ve değerlendirmeyi ders kitabını bitirerek yapar. Bilgileri sebep-sonuç mantık ilişkisiyle çözümleyerek doğruladığı için uzun süre sabırla öğrenime direnen öğrenciler başarılı olur. Teorik dayanakları olan dilbilim, psikoloji ve eğitsel uygulamalar tam sistemleşmediği için daha çok klâsik dillerin öğretim ve öğrenimine uygundur. Tüm yükü öğrenciyle kitaba yüklemesi, başarısızlıktan öğrenciyle kitapları sorumlu tutması ve öğretmene hiç sorumluluk yüklememesi onu en çok tercih edilen yegâne yöntem yapmıştır. İletişim öğretmeyen kitapların verimsizliği sayısal aşırı artışa neden olmuştur. Yöntem, sadece mantıksal disiplin geliştirmek isteyen öğrencileri tatmin eder.

1.2. İşitsel-Dilsel Öğretim Yöntemi

İşitsel-dilsel yöntem; dilsel yapıları aşırı öğrenme, yoğun dinleme-anlama, konuşma, okuma ve yazma becerilerini mekanik alışkanlıklar hâline dönüştürme olarak niteleyen bir metottur. Öğrenilen bilgileri sürekli dilsel tepkiler ve pekiştirmelerle alış-

kanlığa dönüştürür. Dilbilgisi alıştırmaları, cümle kalıpları ve yazı becerisiyle dil dinamizmini geliştirir. Türkçe ile Arapça arasında benzetim ilişkisi kurar, diyalogları tercüme yerine, aynı anlamlı Türkçe deyişlerle denk çevirerek öğretir. Önce ağırlıklı dinleme ve konuşma öğretir, okuma ve yazma becerilerini ileri aşamalara bırakır. Öğretimin dinleme-anlama, konuşma ve okuma ağırlıklı yapması öğretmene çok sorumluluk yükler. Arapça öğretim teknik ve taktik bilgileriyle ileri düzey iletişim becerisi kazandırır. Çoğu öğretmen yeterli bilgi, donanım, öğrenciyi öğrenime hazırlama ve gelişimi sistemli izleme eksikliği nedeniyle uygulamaktan sakınır.

2. İşlevsel Yöntemler

İşlevsel yöntemler; dili niyet iletimi, muhatabı etkileme, ihtiyaçları karşılama, mesajı iletişimsel analiz aracı sayan metotlardır. Arapça belirli yeterlilik seviyesinde etkili iletişim kurma ihtiyacını karşılamak için iletişim işlevine odaklanılır. İletişimi, sentetik cümle kurma yerine sosyal ve kültürel bağlama uygun üretici ve anlamlı davranışlar olarak niteler. Öğretimi işlevler ve kavramlar örgüsüyle inşa eder; zaman, miktar, mekân, konum ve hareket gibi etkenleri dilbilim ve anlambilimsel değerlendirir. Odağa aldığı iletişimi; bilgilendirme, ikna etme, tartışma, kabul etme, sorgulama, talep etme, ifade etme gibi işlevler ve şu yöntemlerle öğretir:

2.1. Doğal Öğretim Yöntemi

Doğrudan dil öğretimi yapan yöntem; asırlardır esir, göçmen ve tüccarların yabancı dil öğreniminde kullandıkları kendiışler doğal bir sistemdir. Okuma, yazma, çeviri ve dilbilgisi yerine iletişimi doğrudan dinleme ve konuşma etkinlikleriyle öğretir. Dil zaruri ihtiyaç olduğu için zorlanmadan imrenti,

istekle algılanır, kendiışler konuşulur, tekrarlanır, yapısal soru ve cevap açıklamalarıyla edinilir. Uzun dinlemeyle kazanılan anlaşılır girdiler, Arapça iletişim becerisini geliştirir. Dilin mucizevî sistemi, nerdeyse israf denecek kadar iletişim ihtiyacının çok fazlası sözvarlığının olmasını esas alan doğal yöntem, anlam ve kavram arasında bağlantı aracı olan kelimeleri birincil, dilbilgisini de ikincil olarak kontekstinde etkili ve kalıcı öğretir. Öğrenci, Arapça öğretmeninden duyduklarını taklitte öğrenir, girdiler tekrarla iletişim becerisine dönüşür. Öğrenim, hep müktesebatın bir adım ilerisinde anlamlı girdiyle sürdürülür. Tüm yükü ders metinleri hazırlayan, soru-cevap alışverişi yapan, iletişimi pandomima, müzik gibi türlü eşyaların desteğiyle işleyen, özel dil ve yöntem bilgisi olan öğretmene yükler.

2.2. İşitsel-Görsel Öğretim Yöntemi

İşitsel-görsel dil öğretimi; beyninin eksik bilgileri tamamlama yetisini esas alarak dilin bütünler ve anlamlı olduğunda verimli öğretileneğini esas alan ve özel yetiştirilen öğretmenin ses ve görüntü teknik araçlarla öğreten bir metottur. Temel dil becerilerini aktif hafıza edinme, kuralları kavrama tekniğiyle daha kolay, kalıcılığı ve hızlı aktif iletişimle geliştirir. Dili soyut değil, özel ve evrensel boyutlu, ses, kelime ve cümleleri öncesi, konumu ve sonrasıyla bütünler, iletişimi bağlamında eşleşimli öğretir. İletileri gerçek bağlamla görsellerle sınıfı sanal iletişim ortamına çevirir, öğrenci sesini kaydeder ve sonra dinleyerek hatalarını düzeltir. Türkçeyle Arapçayı karşılaştırarak güçlü öğrenme isteği oluşturur, ses ve telâffuz analizini önceler, endişesiz, korkusuz ve kolay öğrenim için bilinçli öğretir. Öğretmen ana-baba saygınlığıyla yansıtıcı sorumluluk, denetim ve olumlu tutumla bilişsel öğrenimi içtenlikle yürütür.

2.3. Göreve Dayalı Dil Öğretim Yöntemi

Görev tabanlı öğretim; Arapçanın salt öğrenimini değil, bilgi edinme, mantıklı düşünme, gerçek iletişim bağlamında daldırma, yansıma ve iletişimsel okuma, yazma, dinleme ve konuşma görevlerinin birine odaklanan bir plandır. Arapça dilbilgisi sistemini dilsel bilgi ve beceri edinim merkezli “kendiliğinden” ve “bilinç-dışı” iletişim etkinlikleriyle kazandırır. Türkçe karşılaştırmalı kazanılan kişisel deneyimleri listeler, sıralar, ayırıştırarak bilgileri kalıcılaştırır. Öğretmen gerekli tüm bilgileri kontrollü verir, basit bulmaca çözme, havalimanında rezervasyon yapma, edebi, siyasi ve sosyal tartışma gibi her tür etkinliği yapar. Anlık odaklama için ilan, afiş, broşür, sözlü sunum, radyo oyunları, videolar, web siteleri ve drama gösterilerini kullanır. Öğrencinin sosyal görevlerini eşzamanlı “girdi”, öğrenimi “çıktı” ile tanımlar, başarıyı “girdi + çıktı +1” formülüyle değerlendirir. Dersler; geleneksel sunum, uygulama ve üretim sırasını izler, uygulamada meta-bilişsel ve görev tabanlı stratejiler arası ilişkileri esas alır. Öğrencinin gruba aidiyet duygusunu geliştirir ve kişisel katkıyı bir görev bilinciyle yapar. Öğretmen, dikkatleri bilinç geliştirici deneme-yarılmalarla yapı-anlam ilişkisine çeker.

2.4. İçeriğe Dayalı Dil Öğretim Yöntemi

İçeriğe dayalı dil öğretim; dili iletişim işlevli, diyaloga uygun içerikle kelime dağarcığı ve uygulamalı dilbilgisiyle kuralları öğreten bir metottur. Konuları basitten karmaşığa, parça-bütün ilişkili sıralar, işlevsel ödevlerle pekiştirir. Öğrenciyi odağa alır, zaman ve emek tasarrufu için görsel, işitsel, görsel-işitsel etkileşimli araçları kullanır. Arapçayı sadece teknik veya bilimsel mesleki iletişim ihtiyaç-

ları için anlık bir nesne değil, öğrenilmesi gereken görevlerin nasıl öğrenileceğini de öğretir. Arapça biçimsel dilbilgisi yerine, beceriye dayalı okuma, yazma, dinleme, konuşmayı geliştirir. Doğal Türkçe öğrenim sistemini tekrar Arapça öğrenimi için çalıştıran; nesneler, simgeler, yazılı tarifler, bilgi kartları, kaynak ile alıcı arasında taşınan ileti-bilgi, her tür yazılı-çizili, mekanik veya elektronik araç ve gereçler kullanır. Öğretim dairesel döngülü sistem izlediği için öğrenci güçlü ilgiyle kendi öğrenme sürecini fark eder ve tüm sorumlulukları yüklenerek öğrenir. Öğretmenin iyi Arapça bilmesi yetmez, farklı öğretim alternatifleri sunan, özgün malzemeler üreten, dersin akışını etkin yöneten içerik bilgisi uzmanı ve öğretimle ilgili her şeyi çok iyi bilmesi zorunludur.

2.5. İşlevsel-Kavramsal Öğretim Yöntemi

İşlevsel-kavramsal dil öğretimi; dilin iletişim işlevini, basit metinler oluşturma özgüveniyle inşa eder, yapıları irdeler, çözümler ve işlev-kavram ilişkisinin ötesini algılayarak yeniden yorumlayan bir metottur. Dilbilgisi-çeviri, işitsel-dilsel yöntemin yalın ve kurgu bilgi öğretimine tepki olarak zihinsel “işlev” ve “kavram” tasarımı; tanışma, özür dileme, ikram, rica, teklif etme, özür dileme, tartışma, edebi anlatım, fikir sunma ve sorun çözme gibi evrensel iletişim kontekstinde özel etkinliklerle öğretir. Öğrencinin tatmini için Arapçayı; selâmlaşma, tanışma, vedalaşma, tebrik etme, yemeğe davet etme gibi sosyal bağlamlarda iletişim problemlerini çözerek öğretir. Arapça öğrenmeyi ilginç ve övüngele yapmak için iletişim ihtiyaçlarını keşfetmeyi önceler, bilgileri hayatla bağıntılı sunarak ihtiyaç ilgisini artırır. Öğrenci ders araç-gereç ve kaynakları verimli kullanır, özgüvenle kendini keşfeder, yeni hamleler için kendine yatırım yapar. Öğretmen her

dersi itinayla planlar, teknik ve taktikleri belirler, ağır yükünün üstesinden özel donanımıyla gelmeye çalışır.

2.6. Seçmecili Dil Öğretim Yöntemi

Seçmecili dil öğretimi; bir teori, yöntem ve tekniğe bağlı kalmanın öğretimi mekanik, verimsiz yapmasına karşın ihtiyaca en uygun yöntemleri toplayan karma bir yöntemdir. Sorumluluğu öğrenciyle öğretmene eşit paylaşır, daha çok doğal yöntem, bilişsel ve iletişimci yöntemlerin etkisindedir. Ancak dilbilgisini yok saymaz, çeviride orta yolu bulur, seçim özgürlüğü tanır, kısıtlı koşullarda avantaj sağlar, sorunlara anlık çözümler üretir, ihtiyaca en uygun özellikleri karar. Konuşma, anlama, okuma ve yazma becerilerini eşit, sözlü alıştırma, sesli okuma, çeviri, soru ve cevaplar gibi klâsik etkinliklerle öğretir. Dilbilgisi, anlama ve uygulamayı odağa alır, isabetli görsel-işitsel araç ve gereçlerin seçimini öğretmen yaptığı için başarılı uygulama geliştirici ve durumlara uyarlayıcı donanımının olması gerekir. Yöntem uyumunu yüksek icat yeteneğiyle yapar, pedagojik deneyimli, değişimlere açık, dinamik ve enerjik olmazsa ağır yükü kaldıramaz. Ayrıca ders kitabı yazarının yöntem bilimci, iyi eğitim programcısı, uygulamaya meraklı, deneme-sınamaya istekli, her görevin üstesinden gelecek donanımda olması gerekir.

3. Etkileşimli Yöntemler

Etkileşimli yöntemler; öğretimde kullanılan her materyali öğrencilerin derinliğine kavraması için uygulama odaklı metotlardır. Dilsel davranışların en iyi öğrenimi için öğretimi hep heyecan uyandırır nitelikte düzenler. Öğrenme sürecinde öğrenci başarı ve gelişiminin ölçülebilir ve sonuçlara göre esnetme ve uygulamaları mükemmeye evirmeyi hedefleyen şu metotlardan oluşur:

Devamı bir sonraki sayıda

Geçmişten Gelen Kalite

Yüksek Kalite ve Engin Tecrübesi ile 1983'ten Beri Hizmet Vermeye Devam Eden Doğu İnşaat, Doğa ile İç İç Yaşamı 1.Sınıf Malzeme ve İşçilikle Kurgulayıp Siz Değerli Müşterilerimizin Beğenisine Sunuyoruz.

Hacı Miktat Mah. Suat Akgün Sok. No: 58/B
0 (454) 216 51 33 – 0 538 501 39 39 | www.giresundogusinsaat.com

BİR ŞUURLU ÖĞRETMEN İSKİLİPLİ ATIF HOCA

Mümtaz bir insan, iyi bir eş, güzel bir baba, bir öğretmen, profesör, dünyaca tanınmış bir alim her türlü zulme reva görülmüş, zulmün her çeşidi üzerinde denenmiş yine de hak davası için yılmadan mücadele ve mücahede etmiş. Bu uğurda idam edilerek şehit edilmiş. Atif Hocamızı anlatmak yazmak bir İskilipli olarak asla kolay olmayan bir vazifedir. Atif Hocayı yazarken müstebkir zalimlerin ona yaptığı zulümler hatırlandıkça kalem tutan ellerimiz titriyor kelimeleri birleştirip bir cümle meydana getirmek adeta dünyanın en zor işi oluveriyor.

YETİŞTİĞİ ÇEVRE

Atif efendi Akkoyunlu aşiretinden ve İmam Oğulları denilen aileden Mehmet Ali Ağa'nın oğlu olup hicri 1292 miladi 1876 senesinde Çorum'un İskilip kazasının Tophane köyünde dünyaya gelmiştir.

Annesi Mekke-i Mükerrreme'den göç etmiş Ben-i Hattap aşiretinden Arap Dede'nin torunlarından nazlı hanımdır.

6 aylıkken öksüz kalan Mehmet Atif, dedesi Hasan Kethüda efendinin himayesinde yetişmiştir.

TAHSİL HAYATI

Büyükbabası Hasan Kethüda efendinin himmeti ile evvela köy hocasından başladığı tahsiline 1891 yılından itibaren 2 sene İskilip'te müderris Hoca Abdullah efendi nezaretinde devam etmiştir.

1893 Nisanında ailesinin karşı çıkmasına rağmen İstanbul'a gelmiş ve medrese tahsiline burada devam etmiştir.

Meşhur Çarşambalı Hoca efendiden ders almıştır. Medresede daha çok İskilipli olarak bilinen Atif Hoca 1902 de medrese eğitimini iyi derecede bitirip aynı yıl açılan ruuz imtihanına (kariyer sınavı) girerek İstanbul müderrisliğini (profesörlüğü) kazanmış ertesi sene Fatih camiinde ders vermeye başlamış. Bu arada İstanbul Darü'l Fünunu (üniversite) ilahiyat fakültesine girmiş ve buradan 1905 te mezun olan Atif Hoca Kabataş Lisesi Arapça muallimliğine

(öğretmenliğine) atanmıştır.

Meşihati islamiyye dairesinde (islami işlerin ilmi işleri ile uğraşan devlet dairesi) bulunan dersiamların (asistanların) mağduriyetlerini giderme konusunda çalışmalar yapmış (yani günümüzde sendikal faaliyetlere benzer çalışma) bu çalışmalarından dolayı devrin şeyhül islami tarafından bodruma sürülmüştür. Üzerinde yoğunlaşan baskılar yüzünden Kırımlı İbrahim Talii efendinin pasaportu ile gizlice Kırım'a geçmiş oradan Varşova'ya kadar gitmiştir.

Meşrutiyetin ilanından önce İstanbul'a dönen Atif Hoca 1910 yılında medreselerin genel müfettişliğine getirilmiştir. Bu sıralar Sebülürreşad, Beyan-ül Hak, Mahfel gibi dergilerde yazılar yazmıştır.

Fazileti ilmi hak davası için verdiği mücadele İstanbul'un Anadolu'nun her tarafına hatta yurt dışına kadar yayılmıştır. Kosova ,Plevne, Üsküp gibi yerlerden heyetler ilim insanları kendisini ziyarete gelip tanıdıktan sonra Atif Hocayı memleketlerine yerleştirmek

üzere davet etmişlerdir. Kendisine yapılan evkaf nazırlığı (vakıflar bakanlığı) teklifini nazıkçe geri çevirmişti.

Rivayetlere göre kendisini ziyarete gelen Japon büyükelçisi Baron Uşida Atif Hocadan çok etkilenmiş ve şöyle söylemiş: "Eğer sizin gibi birkaç hoca daha olsaydı İslamiyet bütün doğuyu bu arada Japonya'ya fethederdi."

Çorum'dan teklifler üzerine milletvekili adayı olan Atif Hoca 31 Mart olayında 1 hafta tutuklu kalmış suçsuz olduğu ispat edilince serbest bırakılmıştır.

İttihatçıların entrika ve iftiralari ile Mahmut Şevket Paşa'nın öldürülmesi olayında katkısı olduğu gerekçesi ile suçlanmış o dünyaca tanınmış büyük alim Sinop, Çorum, Boğazlıyan ve Sungurlu'da 15 yıl sürgün hayatı yaşamıştır. Sinop sürgününün canlı şahitlerinden emekli imam Cevdet Soydanses bey Atif Hocayı şöyle anlatmaktadır:

Küçük bir çocuktum henüz ittihatçılar 600 kadar kişiyi Sinop'a sürmüştü .Atif Hocayı ilk defa Sinop'ta gördüm. Aralarında babam ve Atif Hoca'nın da bulunduğu bu sürgünlerin büyük bir kısmı hocalar idi.

Din adamıydı. Atif hoca çok efendi bir insandı sessiz sedasız ağzı çok iyi laf yapar eli kalem tutardı bu sürgünden sonra İstanbul'a dönmüştü. Bahsi geçen bütün hadiselerden sonra tutuklama, sürgün gibi resmi makamlar, Atif Hoca'nın bir yanlışlığa kurban gittiğini hiçbir suçunun olmadığını anlaşıldığını ifade edip bir nevi özür dilemişlerdir. Atif Hoca 1919 yılında Dar-ül Hilafeti Aliye (yüce hilafet merkezi) medresesi genel müdürlüğü ve Medreset-ül Kudatta (hakimler kurulu) kanun yapma hikmetleri dersi müderrisliğine getirildi. Bu yıllardan itibaren Atif Hoca'nın namı iyice arttı. 21 Ocak 1926 tarihli Ankara İstiklal Mahkemesi zabıtlarında reis Kel Ali bu durumu şöyle ifade etmektedir:

Mehmet Atif Fatih'in en tanınmış hoca-

sıdır. Cemiyet hizmetlisi Atif Hoca, içine kapalı, toplumdan uzak, kitapları arasında ördüğü kozasında yaşayan bir insan değildi. Eserlerine baktığımızda her birinin toplumsal yarayı tedaviye bir hayır hizmetine yönelik hazırladığını görürüz. Mesela geliri donanma cemiyetine bağışlanmak üzere kaleme aldığı Nazarı Şeriat'ta kuvveti beriyye ve bahriyenin ehemmiyeti ve vucubu (şeriata göre deniz ve kara kuvvetlerinin önemi ve gerekliliği adlı eser) o sıralar çok takdir toplamıştır.

Atif efendi 19 Ocak 1919 da Mustafa Sabri, Bediüzzaman (Saidi nursi), Molla Sait efendi, Ermenekli Saffet efendi gibi tanınmış alimler ile beraber Müderrisler Cemiyeti Öğretmenler Derneği'ni kurdu. Bu dernek; müderrislerin, öğretmenlerin haklarını korumak ve aralarında dayanışmayı sağlamak İslamı daha geniş toplumlara anlatmak şuurlu müderris ve öğretmenlerin yetişmesini temin etmek için kurulmuştur. Mustafa Sabri beyin Şeyhül İslam olması üzerine cemiyetin başkanlığına Atif Hoca getirildi. Onun amacı ehli sünnet geleneğine bağlı şuurlu öğretmenlerin yetişmesini sağlamak öğretmenlerin haklarını korumak ve aralarında dayanışmayı temin etmektir. Fakat işgal günleri gelince dernek ismini halkı uyandırmak ve işgalcilere karşı koymak için ismini Teali İslam olarak değiştirmiştir. İŞGAL GÜNLERİ

Memleketin kara günleriydi. Payitahta (İstanbul'a) düşman çizmesi girmiş vatan toprakları yüzyıllar sonra yeni bir Haçlı işgaline maruz kalmıştı. Şairin dediği gibi felek bir rahm (acımasız) , devran bin sükun (sessiz) , dert çok derman yok, düşman kavi (kuvvetli), talih zebundu acizdi. İzmir'in işgali üzerine Teali İslam cemiyeti bir protesto beyanamesi (açıklaması) neşretti (yayınladı) Atif Hoca 1922 yılında sarayda verilen derslere muhatab olarak katılmıştır. Muhatab kendisine sorulduğu zaman cevap veren hoca efendilere denilirdi. Hocaefendinin idam edilmesinde

önemli bir etken olmuştur. İstanbul hükümeti anadoludaki kuvayı milliyeye hareketine karşı halkın yönelişini kırmak için bir fetva yayınlamış ama anadolu ulemasının karşı fetvası bunu boşa çıkarmıştı.

Bunun üzerine Şeyhülislam Mustafa Sabri efendinin marifeti ile Atif efendinin başkanı olduğu Teali İslam cemiyeti adına bir bülten bastırılmıştır.

CUMHURİYET DÖNEMİ YAZILARI

Atif efendinin Cumhuriyetin ilk yıllarındaki yazıları ve eserleri incelenildiğinde onun şark ve garbta yazılan eserlerden haberdar olduğu rahatlıkla anlaşılmaktadır. Özellikle Modernist düşüncelerin Osmanlı ülkesinin saçaklarını sardığı bir zamanda engin bilgisi ile bunlara karşı dimdik durmuştur. Bugün ki sapık modernist- oryantalist düşünceye sahip zavallılar o günde vardı. Ama karşılarında hak davanın savunucuları Atif Hoca ve emsali Çetin Ceviz ulemayı buluyorlardı.

1923 te yayınladığı Tesettür-i şer-i (dini örtünme) ve 1924 de yayınladığı "Dini İslam'da Meni Müskirat" (İslam'da içki yasağı adlı eserleri ile "Atif Efendi Kütüphanesi Neşriyatından" adıyla yeni bir serinin telifine başladı. Bu seriyi 10 sene içerisinde 50 kitaba ulaştırma azmindeydi. Üçüncü eserde "Frenk Mukallitliği, Batı Taklitçiliği ve Şapkadır." Dikkat edilirse üç eser devrin idaresini rahatsız edecek cinstendi. Devam etmesine meydan verilmemiştir.

Frenk Mukallitliği ve Şapka atif hoca'nın idamında suç unsuru olarak gösterilmiştir. Şapka eseri, şapka kanununun kabulünden 1,5 yıl önce 1924 te yayınlanmış. Bu eserden dolayı hocamıza Maarif Vekaleti (Milli Eğitim Bakanlığı), takdirname vermiştir.

Bu risale körü körüne Avrupa taklitçiliğini eleştiren bir eserdi Atif efendi 32 sayfalık bu eserinde Avrupa'nın ilim ve fennini almanın caiz hatta lüzumlu

olduğunu amma bizde yapılanın şuur-suz bir batı taklitçiliği olduğunu , kılık kıyafette onlara benzemenin aslında ruhtaki bir bozuluşa işaret veya onun, bedene aksetmesine sebebiyet vereceğini bunun ise bağımsız bir şahsiyet inşa eden islam düşüncesine zıt düştüğünü, Rasul-i Ekrem'in Ebu Davud gibi sünnet kitaplarında geçen "Bir kavme benzemeye çalışan onlardandır." Hadisi şerif ışığında açıklamaya çalışmış ve şu hükmü vermiştir.

Bir Müslüman şiar ve küfür alameti sayılan bir şeyi zaruretsiz giymek ve takınmak sureti ile gayri Müslimleri taklit etmesi ve kendini onlara benzetmesi şeran yasaktır.

Gerek Atif Hocanın gerekse arkadaşı Tahirül Mevlevi'nin yazdıklarından şunu anlıyoruz. Müslüman görünümlü kimselerin ispiyon etmesi yüzünden cezaevlerine düşmüşler işkence görmüşler ve hatta idam cezasına çarptırılmışlardır. 1 Kasım 1925 te kabul edilen şapka kanunu Anadolu'da yer yer protestolara sebep olunca hükümet demir yumruğunu göstermeye karar verdi. Gezici İstiklal mahkemeleri kuruldu. Bu mahkemeler sadece Erzurum'da 30 idam kararı verdi. Bu arada şapka olaylarında etkili olduğu gerekçesiyle Atif Hocanın Frenk Mukallitliği ve Şapka kitabı toplatıldı ve Hocaefendi hakkında inceleme başlatıldı halbuki Atif Hoca bu eseri şapka kanunundan evvel yayınlamıştı kanunların ise geçmişe yönelik işlememesi bütün hukuk sistemlerinde en temel bir esastır.

TEVKİFİ (TUTUKLANMASI)

7 Aralık 1925 te tutuklandı. Ankara İstiklal Mahkemesi tarafından Giresun'a gönderildi. Buradaki mahkemede suçsuz olduğu anlaşıp beratine karar verilmesine rağmen İstanbul'a getirildiğinde salınmadı. Çünkü asıl mesele Atif Hocanın suçu olmasa bile idam edilecek olmasıydı. Hani kurdun kuzuya; suyu bulandırıyor sun demesi hikayesi

vardır ya Necip Fazıl'ında dediği gibi artık onu mahkum edebilmek için halis dindar olmak kabahati yüzünden asıl-caksın demekten başka çare yoktu.

İstanbul'a getirildiği zaman bitkin ve zayıflamış bir haldeydi. Cezaevi arkadaşı Tahirül Mevlevi anlatıyor: Akşama doğru Atif Hoca ve Nuruosmaniye imamı, Hafız Osman efendilerin getirildiklerini ve müdüriyet dairesine götürüldüklerini cezaevi penceresinden gördük , her iki-sinde de yorgunluk ve zayıflık vardı.

Sanıklar tekrar yargılanmak üzere trenle Ankara'ya götürüldüler. Ankara'da hapisaneye sevk edilirken yanında bulunan Tahirül Mevlevi ile aralarında şöyle bir konuşma geçmiş Atif efendi ile aynı otobüse binmiştik. Geçmiş olsun dedim evet kefeni yırttık bereket versin ki muharrem (Giresun'da şapka olaylarının elebaşısı olduğu iddia edilen şahıs) tanışmıyordum cevabını verdi.

Atif efendi suçsuz olduğu için beraat edileceğini düşünüyordu. Halbuki hakim olmayan mahkeme heyeti tarafından onun cezası kesilmişti.

MAHKEME SAFHALARI

Atif efendi mahkemenin berat vereceğinden ümitlidir. Zira bir suç bulunmamıştır. Birkaç gün hücre koğuşuna konulmuşken oradan çıkarılıp 8. Koğuşa getirilmiş olmasında beraatına delil sayıldığı söylendi. İnşallah öyle olur mukabelesinde bulundu. Atif Hoca kurtulacağını ümit ediyordu ama Atif hocanın bu ümidi doğru değildi. Mahkeme bir suç bulabilmek için adeta yırtınıyordu. Hakimler ile Atif Hoca arasında bir sürü konuşma geçmiş ve Atif Hoca'yı suçlayarak delil bulamamışlardı. Bu onları çileden çıkarıyor idi. Fırsat buldukça Atif Hocaya hakaret ediyorlar onu tahkir edici ifadeler kullanıyorlardı. 2 şubat 1926 günü Savcı Necip Ali Bey iddianamesini okudu. Tek idam talebi Babaeski Müftüsü Ali Rıza Bey hakkındaydı. Atif efendi 10 senelik sürgün (kürek) cezası

istenenler arasında idi.

ŞEHADETİ

4 Şubat 1926... sabahın ilk saatleri... eski meclis binasının yakınlarındaki Karaoğlan çarşısı metin bir şekilde dilinde dualar ile idam sehpasına gelen Atif efendi kelime-i Şehadetle bu dünya defterinin kapısı kapatıyor ve bütün sırların açığa çıkacağı gün olarak kuranda bildirilen ahiret yurdunun özel bir bekleme salonu olan şehadet kapısını çalışıyordu. Allah rahmet eylesin. Amin.

Nuri Saraç bey: Atif efendinin mübarek naaşının ertesi günü görenlerden garip bir tevafuku ki hocanın mahkemesinin bittiği günün ertesi günü onu asılmış vaziyette eski meclisin avlusunda iri yarı gövdeleri ile normal ebattan daha uzun bir darağacında sallandığına şahit oldum tevafuken oradan geçiyordum hoca pırl pırl parlayan sakallı ve nurani yüzü ile sallanıyordu. Onu idam sehpasında görenlerden biriside yakın arkadaşı Tahirül Mevlevidir.

Atif Hoca'yı astıkları zaman kimsenin korkudan sesi çıkmadı. Diyanet işlerinde çok yakın arkadaşları vardı. Onlarda sustu. Kimse konuşmadı. Nasıl konuşsunlar bu ölümü göze alabilmek demektir. Ama o günden beri müminlerin vicdanında bir sızı olarak kaldı. Ona bu muameleyi reva görenleri Allaha havale ettik. Atif hoca korkudan kimse sahip çıkmadığı için kimsesizler mezarlığının bulunduğu Mamak'a defnedildi. Refah Partisi Hatay milletvekili Dr. Mehmet Silay beyin 15 kişilik bir ekiple yaptığı uzun çalışmalarından sonra bugün Şafaktepe parkının bulunduğu yerden bir gece yarısı kemikleri çıkarılmış. Yapılan dna testleri ile kimliği tespit edilen Atif Hocanın naaşı 2008 de İskilip'teki Gülbaba mezarlığına defnedilmiştir.

NOT: Bu yazıyı hazırlarken Ali İhsan Er ve Salih Okur Beyin Atif Hoca ile ilgili çalışmalarından çokça istifade ettim, kendilerine şükranlarımı sunuyorum.

SESİMİ DUYAN VAR MI

Yine Yeniden ve Yeniden... Hayata verilen bir nefes, umutlu bir bekleyiş, dünyaya gözlerini yeniden bir açış, üzerindeki onca ağırlığa rağmen bir hafifleme ve belki de yeniden doğuşa bir el sallayış... Sesimi duyan var mı...

Alışık olduğumuz, tanıdık bir çağrı bu çağrı ve nedense birkaç yılda bir tekrarlanıp durur; Sesimi duyan var mı?.. Her deprem farklı yerlerde farklı canları yaksa da acı hep aynı, yıkım hep aynı. Enkazların üzerinde iğrenç bir rant kavgası, politik söylevler ve suçlamalar... Millet Meclisi kürsüsünden çirkin höykürmeler... Hep aynı.

6 Şubat 2023... Gecenin saat dördü. Milyonlarca insan en güzel rüyalarında... Maraşlı Sütçü İmam, Antepi Şehit Mehmet Kamiller, Kilisli Şahin Beyler, Urfalı İbrahimler, Adıyamanlı Safvanlar, Antakyalı Habibu Neccarlar,

Malatyalı Battal Gaziler ve daha nice-leri... Gecenin sonunda herkesin gördüğü bir kabus... Deprem ve enkaz...

Enkazda kalan hayatlarla beraber bütün hatıralar da enkaza gömülüyor. Bir çift yüzük, bir emzik, kırık bir beşik, kırık oyuncaklar ve yırtılmış, buruşmuş fotoğraflar... Hayatlarla beraber yitip gidiyor hatıralar da. Sanki hiç yaşamamışlar gibi, sanki hiç yaşanmamışlar gibi.

Ne de çok acı biriktiriyoruz.

Ne de çok seviyoruz acıyı paylaşmayı.

Neyse ki çok seviyoruz acıda birleşmeyi.

Adeta müptelası olduk biz bu ruh halinin. İsteyen inancımız ve örfümüz gereği desin, isteyen Empati desin; kim ne derse desin seviyoruz biz acıda birleşmeyi. Ve çok şükür iyi de

beceriyoruz bunu.

Bir baba enkaz altındaki kızının cansız elini tutuyor hiç bırakmamacasına. Kucağındaki ölü bebeğiyle enkazdan çıkarılan bir anne çıkarıldığına pişman...

Bir çocuk ölmemeli babasından önce. Bir anne görmemeli bebeğinin öldüğünü...

Bana acıyı tarif et deseler, göçük altındaki çocuklarını kutarmak için çırpınan anne derim. Bana acıyı tarif et deseler, kızının cansız elini bırakmayan baba derim. Bana acıyı tarif et deseler, kucağında ve yanbaşımda evladını yitirip göçükten çıkan anneler derim. Bana acıyı tarif et deseler, göçükten çıkarılan kimsesiz yirmi günlük yeşil gözlü bebek derim.

Ne çok acı biriktirdik değil mi! Neyse ki paylaşarak küçültüyoruz.

Her piliç Erpilic değildir

TEVHİDÎ EĞİTİM MODELİ

Günümüzde eğitim adına yapılan “iyi niyetli” tüm düzeltme çalışmaları pansuman tedbirlerdir. Çünkü yapılan çalışmalar, sadece “eğri cismin gölgesini düzeltmeye çalışmaktan ibarettir.” Eğitim adına karar vericilerin, bataklıkları kurutmadan yapılan sinek avcılığının beyhude bir çaba olduğunu anlamaları gerekir.

Toplumdaki terör, şiddet, rüşvet, yalan ve talan gibi tüm ahlakî, dinî ve fikrî problemler, eğitim kaynaklı problemlerdir. Eğitimin temel felsefesi düzeltilmeden, sistem kaynaklı problemler de çözülmez. Kalp ile beyni bir amaç uğruna bir araya getiremeyen eğitim, kaos, kargaşa ve anarşi kaynağı olmaktan daha ileriye gidemez.

Bizler aktif eğitim çalışanları olarak arazide bu problemlerin aynel-yakin ve hakkal-yakin şahitleriz. Gözlemlediğimiz bu konuların çözümü hakkında düşünce üretmek herkesten önce bizlerin hakkı ve görevidir. Dışarıdan çözüm arayanlar sadece ilmel-yakin olarak fikir üretebilirler.

Kanaatim odur ki eğitimin en başat problemi “düalizmdir.” Yani öğrencinin kalbiyle, beynini aynı noktaya odaklayamayan paradigma. Bu ayrım beraberinde kaosu da getirmektedir. Din dersinde öğrendiği ilahî ilim ile tecrübî derslerde öğrendiği materyalist ilim, öğrencinin düşünce dünyasında çatışmalar meydana getirmektedir. Kalp maneviyatı emrederken, akıl maddiyat arayınca iç dünyadaki çatışma zamanla dışa yansıyacaktır. Oysa Müslümanın kalbindeki imanı aklındaki bilim hiçbir zaman çatışmamalıdır. İnsan, birbirlerini tamamlayan ruh, kalp ve beyin üçlüsünden meydana gelen muhterem bir canlıdır.

Özellikle tanrının varlığını kabul edip, peygamberleri ve

ilahi kuralları inkar etme düşüncesi olan “deizm” tamamen eksik din eğitiminin yani düalizmin doğal bir sonucudur. Kalp ile beyni ayıran ikilik anlayışı olan düalizm, insanın kendi içindeki kendisiyle savaşıdır. Deizm, tahrif edilerek hayattan koparılmış, kiliseye hapsedilmiş Hristiyanlığın temel din anlayışıdır, bu anlayış Müslümanlara bir numara küçük gelir.

Deizm inancı, Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi dersinin anayasal olarak okullarda okutulmaya başladıktan sonra ortaya çıkan bir düşüncedir. Din dersi okutulmadan önce gençler ateizmi tercih ederken, şimdilerde deizme yönelme başlamıştır.

Din dersinde vahye dayalı olarak, yaratılan ilk insanın Hz Adem olduğu öğretilirken, diğer taraftan Darwinist düşünceyle “yaratılmış” insan yerine, maymundan “türemiş” insan sunulmaktadır. Din dersinde her şeyi yaratan Allah inancı öğretilirken, diğer tecrübî ilimler, her şeyi kendiliğinden yapan “tabiatı” kutsallaştırmaktadır. Bir taraftan Allah’ın ilahlığı öğretilirken, diğer taraftan demokrasi ve hümanizmle kendi yaşam kurallarını herhangi bir ilaha ihtiyaç duymadan belirleyen insan ilahlaştırılmaktadır.

Bu düalist eğitim anlayışıyla ne Allah inkar edilmekte, ne de yaratan, yaşatan, yöneten ve yargılayan Allah kabul edilmektedir. Kalpte Allah inancı olsun, fakat işimize karışmasın din anlayışı öğretilmektedir. Allah’ı sadece yaratıcı olarak kabul eden din, İslam dini değil, batının inancı olan Hristiyanlık inancıdır.

Oysa hiçbir ilim Allah’ı inkarı ve O’na isyanı emretmez. Tam aksine insanın kulluğunu pekiştirir. Çünkü bütün ilimlerin

kurallarını koyan Rabbimiz Allah'tır. Öğretilen her fen ve tabiat ilmi sadece Allah'ın yarattığını yani "sünnetullahı" keşfetmekten ibarettir.

İlimler, dinî ve lâdinî olarak değil, vahyî ve tecrübî olarak ikiye ayrılırlar. İnsanların düşünerek ve deneyerek ürettikleri tecrübî ilimler hep Allah'ı anlatır. Peygamberlere gönderilen bütün vahyi ilimler birer ayet olduğu gibi alemdeki yaratılmış bütün varlıkların kuralları da birer ayettir. Birisine kelâmî, diğerine kevnî ayetler denir. Bundan dolayı ilimler birbirini "açıklar" ve "tamamlar" asla düşman değildirler. Her ikisi de Allah'ın ayetleridir.

İnanç, ahlaki ve sosyal kargaşanın asıl sebebi olan düalizmin gerçek çözümü tevhid inancıdır. Yani kalp ile beyni aynı merkeze yönlendirmek. Düalizmin kirlettiği zihinler ancak tevhitle temizlenir.

Bizim ilahi kaynaklarımız olan Kur'an ve sahih hadislerimiz ve yine bu ikisine tabi olan içtihatlarımız hiçbir zaman ilmi çalışmaları engellememiştir, aksine hep teşvik edici olmuştur. Müslümanların on dört asırlık tarihi buna şahittir. Sadece ilim ve sanat adına, İslam'ın beş emanı olan can, mal, nesil, din ve akıl emniyetini yok ederek insanlara zulmeden düşünceleri ve uygulamaları engellemiştir. İstisnai olarak gösterilen kötü örnekler dinin değil, o dini tam anlayamamış şahısların kötü örnekleridir.

Adaleti ve doğruluğu emreden, aldatmayı ve aldanmayı yasaklayan bir din nasıl gelişmeyi ve yükselmeyi engeller?

Düşünüp akletmeyi ve araştırıp, ibret almayı emreden bir din nasıl olur da düşüncenin önünde engel gösterilebilir?

Okumayı ve yazmayı emreden bir din nasıl geri kalmanın sebebi gösterilebilir?

Okuma yazma seferberliğini başlatan bir peygamberin ümmeti nasıl olur da ilim çalışmalarında öncülük etmez?

İslam dininin inen ilk vahyi, "oku" diye başlar. Fakat nasıl bir okuma içerisinde olacağını da yine ayetin devamında bildirir. "seni yaratan rabbinin adıyla", yani okuma adına yaratan rabbini inkar etmeden okunmalıdır. Din bilim çatışması yaşamadan yaşadığımız dünya okunmalı yani öğrenilmelidir. İslam inancına göre bu dünya "sünnetullah" diye bilinen ilahî kanunlardan oluşur. İnsan ne kadar çok ilim okursa okusun sadece Allah'ın koyduğu ilmi kuralları keşfetmiş olur. İslam, din olarak kendisinden önceki tahrif edilen ilahî dinlerden ve diğer bütün batıl dinlerden çok farklı bir dindir.

Besmeleyle ve yaratan rabbini adıyla başlamayan bir eğitim,

problemin kaynağı olan eğitimidir. İslam, insana Allah'la barışık yaşamayı öğretir. "Rabbi-l alemin" inancı deizm hastalığının ilahî şifasıdır. Kur'an'ın bu ayetle başlamasının bir hikmeti olmalıdır.

Alemlerin rabbi olan Allah'ı sadece mabede hapseden zihniyet, mabet dışında kendisine yeni ilahlar icat etmek durumunda kalır. Gerçek kutsaldan uzaklaşanlar zamanla yeni kutsallar ilan ederler.

"Haramı" ve "helali" öğretmeyen eğitim merkezleri "suç yuvası" olmaktan daha ileri gidemezler. İnsanı kutsayan "hümanizm", parayı kutsayan "kapitalizm", toplumu kutsayan "sosyalizm", devleti ve kavmi kutsayan "faşizm", bilimi kutsayan "pozitivizm" ve menfaati kutsayan "pragmatizm" toplumsal terörün gerçek kaynaklarıdır. Çünkü insan için fitri olan kutsalın tek olmasıdır. O da yaratan, yaşatan, yöneten ve yargılayan Allah'tır. Kişiye oto kontrolü öğretmeyen eğitim, yanlış bir eğitimidir.

Batının düşüncesini ve mantığını tanımakla, onlar gibi düşünmek birbirinden çok farklı iki eylemdir.

Batı düşüncesinin tahrif edilmiş ve kiliseye hapsedilmiş bir dinden uzaklaştıkça gelişmiş olması; vahyi özelliğini korumuş İslam dini için geçerli değildir. Bütün dinleri aynı görmek yanlış bir formüldür. Yanlış formülden de doğru sonuç çıkmaz.

Ortaçağ'da batı dünyasının önündeki en büyük engel olarak görünen "skolastik" anlayış, zamanla batılı düşünceleri kutsayan skolastik bir anlayışa dönüşmüştür. Bu bâtıl düşünce "bilim, vahiyden uzaklaştıkça gelişir" düşüncesidir.

Milli bir düşünür şöyle der: "Öğrencileri garbın mikrobuna karşı aşılayarak yetiştiriniz. Batı medeniyetinin ilmini öğretiniz ki, onun yanlışlıklarını da bilsinler." Batı medeniyetini bilmek ile onu rehber edinmek çok farklıdır.

"Ahirette cennet nimetlerine sadece müminler kavuşacaktır, fakat inancı ne olursa olsun her insanın dünyada insanca yaşama hakkı vardır." İslam'ın bu yüce anlayışı, inancı ne olursa olsun her insanın bu dünyada mutlu bir hayatı yaşama hakkına sahiptir. İşte bu inanç tüm insanlığın mutluluğu için yeterlidir. İslam dini, insanlara dünya ve ahiret mutluluğu kazandırmak için, peygamberler aracılığı ile gönderilmiş ilahi kurallar bütünüdür.

Bir ülkenin eğitim anlayışında "din" ayrıcalıklı bir yere sahiptir. O, "gömleğin ilk düğmesi" gibidir. İlk düğme nasıl iliklenirse diğer düğmelerde öyle iliklenir. Yanlış başlangıçtan doğru sonuç çıkmaz. İlimler Allah'la savaşmak için değil, barışmak için öğretilmelidir.

Okuma yazma seferberliğini başlatan bir peygamberin ümmeti nasıl olur da ilim çalışmalarında öncülük etmez?

GENÇLİK ZİRVESİ

Prof. Dr.Necmettin Erbakan, "Bir milletin asıl gücü tankı, topu, tüfeği değil inançlı ve imanlı gençliğidir."diyor. Tarih boyunca altın harflerle destan yazan, kendinden söz ettiren örnek gençlerimiz vardır bu topraklarda.

Tarihimizin altın sayfalarında Ulubatlı Hasanlar, Fatihler, Selahattin Eyyubiler, Adnan Demirtürkler, Metin Yükseller onlardan bazılarıdır. Şüphesiz gençlik konusu ve gençlerin duruşu toplumlar için önem teşkil eder. Bir milletin gençliği bozulmuş ve yanlış yerlere saptırılmış ise işte o toplum çökmeye mahkumdur . Bu nedenle gençlerin değerini bilmek onları yönlendir-

mek onlara imkanlar tanıyıp fırsatlar tanımak lazım, aksi takdirde gençlik başıboşluğa gelemmez başıboş olduğu zaman da yanlış çevrelere, yanlış yön- lere, yanlış alışkanlıklara, bataklıklara doğru yönelir, yol alır gider.

Maalesef bu manzaraların çoğunu başta Avrupa olmak üzere dünya- nın birçok yerinde görmekteyiz . Genç nüfusuyla tanınan ülkemiz bu genç- liğin beklentileri, eğilimleri, hedef- lerini belirlemek onlara yol göster- mek adına çalışmalar ortaya koymak zorundadır. Yıllarca gençlik çalışma- rının içinde aktif rol almış biri olarak her zaman gençlerin sorunları, beklen- tileri ve yeteneklerine göre çalışmalar

yapmaya özen göstermişimdir. Çünkü ülkemizde ve ilimizde çok güzel bir hazinemiz var. İşte bu zengin kaynak- larımızı harekete geçirmek için genç- lerle beraber hareket etmek zorun- dayız diyerek sürekli gençliğe yönelik projeler üzerine kafa yormaktayım.

Hayata geçirdiğimiz projelerden dolayı da Allah'a şükredip mutlu olmakta- yım. Değerli okuyucular, geçtiğimiz yaz ayında Anadolu Gençlik Derneği Şanlıurfa Şube Başkanı Sayın Mehmet Maşuk Özyaramış Bey beni kahval- tıya davet etmişti. Maşuk Bey'in nazik davetine icabet ettim sağ olsun baş- kanımız kahvaltı malzemelerini kendi elleriyle hazırlamış, kavanozlar içeri-

sinde evinden getirerek servis etmişti.

O gün benim için çok sevdiğim anı-larımdan biri oldu . Bir taraftan kah-valtı yapıyor bir taraftan da gençliğin gidişatını konuşuyor neler yapabile-ceğimiz konusunda fikir alışverişinde bulunuyorduk.

Tam bu sırada Maşuk başkanla, genç-lik için ciddi çalışmalar yapmamız gerektiğini söylerken "Ne yapabiliriz Hocam?" diye sorduğunda, "7 bölge-den 7 gençlik çalıştay yapalım, gençle-rin sorunlarını gençler tarafından tes-pit edip çözüm önerilerini de onlarla beraber ortaya koyalım ." dediğimde Maşuk Bey baya sevinmişti bu fikre.

"Çok farklı ve güzel bir proje" dedi. "Bunu nasıl yapabiliriz?" diye sordu-ğunda, "Bunu Valilikler kanalıyla il Milli Eğitim Müdürlükleri'ni de dahil ederek belirlediğimiz 7 il ve o 7 ilin etrafındaki onar şehirden farklı alan-larda kendini kanıtlamış ve yetiştir-miş, bilgi birikimi yüksek olan genç-lerimizi bu çalışmaya davet edelim." diye fikir verdim, o da o ara "Bizim genel başkanımız Salih Turhan Bey de benzeri bir şey istiyordu" dedi. Bunu yapalım dedi hocam.

İlk etapta Güneydoğu Anadolu Bölgesi'ndeki gençlere yönelik yapalım demişti. Tabii bu projenin dışında genç alim yetiştirme projesi ve spor faaliyet-leri ile ilgili de proje fikirleri vermiştim. Daha sonrasında da kendisiyle eski-den Yeşilay'da yönetimimde beraber çalıştığım, proje konusunda yetkin, bir dönem il Milli Eğitimimizin Ar-ge koor-dinatörlüğünü yürüten ve halen Şube Müdürü olarak görev yapan dostum Halil Atlı Bey'den bahsettim. Halil Bey de hasbelkader yaz tatilinde olduğu için Urfa'ya gelmişti. Halil Atlı ve Maşuk Bey ile beraber bir oturum yaptık.

**Hayata
geçirdiğimiz
projelerden
dolayı da Allah'a
şükredip mutlu
olmaktayım.**

Daha sonra zoom ortamında toplan-tılar derken artık Halil Hocamızın da güzel fikirleriyle proje olgunlaşmaya doğru gitti. Maşuk Bey, bu projeyi genel merkezimiz de onaylarsa onların kararları doğrultusunda hayata geçi-rebileceklerini söyledi. O ay içerisinde AGD genel başkanı Salih Turhan Bey de bir toplantı için Urfa'ya gelmişti.

Kendisiyle gidip bir görüşme yaptım. Hem bu çalıştaydan bahsettim hem de bağımlılıklarla mücadele kapsamında Anadolu Gençlik Derneği'nin Türkiye çapında ciddi bir organizasyonun içine girmesi gerektiğini belirttim. Bahsini ettiğim projemiz Maşuk Başkanın üze-rinde durmasıyla hayata geçirildi, ancak benim belirttiğim proje fikrine ilaveten Milli Eğitim kanalından ziyade, bölgedeki topluluklara ait gençlerle bu çalıştayın yapılması ilk etapta daha anlamlı olacağı yönünde karar verildi. Bu yıl da pilot uygulamayla Güneydoğu Anadolu Bölgesi'ndeki gençlerle Şanlıurfa'da yapılmasına karar verildi. Çalıştayın masa başlıklarına, akade-misyen tespitlerine, konu başlıklarına Halil Atlı hocamızın büyük katkı ve destekleri oldu.

Projenin akışı, projenin uygulan-ması, projenin renkli geçmesi için de çok ciddi katkılar yaptım. Geldiğimiz nokta ise; ilimize çevre illerden gelen

belirli öğrencilerin ve Anadolu Gençlik Derneği'nin tüm Türkiye şube başkan-larının katılımıyla 3 günlük bir çalış-tay yapıldı. Projenin hayata geçirilmesi beni oldukça mutlu ve bahtiyar kıldı; çünkü gençlerin kendi bakış açılarıyla kendi gidişatlarını görmesi, çözüm önerileri ortaya koymaları ve çalıştay sonunda ülke gençliği ve İslam alemi için önemli çıktılar elde ettik.

Özellikle bu önemli fikirlerin bütün dünya gençliğine ve Türkiye'deki genç-liğin gidişatına yön verecek olması, gelecek adına bizi oldukça umutlan-dırıyor. Bu projenin hayata geçiril-mesinde emeği olan başta Anadolu Gençlik Derneği Genel Merkezi'nin, Anadolu Gençlik Derneği Şanlıurfa şubesinin, Şanlıurfa'daki yerel yö-ne-ticilerin projeyi sahiplenmesi ve des-teklemesi gençlik adına umut verici-dir. 3 günlük dolu dolu geçen genç-lik çalıştay özellikle genel başkan-ımız sayın Salih Turan'ın katılımları, drama ile tanışma kaynaşma etkin-liği, Urfa'ya özgü sıra gecesi, deng-bej dinletisi ve Urfa'daki tarihi, turis-tik ve manevi mekanlarının gezilmesi, Mekke Fethi temalı resim sergisinin açılması gençlik zirvesi çalıştayının renklenmesini sağladı.

Umarız bu projemiz bundan son-raki yıllarda da Anadolu Gençlik Derneği Genel Merkezi tarafından ulu-sal düzeyde geleneksel hale gelir ve Anadolu'muzun bütün illerini kapsa-yacak şekilde uygulanır. Bundan sonra farklı il düzeylerinde uygulanması için projeye; Milli Eğitim Bakanlığı, İçişleri Bakanlığı, Çalışma Bakanlığı, Gençlik ve Spor Bakanlığı gibi bakanlıklar hatta üniversiteler de dahil edilebilir.

Emeği geçenlerden Allah razı olsun, projemiz tüm ümmete hayırlı olsun.

ÖĞRETMEN SAHABELER GİBİ OLABİLMEK

Bir çoğumuzun öğrencilik hayatında iz bırakmış, hiç unutamadığı, gönlünde müstesna bir yeri olan öğretmenleri olmuştur. Bu hocalarımızın ortak özelliklerinin başında, bize öğrettikleri bilgilerden ziyade, zihnimizde ve gönlümüzde yer almış olan, onların sıra dışı erdemli davranışları gelmektedir. Öğretmenliği bir meslek olmanın ötesinde kutsal bir görev olarak gören bu hocalarımız, taşıdıkları görev aşkı ve sadakatin ötesinde idealist bir öğretmen olmanın, öğrencisini tüm samimiyetiyle sahiplenmenin gayret ve fedakârlığıyla tanınmışlardır. Onlar için mesai mefhumu ve müfredatın sınırları diye bir şey asla söz konusu değildir. Hedeflerindeki en önemli menzil öğrencileridir. Kendi ikballeri için değil öğrencinin istikbali için çalışan bu hocalarımızı ilk anda tanıyıp teşhis etmek o kadar da kolay değildir. Çünkü bu hocalarımız gösteriştan ve reklamdan çok uzakta olup mütevazı bir kişiliğe sahiptirler. Görevlerini ihlâs ve samimiyetle yapmaları nedeniyle çoğu zaman gözlerden uzaktadırlar ve konuşmaları gerekmedikçe de sessizdirler.

Ihlâs ve samimiyetin olmadığı bir iş ve mekânda az veya çok riyakârlığın bulunduğu muhakkaktır. Allahın rızasını gözeterek yapılan işler, nefse hoş gelmek bir yana tam tersi nefse ağır gelen işlerdir. Günümüzde popülizm diye ifade edilen “tribünlere oynama” olarak da bilinen iş ve davranışlar aslında sahibinin sadece kendi çıkarı için ortaya koyduğu şeylerdir. Makam ve şöhret elde etme, konjonktüre göre hareket etme, zamanı kurtarma ya da haz veya zevk alma adına sergilenen davranışlar ve sarf edilen sözlerin tamamı uzun ömürlü olmayıp kısa zamanda sönüp giden deterjan köpüğüne benzerler. Bu durum eğitimde çokça yaşanır, sadece köpük kabartanlar ve tribünleri coşturanlar zihinlerden ve gönüllerden silinip giderken, gerçekçi ve samimi olanlar ömür boyu zihin ve gönüllerdeki yerlerini korurlar. İşte bu nedenle eğitim gibi sonuçları çok uzun vadede ali-

nan bir sürecin gerçek kahramanları popülist öğretmenler değil, samimi ve ihlaslı hocalardır. Onların samimiyet ve ihlâsla anlattıkları ve öğrettikleri, öğrencinin hem zihninde ve hem de gönlünde kalıcı izler bırakır. Bu nedenle çalışkan, zeki ve güzel ahlak sahibi öğrenciler hep bu öğretmenleri kendilerine rol model olarak seçerler.

Rol model olma konusunda ilkökul öğretmenlerinin öğrenci üzerinde önemli bir etkisinin olduğundan her zaman söz edilmiştir. Bu rol model alma okul hayatına başlayan küçük bir çocuğun hayal dünyasında oluşturduğu “mükemmel insan” imajıyla başlar, zamanla yerini gerçekliğe bırakır. Öğretmenin öğrencisinin gözündeki üstün imajını koruyabilmesi, öğrencilerine karşı sergilediği samimiyet ve görevindeki özverili çalışmalara bağlıdır. Bu nedenle öğretmenlik mesleğinde başarı elde etmenin birinci şartı, sabırlı olmak, ikincisi ise sebat etmektir. “İnsan yetiştirme sanatı” olarak tarif edilen öğretmenlikte en önemli haslet sabırdır. Öğrenciden gelen olumsuz dönütlere ve istenmeyen davranışlara karşı öğretmenin göstereceği sabır, kısa vadede olmasa bile uzun vadede mutlaka karşılık görecektir ve semeresi alınacaktır. Öğretmenin göstermesi gereken ikinci haslet sebatıdır ki, olumsuzluklar karşısında geri adım atmamak, dirençli olmaktır. Sabır ve sebatıyla öğretmen öğrencisinin güvenini kazanır ve böylece aralarında sağlam bir köprü kurulmuş olur. Sabır ve sebat sahibi öğretmenimizin ortaya koyması gereken üçüncü haslet fedakârlıktır ki işte öğrencinin gönlünü kazanmanın yolu tam da buradan geçmektedir. Öğretmenin öğrencisi için sergilediği fedakârca davranışlar sonucunda aralarındaki köprü öyle bir kuvvetlenir ki artık hiç yıkılmaz hale gelir. Sonuçta hocasına tam bir güvenle sonsuz bir sevgi ve saygıyla teslim olmuş bir öğrenci profili oluşur ve artık o sizin önünüzde bir hamurdur, istediğiniz gibi yoğurup şekil verebilirsiniz.

Eğitim uzmanları tarafından öğretmenlik bir peygamber mesleği olarak tanımlanmıştır. Her ne kadar peygamberler gönderildikleri toplum ve insanlardan yaptıkları tebliğ görevi gereği hiçbir ücret talep etmeseler de sonuç olarak onları eğitmek, rehberlik yapmak, ıslah etmek ve onlara örneklik teşkil etmek gibi çok önemli vazifeleri omuzlamışlardır. Mesajını taşıdıkları Rabbleri tarafından sıdk, emanet, fetanet, ismet ve tebliğ gibi sıfatlarla donatılmış olan kutlu elçilerin varisleri olan âlimler ki, hepsi aynı zamanda birer öğretmendirler, onlar bu evsafi taşımaya özen göstermişlerdir. AllahüTeâlâ'nın insanlar içerisinde seçerek dinini tebliğ için görevlendirdiği nebi ve resul, sergiledikleri yüksek ahlak ve erdemle insanlara örnek birer şahsiyet model olmuşlardır. Hatemü'l-Enbiya Hazreti Muhammed (S.A.V) için Yüce Rabbimiz: "Andolsun, Allah'ın Resûlünde sizin için; Allah'a ve ahiret gününe kavuşmayı uman, Allah'ı çok zikreden kimseler için güzel bir örnek vardır." (Ahzab Suresi, 21.Ayet) buyurarak her işimizde O'nu örnek almamızı işaret etmiştir. Cahil bir toplum içerisinde doğup büyüyen Hazreti Peygamber (S.A.V.) Rabbi tarafından eğitilmiş ve böylece o dönemin tüm kötülük ve yanlışlarından uzak durmuştur. Yirmi üç yıla yakın süren nübüvvet döneminde tebliğini yaparken gösterdiği sabır ve sebat yanında O'nun: "Şüphesiz sen büyük bir ahlak üzeresin." (Kalem Suresi, 4.Ayet) ilahi mesajında tavsif edilen ahlakı, düşmanlarının bile takdirini kazanmış, inananların ise imanını kuvvetlendirmiştir.

Mekke döneminde Darü'l-Erkam'da, Medine döneminde ise Mescid-i Nebi'de, başta Ashab-ı Suffa olmak üzere bizzat Hazreti Peygamber (S.A.V.)'in elinde yetişen sahabeler her konuda O'nu örnek alarak mümtaz birer öğretmen olmuşlardır. Allah Resulü (S.A.V.)'nin Arap yarım adasının dört bir yanına İslam'ı anlatıp, öğretmek için gönderdiği Ashab-ı Güzin gittikleri yerlerde Hazreti Peygamber (S.A.V.)'i örnek almış ve insanlara nezaket, zarafet, hoş görü ve tevazu ile yaklaşmış, adab-ı muaşerete dikkat ederek edepleri ve faziletleriyle gönülleri fethetmişlerdir. Hiçbir peygambere hayatta iken nasip olmayan çok büyük bir ümmete yirmi iki yıl gibi kısa zamanda kavuşan Resul-u Ekrem (S.A.V.) önce Allah'ın yardımı, sonra ise davasının fedaisi olan ashabıyla bunu başarmıştır.

Resulullah (S.A.V.) 'in İslam'ı tebliğ ve irşad için gönderdiği muallim sahabelerinden biri de Mus'ab bin Umeyr (R.A.)'dir. Resûl-i Ekrem (S.A.V.) , Medinelilerin isteğiyle onu İslâm tarihinin ilk muallimi olarak görevlendirdi; bu sebeple Medine'ye ilk hicret eden sahâbî olarak da kabul edilir. Es'ad b. Zürrâ'nin evinde kalan ve onun desteğiyle verimli bir çalışma yürüten Mus'ab, Hz. Peygamber'in tebliğ

tarzını çok iyi kavraması, Kur'ân-ı Kerîm'den o zamana kadar inmiş âyetleri ezbere bilmesi ve etkili konuşmasıyla Üseyd b. Hudayr ve Sa'd b. Muâz gibi tanınmış şahsiyetlerin ihtida etmesini sağladı.(1) Medine'de kapı kapı dolaşarak insanlara İslam'ı tebliğ eden ve kabul edenlere de öğretmenlik yapan Hazreti Mus'ab gösterdiği sabır, sebat ve azimle Efendimiz (S.A.V.)'in verdiği görevi hakkıyla yerine getirmiş oldu. Aynı şekilde Suffa ashabından olan Abdullah bin Mesud, Ubey bin Ka'b ve Muaz bin Cebel de İslam'ın yayılmasında ve öğretilmesinde çok büyük görevler üstlenmiş, çok üstün başarılar elde etmiş ve Resul-ü Ekrem (S.A.V.)'in övgüsüne mazhar olmuşlardır. Hazreti Peygamber (S.A.V.)'den sonra da yeni fethedilen belde ve ülkelere İslam'ı tebliğ ve talim için giden Ashab-ı Kiram buralarda insanların gönlünü kazanarak kısa zamanda binlercesinin hidayetine vesile olmuşlardır. Asr-ı Saadetten sonraki dönemlerde de yine Hazreti Peygamber (S.A.V.) ve Ashabının yolunu takip eden ve onları örnek alan nice âlim, şeyh, sofi ve dervişler belde belde, köy, köy gezerek Horasan'da, Orta Asya'da, Anadolu'da ve Balkanlarda binlerce insanın İslam'la şereflenmesine vesile olmuşlardır. Hoca Ahmet Yesevi'nin Anadolu'ya tebliğ, davet ve irşad için gönderdiği Alperenler sergiledikleri örnek davranışlarla yerli halkların gönlüne girmiş ve kılıçsız fetihler yapmışlardır. Sahabeyi kendilerine örnek alan bu zevat-ı kiram Resul-u Ekrem (S.A.V.)'in sahabesine yapmış olduğu: "La talebe ve la redde" (Bir şey istemek de yok, isteneni geri çevirmek de yok) talimatına harfiyen uymuş, hiç kimseye yük olmadıkları gibi, çalışıp kazanarak insanlara ikram ve yardımda bulunmuşlardır.

Günümüze dönecek olursak; ne yazık ki, gençler arasında Ateizm ve Deizmin yayıldığı hemen her platform ve zeminde o kadar çok tekrar edilmeye başlandı ki, nerdeyse bu ülkede İslam'ın yok olacağı endişesi giderek çoğalmaya ve dini cenahı paniğe sürüklemeye başladı. Bu duruma gelinmesinde birçok şahıs, sınıf ve kesimin vebal ve günahı olsa da en büyük sorumluluk din eğitiminde yetki ve sorumluluk taşıyan öğretmen, din görevlisi ve çeşitli sivil toplum kuruluşları ve cemaatlerindir. Öğrenciyle veya din eğitimi talep edenle olan muamelesinde bir sahabe gibi değil de bir gardiyan gibi hareket eden, cömertlik ve fedakârlık sergilemek yerine cimrilik ve nadanlıkla kendisinden uzaklaşılmasına neden olan tüm din öğretimi ve eğitimi iddiasında olanlar bu durumun müsebbibidirler. Çünkü bilgiye ulaşmak artık çok kolaydır. Artık yeni nesil lafa değil, icraata bakıyor. O halde dinde samimi olalım, anlattığımızı ve öğrettiğimizi bizzat yaşayıp örnek olalım.

(1) TDV İslam Ansiklopedisi

İhlâs ve samimiyetin olmadığı bir iş ve mekânda az veya çok riyakârlığın bulunduğu muhakkaktır.

İSLAM'DA BELLİ BAŞLI DÜŞÜNCE AKIMLARI

Peygamber Efendimizin (SAV) vefatından sonra İslam topraklarının ve nüfusunun çok hızlı bir şekilde büyümesinden sonra özellikle Müslümanların karşısına çıkan yeni sorular ve sorunlar karşısında özellikle yeni fethedilen bölgelerde ayet ve hadislerle verilen cevaplar, muhataplar açısından tatmin edici bulunmadı.

Daha da ilerleyen zamanlarda Emevî ve Abbasi halifeleri, Fatımiler, Selçuklular, Eyyubiler ve Memlükler gibi İslam devletleri dünyanın en etkili güçleri arasındaydı. Samaniler, Gazneliler ve Gurlular tarafından inşa edilen yüksek oranda Persleşmiş imparatorluklar, bilimsel, teknolojik, mali ve idari sahada büyük gelişmelere sebep olurken bu gelişmeler İslam bilimleri açısından ve düşünsel alanda yeni sorunlara yol açmıştır.

Peygamber Efendimizin (SAV) sağlığında doğal olarak

hadis, fıkıh, belagat, tefsir vb. ilimler için farklı ekollerin oluşmasına gerek yoktu. Hatta Raşid halifeler döneminde Mekke, Medine gibi İslam'ın ilk yayıldığı topraklarda da farklı ilimlere gerek duyulmuyordu. Ancak Peygamber Efendimizin (SAV) vefatından sonra dört halife ve Emevîler döneminde İslam toprakları Miladi 8. yüzyılda Irak, Suriye, Filistin, Mısır, Kuzey Afrika'yla birlikte 711 yılında İspanya'da Endülüs'ün Müslümanlarca fethedilmesinden sonra- batıda Endülüs ve İberya'dan (Emevîler 711-717 yıllarında Cermen Devletlerinden biri olan Vizigot Krallığı'na ait İber Yarımadasını fethetmişti), doğuda Hindistan'ı da aşarak Pakistan sınırlarında İndus Nehri'ne kadar uzanıyordu. Doğal olarak birçok bölgede farklı dil, din, kültür karşısında özellikle Hristiyanlığın yanı sıra Antik Yunan kültürüne hâkim bölgelerde İslam'ın anlatılması söz konusuydu ve bunu sadece İslami naslarla yapmak mümkün

değildi. Ayet ve hadislerin bu insanlara aklî yollarla da izah edilmesi gerekiyordu.

Prof. Dr. Hasan Hacak Hoca durumu şöyle izah eder: “Tarihçiler arkeolojik kazıları ve eldeki verileri de dikkate alarak Ebu Hanife hayatta iken Kufe'nin nüfusunun yaklaşık 350.000 olduğunu söylemektedir. Bağdat'ın ise kuruluşundan sonra nüfusunun bir milyona yakın olduğu tahmin edilebilir. Bu da fıkıhın, sosyal ilişkilerin, tarım, ticaret askerlik ve siyasetin üst düzeyde olduğu bir şehirde geliştiğini gösterir. Kufe şehrinin Hicaz şehirlerin aksine saf bir Arap şehri olmayıp demografik yapısı son derece zengin ve kompleks idi. Arapçanın yanında özellikle Süryanice, Yunanca, Farsça ve İbranice konuşuluyordu. İlahi din mensuplarının yanı sıra Maniheizm, Mazdekizm, Mecusilik, vb. İran dinleri ve Sabiilik gibi pek çok farklı din burada mevcuttu. Öyle ki Süryani ilim ve kültür merkezlerinden biri olan Hire ile Babil'in taşıdığı kadim halklar (Nabti denilen Keldani, Asuri, Babilli ve Aramiler) ve kültür büyük oranda Kufe'ye taşınmıştı.” (Hasan Hacak, İslâmî İlimlerde Metodoloji / Usûl-V Temel İslâm İlimlerinin Ortaya Çıkışı ve Birbirleriyle İlişkileri Tartışmalı İlmî İhtisas Toplantısı 18-19 Ocak 2014, 2014, s. 511-545)

Diyebiliriz ki ilk olarak akaid konusundaki ayrılıklar ve akademik seviyede üretilen teoriler özellikle Küfe, Basra ve Bağdat gibi şehirlerde İslam karşıtı inanç ve kültürlerle karşılaşılması sonucu ortaya çıkmıştır. Bu kentler binlerce yıl Akadlar, Sümerler gibi köklü medeniyetlere ev sahipliği yapmış, Antik Yunan felsefesini çok iyi bilen Süryanilerin bulunduğu entelektüel bakımdan neredeyse zirve yapmış yerlerdendi. İslam âlimleri bunlara İslam'ın inanılabilir, akla muhalif olmayan özelliklere sahip olduğunu anlatabilmeleri ve bu dini yüceltebilmeleri için akıl ve mantığın ön planda tutulacağı akademik teoriler geliştirmek zorundaydılar. Ehl-i Rey denilen Hanefi oluşumu ve mu'tezile başta olmak üzere kelam ilmi, usul-i fıkıh, hadis ilimleri gibi ilimler de bu şekilde kurulmuş oldu.

Bu seri yazıda İslam düşünce akımlarını Kelam ilmi, Fıkıh ilmi, İslam Felsefecileri ve Tasavvuf Gelenekleri başlıklarıyla ele alacağız.

Kelam İlmi

İslam'ın farklı topraklara yayılmasıyla birlikte fıkıhla birlikte hemen hemen eş zamanlı olarak kelam ilmi de ortaya çıktı. Kelamcılar fıkıhla pek alakadar olmadılar, onlar çalışmalarıyla Tanrı'yı bilmek, tahkiki imana sahip olmak amacıyla akıl-Tanrı, insan-Tanrı, evren-Tanrı ilişkileri üzerinden rasyonel ve bilimsel bir çalışma başlattılar. Bu çerçevede Kelamcılar arasında Allah'ın zatı ve sıfatları, kadim ve hâdis varlıklar arasındaki ilişkiler uzun yıllar tartışma konusu olmuştur. Doğal olarak tartışma ontolojik alan üzerinde yoğunlaştı.

Raşid halifeler döneminde Mekke, Medine gibi İslam'ın ilk yayıldığı topraklarda da farklı ilimlere gerek duyulmuyordu.

Müslümanlar henüz Antik Yunan filozoflarıyla tanışmadan onlara benzer tarzda kendilerine özgü metafizik alan oluşturdular. Özellikle ilk ve zorunlu varlık, hadis varlık, bu varlığın zamanla, mekanla ilişkileri, varlığın birlik – çokluk halleri, bu varlıklara yüklenebilecek hayat, ilim, irade, kudret gibi sıfatların mahiyeti gibi konularda uzun uzun tartıştılar.

Ayrışma yaşanan en önemli konu Allah'ın zatıyla ilgiliydi. “Genel olarak

Mutezile kelamcıları kadimlerin birden çok olmasını gerektireceği endişesiyle Allah'ın âlim, kâdir ve mürîd oluşunun O'nun zatından başka bir durumu ifade etmediğini söylemiştir. Ehl-i Sünnet kelamcıları ise zata ilave sıfat kabul etmenin birden çok kadimi gerektirmeyeceğini, zira sıfatların müstakil zatlar olmadığını iddia etmiştir... (BD. Ancak farklı yollardan gitseler de bütün kelamcılar) Tanrı'nın kadim, bütün âlemin hadis, hadislerin tamamının yoktan yaratıldığını, yaratılan nesneler, tanımları gereği fiziksel olmak -yani zamanlı ve mekânlı olmak- durumunda olduğunu” kabul etmişlerdir. (Ömer Türker, İslam Düşünce Gelenekleri, 3. Baskı, Ketebe Yay. sh. 23)

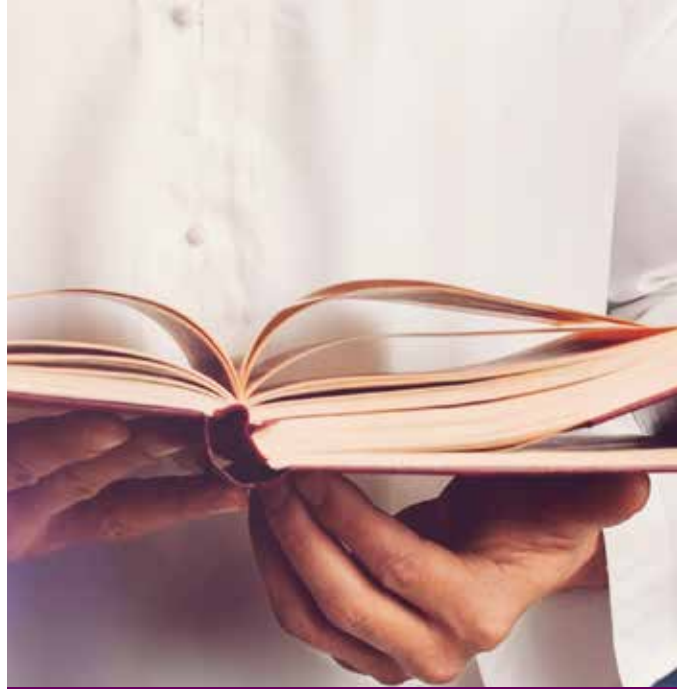
Kelamcılar Tanrı'dan başka bütün yaratılanların fiziksel içerikte olduğunu kabul etmişler ve bu fiziklerini belli başlı üç teoriye dayandırdılar. Bunlardan ilki Dırâr b. Amr (öl. 200/815) tarafından ortaya konulmuş olan ve bütün âlemin dış dünyada kendi başına var olma özelliğine sahip olmayan arazlardan oluştuğunu ileri süren Araz teorisi. İkincisi Mutezilî kelamcı Nazzam (öl. 231-845) tarafından ileri sürülen ve nesnelerin sonsuz doğılardan oluştuğunu kabul eden Zuhûn Kümûn teorisi. Üçüncüsü ise yine

Muzetili kelamcılardan Ebu'l Hüzeyl el-Allaf (öl. 235/849) tarafından ileri sürülen, bütün nesnelerin bölmenin nihai olarak kendisinde durduğu bölünmeyen parçalardan yani atomlardan oluştuğunu ileri süren Atomculuk teorisi ki bu teori ileride ehl-i sünnet de dâhil hemen hemen bütün kelamcılarca kabul görmüştür. (Bkz. Ömer Türker, age. Sh. 25-26)

Kelamcıların ihtilafa düştüğü en önemli konulardan birisi ise Allah'ın da tâbi olduğu, kendisine vacip olan bazı kural- ların olup olmadığıdır. Mutezile, Allah'ın adil sıfatından yola çıkarak, bazı fiilleri yerine getirmenin Allah'a vacip olduğunu ileri sürmüşlerdir. Onlara göre Allah'ın kullarına dünyada çektikleri sıkıntılara karşı ahirette lütufta bulun- ması, itaat edenlere sevap yazması, günahkârları cezalan- dırması Allah'a vaciptir. Çünkü bunları yerine getirmemek Allah'ın adil sıfatıyla bağdaşmaz. Bu durumu Ehl-i Sünnet kelamcıları kabul etmemişlerdir ancak onlar da kendi ara- larında Allah'ın bazı sıfatlarını çıkış noktası olarak kabul ederek farklı yorumlarda bulunmuşlardır. Örneğin Hanefî geleneğinden gelen ve akılcılığa büyük önem atfeden İmam Maturidi ve takipçileri Allah'ın hikmet sıfatını esas alarak teorisini bu sıfat üzerine bina etmiştir. Buna muka- bil daha önce Mutezile ekolüne tabi olan ancak daha sonra Ehl-i Hadis çizgisini takip eden İmam Eşarî ve takipçileri ise çıkış noktasını Allah'ın kudret sıfatı üzerine bina etmişler ve buna göre hüküm ve önermelerde bulunmuşlardır.

Kelamcılar Antik Yunan felsefecilerinden farklı olarak bilme kavramını üç kaynağa bağlamışlardır. Bilindiği üzere felsefeciler bilmenin ancak akıl veya duyularla mümkün olduğunu ileri sürüyorlardı. Kelamcılar ise buna ilaveten haberi de bilme yollarından biri olarak kabul etmişlerdir. Tabii ki bu haber Allah'ın peygamberler aracılığıyla ilettik- leridir. Bunlara örnek olarak melek ve cin gibi görünmeyen varlıklar ve gayb âlemi verilebilir.

Onlara göre görünür, işitilir, dokunulur, kokunulur, tadılır varlıklar duyularla bilinir. Duyularla bilemediklerimizi, akıl yoluyla bildiklerimizden kıyas yaparak biliriz. Bununla bir- likte Allah tarafından insan zihnine yerleştirilen apaçık bil- gilerle de birçok şeyi biliriz ki felsefeciler buna apriori (duyu ve deney ötesi) bilgiler demişlerdir. (Not: Felsefecilerin bir kısmına göre kategori denilen tümel bilgiler tüm insanla- rın zihninde mevcuttur.) Kelamcılar felsefecilerle tanışma- dan önce felsefecilerin “mantık” dediği ancak kelamcıların “nazar” diye adlandırdıkları akıl yürütme faaliyetlerini “ta'lil

Kelamcılar Antik Yunan felsefecilerinden farklı olarak bilme kavramını üç kaynağa bağlamışlardır. Bilindiği üzere felsefeciler bilmenin ancak akıl veya duyularla mümkün olduğunu ileri sürüyorlardı

ve istikra” (yani tümünden gelim ve tüme varım) yöntemle- riyle yürütüyorlardı. Haber ise yukarıda da belirttiğimiz gibi Allah'ın kitapları ve peygamberleri aracılığıyla bize ilettiği bilgilerdir. Kelamcılar bu haberleri de “ilahî vahy” ve “müte- vatir haber” diye ikiye ayırmışlardır.

Birçok İslam tarihçisi kelam ilminin Hasan Basri hazret- lerinin (öl. 110) talebesi Mutezile mezhebinin kurucusu Vasıl bin Ata (öl. 131/748) ve tabileri tarafından kuruldu- ğunu ancak ondan sonra Ebu Haşim (öl. 321/933), İmam Eşarî (öl. 324/935), İmam Mâturîdî (öl. 333/944) Bakıllani (öl. 403/1013), Cüveyni (öl. 478/1085), İmam Gazzali (öl. 505/1111), Fahrettin Razi (606/1210), Sadürşşeria (öl. 747/1346) gibi birçok Ehli Sünnet âlimleri ve hatta daha sonraları Şii mezhep imamları da kelam ilmini sürdür- müşlerdir. Tabii ki kelam ilminde kırılma noktaları İmam Gazzali ve Fahrettin Razi olmuş ve bu ilmi zirveye çıkar- mışlardır.

ÖzTRAKYA

part of IRISGROUP

TRAKYA'NIN

GIDA VE İHTİYAÇ MADDELERİ
DAĞITIMINDA ÖNCÜ ŞİRKETİ.

KOCASINAN MAHALLESİ KIRKLARELİ YOLU CADDESİ
NO.3 MERKEZ, EDİRNE

web: www.oztrakya.com.tr
mail: info@oztrakya.com

Tel: +90 284 226 00 40
Fax: +90 284 226 00 50

İNCİNMIŞSIN DEDİ

İncinmişsin sen... Her şey bu kısa ve duyguları okşayıcı cümle ile başladı. Arabaların tamponlarına, kamyonların kasalarına yazıldı bu cümle. Sosyal medyada tiktok videoları yapıldı. Neyden mi bahsediyorum; Gülseren Budayıcıoğlu adlı psikiyatristin kitaplarından uyarlanan dizilerden bahsediyorum. Bir dizi ile başlayıp yaygın bir furyaya dönüştü günümüzde.

Daha önceki sayılarda televizyon dizilerinin tehlikesi ve dönüştürücü etkileri ile ilgili yazılarımız yayımlanmıştı. Ancak şimdiki furya daha ahlaksızca ve tehlike daha da

büyük. Yıllar önce Brezilya ve Meksika dizileri ile başlayan dizi furyası toplumumuz üzerinde beklenen olumsuz etkiyi yaratmayınca yerli dizi furyası başlatıldı. Bu furya toplumu birçok yönüyle dönüştürerek dinden uzaklaştırıp ahlaksızlaştırdı. Ancak bu da yeterli görülmemiş olacak ki insanların ruhsal yapılarına da yönelmeye başladılar.

Bu yeni toplumsal mühendislik projesinin mimarı Gülseren Budayıcıoğlu, TED koleji mezunu. Lions ve Rotori Kulüpleriyle çeşitli ilişkiler içerisinde olduğu

da medyada haberlere yansımıştı. TRT’de spiker olarak çalışırken aynı zamanda üniversitede asistanlığa başlamış. Ancak üniversiteden izin alamadığı için TRT’de korsan çalışmayı sürdürdüğünden asistanlıktan atılmış. Yani daha mesleğinin başındayken iş ahlakında zaafiyetler göstermiş. Birçok edebiyat eleştirmeni, Budayıcıoğlu’nun kitaplarında ayrıntılı ruh tahlillerine yer vermesine bağlı olarak edebi derinlikten yoksun olduğu ve kendisini çok fazla övdüğü eleştirilerinde bulunmaktadır.

Psikiyatr ve psikologlar da tıbbi açıdan Budayıcıoğlu’nun yaptığının meslek etiğine uygun olmadığı elıştırısında bulunmaktadırlar. Bir psikiyatr hastalarının en mahrem hallerini izin alarak dahi olsa kitaplaştıırıp filme aktarabilir mi? Psikologlar öncelikle terapistin danışanından bu konuda izin ya da onam alması gibi bir durumun mevzu bahis olmadığı görüşündeler. Danışan psikoterapide terapistine karşı çok kırılğan bir durumda bulunabilir. Bu nedenle alanla ilgili eğitici ya da bilimsel bir amaç taşımadıktan sonra, sadece bu gibi röntgenci arzuların tatmin edilmesine olanak sağlaması için bu konularda onam aramak suistimal biçimidir. Ayrıca bu danışanlar onam vermiş olsalar bile kendilerini bir senarist, bir yönetmen ve bir oyuncunun yorumu sonrası televizyonda gördüklerinde çok farklı duygulara da kapılabilirler. Dolayısıyla çok sayıda unsurdan ötürü gerçek terapi süreçlerinin bu şekilde kullanılmasının etik olmadığını söylemektedirler. Tıbbi açıdan elıştırılar de bu yönde.

Her gece her ulusal kanalda yayınlanan dizilere göz attığımızda konuların motomot aynı olduğunu görüyoruz. Budayıcıoğlu’nun annesinin otoriter bir yapıya sahip olması, üzerinde derin izler bırakmış olacak ki dizilerdeki ana karakterlerin çoğunun rahatsızlığının kaynağı da otoriter anneye bağlanmaktadır. Olaylar hep zengin aileler çevresinde gelişmekte, bu ailelerdeki sapkınlıklar ensest ilişkilere kadar vardırılmaktadır. Dizilerde neredeyse kendi karısı veya kocasıyla aynı yatağa giren yok gibi. Herkes herkesi aldatıyor ve bu çok doğal, sıradan bir şeymiş gibi aksettiriliyor. Bu da çeşitli ruhsal buna-

Yirmi yıllık süreçte erozyona uğrayan ahlaki değerler ve aile yapısı bu doğallaştıırmayla daha da aşınacak gibi.

lımlar sebep gösterilerek içselleştiriliyor. Eşini aldatan koca, metresini rahatlıkla evine getirip eşi ve ailesiyle birlikte yaşayabiliyor. Her dizide bu tarz bir sapkınlık üçgeni kuruluyor ve olaylar ağı bu üçgen etrafında gelişiyor. Özellikle iki dizi var ki tamamen dindar Müslüman aile yapısını hedef almakta. Ömer adlı dizide bir imamın müezzin olan oğlunun yasak aşkı konu ediliyor. Yine Kızılıık Şerbeti adlı dizi çok tar-

tışılan ve çok eleştirilen, hatta RTÜK’e şikayet edilen bir dizi. Dindar Müslüman ailelerini hedef almanın yanısıra kadına şiddetin de bu tip ailelerde yoğun olduğu vurgusunu yapmaktadır. Ve daha da tehikeli... Ak Parti iktidarı boyunca devamlı suistimal edilen, içi boşaltılıp bir aksesuar mesabesine indirgenen hicabın ve iffetin simgesi başörtüsü, iffetsiz sahnelerde kullanılmakta.

Daha önce yapılan bütün diziler, yaşananların bir kurgudan ibaret olduğunu vurgularken Budayıcıoğlu’nun kitaplarından uyarlanan dizilerde “Gerçek bir hayat hikayesinden uyarlanmıştır” ibaresi bütün dizi boyunca alt yazılı olarak vurgulanmaktadır. Bu vurgu seyircinin dikkatini daha çok çekmekte ve olayları yaşanabilir doğallıkta bir kabulü zorlamakta. İşte bu çok tehlikeli bir vurgu. Yirmi yıllık süreçte erozyona uğrayan ahlaki değerler ve aile yapısı bu doğallaştıırmayla daha da aşınacak gibi. Dahası insanların ruh hastası bir yapıya büründürölmesi söz konusu. Ruh hastası bireylerden oluşan ahlaksız bir toplum yapısı... Ne yazı ki istedikleri Türkiye toplumu bu...

ÖZEL OKULLAR VE EĞİTİMDEKİ YERİ

Milli Eğitim Bakanlığı'nın 2021-2022 Öğretim Yılı istatistikleri verilerine göre 70 bin 383 okul eğitime hizmet verdi. Bu okulların 56 bin 200'ü resmi okul, 14 bin 179'u özel okul olarak açıklandı. Okul öncesi, ilkokul ve ortaokulda toplam 19 milyon 155 bin öğrenci, öğrenim gördü. Bu sayının 15 milyon 839 bini devlet okullarında öğrenim görürken; 1 milyon 578 bini özel okullarda öğrenim gördü. Özel okullarda öğrenim gören öğrencilerin, devlet okullarında öğrenim gören öğrencilere oranı % 11 olarak gerçekleşti. Örgün öğretimde görev yapan 1 milyon 139 bin öğretmenin 975 bin 698'i devlet okullarında görev yaparken, 163 bin 975'i özel okullarda görev yaptı. Toplam 749 bin 454 dersliğin, 608 bin 903'ü resmi okullarda 140 bin 551'i özel okullarda kullanıldı.

Maksadım rakamlarla sizi istatistik bilgileri boğmak değil ama genel fotoğrafın da görülmesi lazım. Yani

sözlerimizin sağlam zemine oturması gerekiyor. Devlet okulları daha başarılı ya da özel okullar çok gerekli gibi sübjektif değerlendirmelerden uzak durmak doğru olur diye düşünüyorum.

Sayısal verileri göz önünde bulundurduğumuz zaman, özel okulların eğitimde ciddi bir yere ve öneme sahip olduğunu ifade edebiliriz. Öncelikle eğitim kurumu, eğitim kurumudur. Eğitim kurumunu resmi ya da özel olarak kategorize etmeyi doğru bulmuyorum. Eğitim kurumu dediğimiz yerde mekân vardır, eğitim misyonuna göre düzenlenmiş bir eğitim ortamı vardır, öğretmenler vardır, öğrenciler vardır, yöneticiler ve yardımcı hizmetli insanlar vardır. Ve bütün bunlar eğitim öğretim faaliyetlerinin daha verimli olarak yürütülmesi için bir araya getirilmiştir.

İnsanlar çocuklarını neden devlet okuluna ya da özel okullara gönderir?

Bu sorunun cevabı; "Parası olan özel okula, parası olmayan devlet okuluna gönderir" şeklinde kestirip atamayacağımız kadar derindir. Çocuğunu özel okula gönderen velilerin, kendilerine göre birçok nedenleri vardır. En başta öğrencisinin akademik olarak daha başarılı olmasını istiyor olabilir. Çocuğunun steril bir ortamda okumasını istiyor olabilir. Parasıyla ilgi satın alıyor olabilir. Akademik olarak çocuğunun başarılı olmadığını düşündüğü için derslerde not problemi olmasın, düşük not almasın diye özel okula gönderiyor olabilir. Anne ve babanın her ikisinin de çalışıyor olduğu ailelerde özel okulun bakıcı misyonunu üstlendiği durumlar da olabilir. Yani ebeveynlerin mesai saatleri içinde çocuk da okulda bulunuyor. Veli çocuğum şimdi nerede diye düşünmüyor. Bakıcıya vereceği parayı ya da etüt merkezi, kurs merkezine vereceği parayı özel okula veriyor. İkisini birden aradan çıkarmış oluyor.

Özel okulların ücretleri herkes için pahalı değildir. İmkânı olan bir veliye özel okulun sunduğu imkânlar çok kıymetli olabilir. Gelir durumu iyi olup, çocuğu ile yeteri kadar ilgilenme imkânı olmayan ebeveynler, çocuğu özel okula göndererek bu sorumluluktan kurtulduğunu düşünüyor olabilir. “Çocuğumla yeteri kadar ilgilenecek zamanım yok ama ilgilenecek birilerini buluyorum. Çocuğumu sahipsiz ve eğitimsiz bırakmıyorum” düşüncesi ağır basıyor olabilir.

Özel okullar içerisinde kurumsallaşma sürecini doğru tamamlayan, marka okul olabilen okullar var.

Ayrıca özel okulların tamamı aynı ücret politikasını uygulamıyor. Özel okullar içerisinde kurumsallaşma sürecini doğru tamamlayan, marka okul olabilen okullar var. Bu okullar hem ücret olarak üst çizgiden ücret talep ediyor hem de öğrenciyi seçiyor. Çünkü akademik olarak, sosyokültürel olarak rüştünü ispat edip marka kurum olduğunu iddia ediyor. Daha önemlisi kontenjandan fazla talep varsa okul yönetimi daha cesur karar alabiliyor. Tam tersi de olabiliyor. Bu öğretim yılında kaydedeceği öğrenci hedefine ulaşamayan, hedeflerin çok altında kalan okul yönetimi mecburen ücretleri düşürme yönüne gidiyor. Çünkü özel okulları sadece eğitim kurumu olarak değerlendirmek yanlış bir tutum olur. Evet, özel okullar bir eğitim kurumdur, bu doğru. Ama özel okullar aynı zamanda birer ticari işletmedirler. Yani hem eğitim kurumu hem ticarethanedirler. Süreç içerisinde hangi özelliğin ağır basacağı elbette değişecektir. Yani bazı özel okullarda eğitim kurumu kimliği ön planda tutulurken bazı okullarda ise ticari işletme yönü daha ön plana çıkabilmektedir.

Özel öğretim kurumlarının akademik başarı yanında, düşünmek zorunda oldukları başka konular da var. Mesela kira gideri, personel gideri, elektrik, su ve doğalgaz giderleri, gelir gider

dengesi gibi hususları yok sayma ihtimalleri yoktur. Masraflar yükseldiğinde, gelir gideri karşılamadığında okul yönetimi için tehlike çanları çalmaya başlamış demektir. Çünkü bir özel öğretim kurumu ekonomik olarak önce ayakta duracak sonra kar etmeyi düşünecektir. Şayet ayakta kalamazsa önümüzdeki yıl yeni kayıt alamaz, mevcut kayıtları yenileyemez. Açıkçası iflas etmiş olur. Ancak bir eğitim kurumu iflas ettiğinde sadece patron mağdur olmaz. Kurumda görev yapan öğretmenler, diğer çalışanlar, öğrenciler, veliler mağduriyet yaşarlar. Bu nedenle okulun varlığını sürdürmesi, ayakta kalması çok önemlidir.

Yaşadığımız şehirlerde özel okulların bina, öğretmen kadrosu, akademik başarı derecesi, öğrenci profili gibi görünümüne baktığımızda her biri aynı değildir. Bazı okullar devasa kampüslerde eğitim verirken bazı okullar kenar mahallelerde binadan çevirme sıkıştırılmış dersliklerde faaliyet göstermektedirler. Yani hepsinin imkânı aynı değil. Bağımsız kampüsü olan, kampüs içinde ayrıca spor salonu ve yüzme havuzu bulunan özel okullar da var. Arka sokaktaki küçücük binada var olma mücadelesi veren de var. İmkânlar aynı olmayınca talep de aynı olmuyor, fiyat da aynı olmuyor. Velilerin çocuklarını, özel okula gön-

derme gerekçeleri birbirinden farklı olduğu için her okul kendi payına düşeni alıyor. Yani çok lüks okulların talibi olduğu gibi butik okulların da isteklisi oluyor. Ayrıca bu durum hayatın kendi içindeki dengesi ile de ilgilidir. Herkes bütçesine göre davranıyor diyebiliriz.

Özel okullar ile devlet okullarının bir biri ile rakipmiş gibi görülmelerini ve böyle bir algıyla yaklaşılmasını doğru bulmuyorum. Çünkü özel okulda da devlet okulunda da bu milletin evlatları öğrenim görmektedir. Ve söz konusu eğitimse; söz konusu olan çocuklarımız ise her halükarda eğitim kurumlarının desteklenmesi gerekir. Devlet okulu varken, vatandaş çocuğunu özel okula gönderiyorsa bu bir ihtiyaç demektir. Herkesin farklı sebepleri olabilir elbette. Ama bu durum, devlet okulu özel okuldan veya özel okul devlet okulundan iyidir anlamına gelmez. Her iki uygulamanın da birbirinden eksik ve fazla yönleri mevcuttur.

Çocukları için özel okulu tercih eden ebeveynler, okul eğitim ücretini ödeyince her şey tamam olmuyor. Bu işin yemek ücreti var, kaynak kitap ücreti var, okul kıyafeti ücreti var, servis ücreti var, etkinlik ücretleri var. Var yani... Eğer velinin imkânı müsait ise ve verdiği paranın karşılığını aldığını düşünüyorsa sorun yok demektir. Ayrıca servis, kıyafet, etkinlik ücreti gibi birçok kalem, devlet okullarında da mevcuttur.

Özel okul veya devlet okulu demeden, önemli olan; süreç içerisinde öğrencinin eğitim ve öğretim yönüyle istedik davranışları kazanmış olmasıdır. Beklentiler karşılanmış, maksat hâsıl olmuşsa problem yok. Devlet okulu ve özel okulu kıyas yapmadan kendi koşulları içinde değerlendirmek gerektiğini düşünüyorum.

Sözün Gücü

“Siyaset bizi ilgilendirmiyor” demek; “Kur’an’ın yarısı ve insanlığın sorunları bizi alakadar etmiyor” demekle aynı anlama gelir. Kur’an’ın prensipleri, Müslümanların ve insanlığın problemleri, kendilerini ilgilendirmeyen kimselerin: şefkat, merhamet, huzur ve hoş görüyle alakalı sözleri sahtedir. Böyleleri ya İslam’ı tam bilmeyen ve Kur’an’ı incelemeyen gafil ve cahil kesimlerdir. Veya bile bile gerçekleri ve kulluk görevlerini görmezlikten gelen kötü niyetli kimselerdir.

Prof. Dr. Necmettin ERBAKAN
Milli Görüş Lideri

ÖĞ-DER YAYINLARI

SEÇKİN KİTAPÇILARDA

KURBAN

**ALLAH'A YAKINLAŞMAK,
MUHTAÇLA PAYLAŞMAKTIR.**

AFRİKA

2.000 ₺

Kurbanlarınız
vekâletle alınır,
kestirilir
et olarak
dağıtılır.

ASYA

2.600 ₺

ARAKAN KAMPLARI

3.500 ₺

YEMEN

4.100 ₺

TÜRKİYE - FİLİSTİN KAMP.

5.900 ₺

GAZZE

7.500 ₺

CANSUYU
Yardımlaşma ve Dayanışma Derneği

cansuyu.org.tr

2010 yılından bu yana, bağışçılarımıza kurbanlarının
kesim videoları gönderilmeye devam etmektedir.